

ทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของ
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ปฏิญานิพนธ์
ของ
ปิยวรรณ สีเชียง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

ตุลาคม 2556

ทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของ
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วาริด เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

ตุลาคม 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วาริด

ทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของ
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
ตุลาคม 2556

ปิยวรรณ สีเชียง. (2556). *ทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร*. ปริญญาโท กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุชาดา สุธรรมรักษ์, อาจารย์ ดร. อรรณพ โพธิสุข.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อ สภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน 5 ด้าน คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริการนักศึกษา และด้านกิจกรรมนักศึกษา 2) เปรียบเทียบทักษะของ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสาขาวิชา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับ ปริญญาตรี ปีที่ 1 – 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 การศึกษา 2555 จำนวน 416 คน เครื่องมือ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 58 ข้อ แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบ ความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ และออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเห็นต่อสภาพแวดล้อม ของคณะด้านอาจารย์ผู้สอนและด้านการจัดการเรียนการสอน ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริการนักศึกษาและด้านกิจกรรมนักศึกษา นักศึกษามีความเห็น ว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะ อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและใน แต่ละด้าน ผลปรากฏ ดังนี้

2.1 นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงระดับปริญญาตรีมีทักษะต่อสภาพแวดล้อมของ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงมีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของคณะเกือบทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านอาจารย์ผู้สอน ที่ไม่พบความแตกต่าง

2.2 นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกัน มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและใน
แต่ละด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีทัศนคติต่อ
สภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พระนคร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า
นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะด้านการจัดการเรียน
การสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริการนักศึกษา ด้านกิจกรรมนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอาจารย์ผู้สอนไม่พบความแตกต่าง

2.4 นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาต่างกันมีทัศนคติต่อ
สภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พระนคร โดยรวมและในแต่ละด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

THE ENVIRONMENT OF THE FACULTY OF INDUSTRIAL TEXTILES AND
FASHION DESIGN AT RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY
PHRA NAKNON AS PERCEIVED BY UNDERGRADUATE STUDENTS

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University

October 2013

Piyawan Sichiang. (2013). *The Environment of The Faculty of Industrial Textiles and Fashion Design at Rajamangala University of Technology Phra Nakhon as Perceived by Undergraduate Students*. Master Thesis, M.Ed. (Higher Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Asst. Prof. Dr. Suchada Suthummaraksa, Dr. Annop Phothisuk.

The purposes of this study were 1) to study the environment of the Faculty of Industrial Textiles and Fashion Design at Rajamangala University of Technology Phra Nakhon as perceived by undergraduate students in overall and five aspects : instructors, teaching and learning management, buildings and physical environment, students services, and students activities; 2) to compare the students' perceptions towards the environment of the Faculty of Industrial Textiles and Fashion Design at Rajamangala University of Technology Phra Nakhon in overall and five aspects classified by gender, years of study, student achievement and major fields of study. The sample of the study consisted of 416 undergraduate students in the second semester of the academic year 2012. The research instrument used for collecting data was a five-rating scale questionnaire with 58 items and the reliability of 0.97. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation and t-test, one-way analysis of variance and Scheffe's method.

The results were as follows:

1. The environment of the Faculty of Industrial Textiles and Fashion Design at Rajamangala University of Technology Phra Nakhon in overall aspect as perceived by undergraduate students was at the moderate level. When considering in each of five aspects, it was found that the environment of the Faculty of Industrial Textiles and Fashion Design at Rajamangala University of Technology Phra Nakhon in the aspects of instructors and teaching and learning management were at the high level while those in the aspects of buildings and physical environment, students services, and students activities were at the moderate level.

2. When comparing students' perceptions toward the environment of the Faculty of Industrial Textiles and Fashion Design at Rajamangala University of Technology Phra Nakhon in overall and each of five aspects, it was found that :

2.1 Male and female students' perceptions towards the environment of the Faculty of Industrial Textiles and Fashion Design at Rajamangala University Phra Nakhon in overall and four aspects : teaching and learning management, buildings and physical environment, students services, and students activities were statistically significant different at .05 level while in the aspect of instructors, there was no significant different between the perceptions of male and female students.

2.2 There were statistically significant different at .05 level in the perceptions of students with different years of study towards the environment of the Faculty of Industrial Textiles and Fashion Design at Rajamangala University of Technology Phra Nakhon both in overall and five aspects.

2.3 There were statistically significant different at .05 level in the perceptions of students with different academic achievement towards the environment of the Faculty of Industrial Textiles and Fashion Design at Rajamangala University of Technology Phra Nakhon in overall and four aspects : teaching and learning management, buildings and physical environment, student services, and student activities while in the aspect of instructors, there was no significant different among students' perceptions.

2.4 There were statistically significant different at .05 level in the perceptions of students with different major fields of study towards the environment of the Faculty of Industrial Textiles and Fashion Design at Rajamangala University of Technology Phra Nakhon both in overall and five aspects.

ปริญญาบัตร

เรื่อง

ทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของ
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ของ
ปิยวรรณ สีเชียง

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือน พ.ศ.

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาบัตร

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ที่ปรึกษาหลัก

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา สุธรรมรักษ์)

(อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู่)

.....ที่ปรึกษาร่วม

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.อรรรณพ โพธิสุข)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา สุธรรมรักษ์)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.อรรรณพ โพธิสุข)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมรพงษ์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา สุธรรมรักษ์ ประธานควบคุมปริญญาโท และอาจารย์ ดร.อรรณพ โปธิสุข กรรมการควบคุมปริญญาโท อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู และอาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมวรพงษ์ ซึ่งเป็นกรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่า รวมถึงผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบสอบถามทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อคิด และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนให้ คำปรึกษาแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัวที่เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนในการทำปริญญาโทฉบับนี้

ขอขอบคุณอาจารย์ นักศึกษา คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ให้การสนับสนุนในการทำปริญญาโทฉบับนี้เป็นอย่างดี

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ช่วยให้การวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ปิยวรรณ สีเชียง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
สมมติฐานในการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
ความหมายและความสำคัญของสภาพแวดล้อม.....	11
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมสถาบันอุดมศึกษา.....	13
องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมสถาบันอุดมศึกษา.....	16
ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อสภาพแวดล้อมสถาบันอุดมศึกษา.....	35
การจัดดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	40
3 วิธีดำเนินการวิจัย	45
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	45
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	50

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	82
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	82
วิธีดำเนินการวิจัย.....	82
การวิเคราะห์ข้อมูล	82
สรุปผลการวิจัย.....	83
การอภิปรายผล.....	84
ข้อเสนอแนะ.....	94
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	94
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	95
บรรณานุกรม.....	97
ภาคผนวก.....	104
ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	105
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	107
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	109
ภาคผนวก ง ค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม.....	116
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	118

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและชั้นปีที่ศึกษา.....	45
2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	51
3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน.....	52
4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาจารย์ผู้สอน เป็นรายชื่อ.....	53
5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการจัดการเรียนการสอน เป็นรายชื่อ.....	54
6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาคารสถานที่ เป็นรายชื่อ.....	56
7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการบริการนักศึกษา เป็นรายชื่อ..	57
8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านกิจกรรมนักศึกษา เป็นรายชื่อ.....	58
9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ.....	60
10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามชั้นปี.....	61

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	63
12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามสาขาวิชา.....	65
13 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ	67
14 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	68
15 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่.....	69
16 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่.....	69
17 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาคารสถานที่ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่.....	70

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
18 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการบริการนักศึกษา จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่.....	70
19 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านกิจกรรมนักศึกษา จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่.....	71
20 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่.....	71
21 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	72
22 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่.....	73
23 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาคารสถานที่ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่.....	74
24 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการบริการนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่.....	74

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
25 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านกิจกรรมนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่.....	75
26 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่.....	76
27 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามสาขาวิชา.....	77
28 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาจารย์ผู้สอน จำแนกสาขาวิชาเป็นรายคู่.....	78
29 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกสาขาวิชา เป็นรายคู่.....	78
30 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาคารสถานที่ จำแนกสาขาวิชา เป็นรายคู่.....	79
31 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านบริการนักศึกษา จำแนกสาขาวิชา เป็นรายคู่.....	80

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
32 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านกิจกรรมนักศึกษา จำแนกสาขาวิชา เป็นรายคู่.....	80
33 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวม จำแนกสาขาวิชา เป็นรายคู่.	81

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 24 กล่าวว่า การจัดการกระบวนการเรียนรู้ในสถานศึกษา ต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้โดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างสมดุล รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนจากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อแก้ไขปัญหาได้ตลอดเวลา สถานศึกษา นอกจากนี้ออกนการศึกษาเป็นกิจกรรมที่ครอบคลุมทั้งชีวิต การเรียนรู้ให้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศและปัจจัยของการเรียนรู้ได้แก่ ครู ระบบการเรียนการสอน การบริหารจัดการและระบบความคิดความเข้าใจ สภาพแวดล้อมทางกายภาพและทางสังคม ทรัพยากรสนับสนุนงบประมาณ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2550: 58-59) อีกทั้ง เป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง ได้กล่าวว่าการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ อย่างเป็นระบบโดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเรียนรู้ของคนไทยพัฒนา ผู้เรียนสถานศึกษา แหล่งเรียนรู้ สภาพแวดล้อม หลักสูตรและเนื้อหา พัฒนาวิชาชีพครูให้เป็น วิชาชีพที่มีคุณค่าสามารถดึงดูดคนเก่งดีและมีใจรักมาเป็นครู อาจารย์ได้อย่างยั่งยืนภายใต้ระบบ บริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2552: 11)

สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญยิ่งสำหรับการจัดการศึกษา เนื่องจากการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีอาคารสถานที่ มีการส่งเสริมสุขภาพ อนามัยและความปลอดภัย จัดหาและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาตามธรรมชาติ มีการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา เจริญเติบโตอย่างสมบูรณ์ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2548: 3-6) นอกจากนี้สภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยสำคัญที่มีส่วน สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยเฉพาะสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนหรือบรรยากาศใน ห้องเรียนถ้าสภาพแวดล้อมดีจะเป็นส่วนสนับสนุนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (ประมวลสาระ ชูติวิชาการจัดการสถานศึกษา. 2550: 82) ดังที่ สุวพร ตั้งสมวรวงษ์ (2542: 76) กล่าวว่า การ พัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพให้เป็นที่สมบูรณ์ทั้งทางสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ไม่ อาจสำเร็จได้ด้วยการศึกษาในห้องเรียนตามหลักสูตรเพียงอย่างเดียวต้องเติมเต็มกระบวนการจัด การศึกษาให้ประสบผลสำเร็จ เช่น การจัดสภาพแวดล้อมของสถาบัน การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน การบริหารงานของสถาบัน และงานกิจการนิสิตนักศึกษา สามารถช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเป็น บุคคลที่สมบูรณ์ เป็นต้น

เนื่องจากสภาพแวดล้อมในสถาบันอุดมศึกษามีความสำคัญดังกล่าวข้างต้น

ถ้าสภาพแวดล้อมในการศึกษาเล่าเรียนไม่เหมาะสมก็จะส่งผลต่อผู้เรียนโดยตรงทางด้านสติปัญญา จิตใจ ร่างกาย บุคลิกภาพ นำไปสู่บัณฑิตที่ไม่พึงประสงค์ได้ ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงควรมีการพัฒนาทางด้านสภาพแวดล้อมควบคู่กันไปกับทางด้านวิชาการ ด้านบริหาร เพื่อให้นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างครอบคลุมครบถ้วน ดังที่ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2543: 54) ได้กล่าวว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้กระบวนการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงต่อผู้เรียนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบในการเรียนรู้ คือ พฤติกรรมผู้สอน พฤติกรรมผู้เรียน อุปกรณ์การเรียนการสอน สิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การบริหารจัดการที่กระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ตลอดจนงบประมาณที่มาสนับสนุนสอดคล้องกับการพัฒนาบัณฑิตให้เป็นบัณฑิตอุดมคติไทย จะต้องพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาในสถาบันให้มีความรู้ ควบคู่กับการมีคุณธรรม จริยธรรม เป็นบัณฑิตอุดมคติไทยที่มีทั้งความเก่ง ความดี ความสามารถรับผิดชอบตนเองต่อองค์กรและสังคม โดยส่วนรวมสามารถออกไปใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขเพื่อเป็นกำลังสำคัญของการพัฒนาประเทศ การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนและการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ให้มีการปฏิบัติอย่างเหมาะสมในสถาบันการศึกษาเพื่อให้การพัฒนาบัณฑิตก้าวไปสู่ความเป็นบัณฑิตอุดมคติไทยที่พึงประสงค์ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2551: 2) นอกจากนี้ วิจิตร สินสิริ (2534: 39) ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วยการจัด สิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในตัวนิสิต ผู้จัดการศึกษาจะต้องศึกษาตัวนิสิต พฤติกรรมนิสิตและสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องเพื่อจะนำไปจัดรูปแบบของสิ่งแวดล้อมให้มีสภาพเหมาะสมเพียงพอที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมนักศึกษาให้ไปสู่เป้าหมาย คือ ความเป็นศิกษิต (Educated man) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ साโรช บัวศรี (คณะกรรมการโครงการประกาศเกียรติคุณ มศว 60 ปี ศรีสงามมหานคร. 2552: 37; อ้างอิงจาก साโรช บัวศรี. 2535) ที่ได้กล่าวว่า การศึกษา คือ การงอกงามหรือการพัฒนาหรือคือการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียนเพื่อว่าผู้เรียนจะได้เจริญงอกงามหรือพัฒนาขึ้นตามความมุ่งหมาย

การจัดการศึกษาของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เริ่มต้นเปิดทำการเรียนการสอนครั้งแรก เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2476 เดิมชื่อว่า โรงเรียนช่างตัดเสื้อวัดสุทัศน์ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และได้พัฒนามาเป็นโรงเรียนช่างตัดเสื้อพระนคร ปีพ.ศ. 2519 ได้เปลี่ยนสังกัดไปขึ้นอยู่กับวิทยาลัยเทคโนโลยี เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2520 โดยเรียกชื่อว่าวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาวิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ ต่อมาเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2532 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าพระราชทานนามใหม่แก่วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเป็น สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในช่วงแรกมีการจัดการศึกษาด้านตัดเย็บเสื้อผ้าชาย และวิชาอาชีวศึกษาผู้ใหญ่ และได้มีการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนต่อเนื่องมาโดยตลอด เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2549 เปลี่ยนสถานะเป็นคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ได้จัดการเรียนการสอนโดยมีหลักสูตรที่มุ่งเน้นนักปฏิบัติการด้านสิ่งทอและแฟชั่น มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษาเป็นแหล่งการศึกษาด้านวิชาชีพและ

เทคโนโลยีเชิงบูรณาการที่เข้มแข็งและได้มาตรฐาน สากลเป็นแหล่งรวมของบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ คุณธรรม สร้างสรรค์งานวิจัย นวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน สร้างองค์ความรู้และพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ให้บริการวิชาการ แก่ชุมชน และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ดำเนินการบริหารจัดการเชิงรุกอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล (มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. 2553: 3-4,8)

การจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้ ผู้เรียน นักศึกษา มีพัฒนาการในด้านต่างๆ พัฒนาศักยภาพทางด้านสติปัญญา อารมณ์ บุคลิกภาพ รู้จักแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ดี ดังนั้นในการจัดการศึกษาเพื่อให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ต้องจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการ ซึ่งจะต้องเข้าใจและรับฟังเมื่อ นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นให้ความช่วยเหลือเมื่อนักศึกษามีปัญหา(สำนักงานเลขาธิการสภา การศึกษา. 2548: 3-6) อย่างไรก็ตามในการดำเนินการที่ผ่านมาของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ ออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์และ นักศึกษาพบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในด้านต่างๆ หลายประการที่พอสรุปได้ ดังนี้

ด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย ยังขาดกลยุทธ์ หรือสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้นักศึกษาสนใจการเรียนการสอน อาจารย์บางท่าน เข้า-ออก ห้องสอนไม่ตรงกับช่วงเวลาของตารางสอนซึ่งทำให้ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาในเรื่องของความรู้ที่ได้รับไม่เต็มที่และ อาจส่งผลให้นักศึกษาขาดระเบียบวินัยในการรักษาการตรงต่อเวลา (จรินทร์ทิพย์ ส่วนบุญ. 2555: สัมภาษณ์) นอกจากนี้อาจารย์มีภาระงานหลายด้านโดยนอกจากต้องทำหน้าที่ด้านการสอนแล้วยัง ต้องช่วยงานสายสนับสนุน งานวิจัย บริการวิชาการ ตลอดจนงานด้านบริหาร ทำให้ไม่สามารถ ปฏิบัติงานด้านการสอนได้สมบูรณ์เท่าที่ควรส่งผลให้ อาจารย์ไม่มีเวลาให้นักศึกษาอย่างเพียงพอ รวมทั้งการมีภารกิจในการเข้าร่วมประชุมหรือติดงานด้านต่างๆ ส่งผลให้การสอนไม่ต่อเนื่องทำให้เกิดการล่าช้าในการสอน การสอนไม่ตรงกับเวลาที่กำหนดทำให้ต้องมาสอนชดเชยนอกเวลา การ พัฒนาความรู้ความสามารถของผู้สอนให้มีความรู้ความสามารถให้ทันต่อเทคโนโลยีในปัจจุบันยัง ขาดงบประมาณสนับสนุนที่เพียงพอ การที่นักศึกษาไม่ตั้งใจเรียนไม่เชื่อฟังทำให้ผู้สอนมีความรู้สึก เบื่อหน่ายในการควบคุมรวมทั้งพฤติกรรม มารยาทของนักศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยทำให้เกิดช่องว่างระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน (พจนาน นุ่มหันทต์. 2555: สัมภาษณ์) นอกจากนี้ปัญหาที่ เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพของผู้สอนก็มีความสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้ภาษาในการสื่อสารให้ เหมาะสม น้ำเสียง ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษานำไปเป็นแบบอย่างที่ดีในอนาคตได้ (จำลอง สาริกานนท์. 2555: สัมภาษณ์)

ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนบางวิชามีเนื้อหา สาระ ที่คล้ายคลึงกัน ซ้ำซ้อนกัน ขาดการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันยุคทันสมัย อาจารย์บางท่านยัง เน้นให้นักศึกษาท่องจำมากกว่าให้นักศึกษาใช้การวิเคราะห์ หรือการจัดแบ่งกลุ่มทำงาน เพื่อให้

นักศึกษาหาข้อมูลต่าง ๆ ด้วยตนเอง ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้นักศึกษามีการปรึกษาหารือ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาของนักศึกษามากขึ้น เนื่องจากการศึกษาที่เน้นการเรียนการสอนเพียงแต่ในห้องเรียนทำให้นักศึกษาขาดประสบการณ์การเรียนรู้นอกห้องเรียนนอกสถานที่ ขาดประสบการณ์จริง เพราะเหมือนนักศึกษาเพียงเรียนแต่ทฤษฎีเพียงอย่างเดียวไม่สามารถปฏิบัติหรือแก้ไขปัญหาได้เท่าที่ควร (จรินทร์ทิพย์ ส่วนบุญ; และวรรณวิสา รัตนะ. 2555: สัมภาษณ์) นอกจากนี้ยังพบปัญหาที่ประกอบการเรียนการสอนพร้อมแต่นักศึกษาบางส่วนสนใจสิ่งแวดล้อมภายนอกมากกว่าทำให้อาจารย์พยายามหาสื่อประกอบการสอนให้นักศึกษาสนใจมากยิ่งขึ้นจะต้องมีการพัฒนาสื่อการสอนตลอดเวลาเพราะอาจารย์บางท่านอาจใช้สื่อการสอนที่ล้าสมัยทำให้นักศึกษาขาดความสนใจไม่มีสิ่งกระตุ้นในการเรียน การจัดการเรียนการสอนนอกห้องเรียนทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ ตรงแต่ยังคงติดปัญหาในเรื่องเวลา กฎ ข้อบังคับ การควบคุม ผู้ดูแลประสานงานและค่าใช้จ่ายประมาณ ทำให้การจัดการเรียนการสอนนอกสถานที่เป็นสิ่งที่ทำได้ไม่เต็มที่ อาจารย์พยายามปรับการสอนโดยการแบ่งกลุ่มแบ่งงานให้ทดลองปฏิบัติ ทดสอบคิดวิเคราะห์ และสรุปมากกว่าซึ่งผลดีสามารถให้นักศึกษาได้เรียนรู้ถึงกระบวนการทดลอง สามารถคิดวิเคราะห์และความกล้าแสดงออกแสดงความคิดเห็น (พจนา นุ่มหันธ์. 2555: สัมภาษณ์) นอกจากนี้การจัดบรรยากาศภายในห้องเรียนให้เหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่มีความสำคัญเนื่องจากบรรยากาศการเรียนการสอนที่ดีจะส่งผลต่อพฤติกรรมความตั้งใจเรียนของนักศึกษาได้ (จำลอง สาริกานนท์. 2555: สัมภาษณ์)

ด้านอาคารสถานที่ พบว่า อาคารเรียน 1 กำลังมีการปรับปรุงซ่อมแซมอาคารเรียนทำให้ห้องเรียนไม่เพียงพอต่อการเรียนการสอน มีเสียงเครื่องจักรทำงาน ส่งผลต่อการรบกวนสมาธิของนักศึกษา มีเศษซากวัสดุ อิฐ ปูน กองอยู่บริเวณหน้าอาคารเรียน 1 ในส่วนภายในอาคารเรียนอื่นๆ หรือห้องเรียนนั้น อุปกรณ์ต่างๆ โต๊ะ เก้าอี้ ชำรุด ขาดการดูแลบำรุงรักษา บริเวณโดยรอบอาคารขาดทัศนียภาพที่เหมาะสม ไม่มีสวนหย่อมพักผ่อน ไม่มีต้นไม้ใหญ่ทำให้ไม่ร่มรื่น ทำให้บริเวณรอบๆ ร้อน ไม่มีสนามกีฬาให้นักศึกษาได้นันทนาการ ออกกำลังกาย และที่จอดรถไม่เพียงพอต่ออาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา ห้องสมุดมีหนังสือน้อยและบางส่วนยังล้าสมัย ทำให้นักศึกษาเข้ามาใช้บริการห้องสมุดน้อย ห้องน้ำไม่สะอาด การดูแลรักษาความสะอาดยังไม่ดีและมีพนักงานทำความสะอาดไม่เพียงพอต่อจำนวนห้องน้ำที่รับผิดชอบ (จรินทร์ทิพย์ ส่วนบุญ. 2555: สัมภาษณ์) นอกจากนี้ยังพบปัญหาตัวอาคารสถานที่ซึ่งถูกปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัยแต่อาคารยังคงไม่สามารถปรับให้ทันเวลาของกระแสสังคมภายนอกเนื่องจากอาคารมีพื้นที่จำกัด พื้นที่ใช้สอยซับซ้อนรวมทั้งมีกฎหมาย ระเบียบควบคุมเพราะสถานที่ตั้งอยู่ในเขตพระราชฐานทำให้การก่อสร้าง ปรับปรุง ต่อเติมอาคารสถานที่ต่างๆ ในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นทำได้ไม่เต็มที่ไม่ตอบสนองกับนักศึกษา บุคลากร ผู้มาติดต่อได้เท่าที่ควร การสื่อให้เห็นความเป็นคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นในตัวอาคารยังไม่ชัดเจน คุณสมบัติอาคารที่ดีควรจะต้องมีโครงสร้าง รูปแบบ ประโยชน์ใช้สอยได้สมบูรณ์ นอกจากนี้ให้ข้อเสนอแนะว่าการรวมคณะทั้ง 9 คณะ

อยู่ในรั้วมหาวิทยาลัยเดียวกันจะสามารถทำประโยชน์หลาย ๆ ด้านมากขึ้น (ทวีศักดิ์ สาสงเคราะห์; และอุทร วงศ์ปัญญา. 2555: สัมภาษณ์)

ด้านการบริการนักศึกษา พบว่า นักศึกษาต้องการบริการเกี่ยวกับการค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนซึ่งภายในคณะมีห้องสมุดขนาดเล็กและแคบ มีที่นั่งไม่เพียงพอ หนังสือที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่เรียนมีน้อยมาก นอกจากนี้ห้องพยาบาลมีเตียงสำหรับการใช้บริการเพียง 1 เตียง ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน มียาเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลน้อย และไม่มีพยาบาลที่คอยดูแลประจำภายในคณะฯ (จรินทร์ทิพย์ ส่วนบุญ. 2555: สัมภาษณ์) นอกจากนี้ยังพบปัญหาห้องคอมพิวเตอร์สำหรับบริการนักศึกษาไม่เพียงพอต่อการใช้บริการ ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีปัญหา ห้องสมุดไม่มีระบบที่ทันสมัยไม่มีเทคโนโลยีสำหรับสืบค้นข้อมูลทำให้นักศึกษาค้นคว้ายาก มีบุคลากรเจ้าหน้าที่ห้องสมุดไม่ตรงสายงานบรรณารักษ์ทำให้การสอบถามข้อมูลในห้องสมุดไม่ได้รับข้อมูลที่ชัดเจน อาหารที่โรงอาหารไม่ได้ควบคุมราคาให้กับนักศึกษา (วาสนา ช่างม่วง; และวิโรจน์ ผดุงทศ. 2555: สัมภาษณ์)

ด้านกิจกรรมนักศึกษา พบว่า การจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้แก่ กิจกรรมรับน้อง ซึ่งถือเป็นประเพณีที่ยึดถือกันมา กิจกรรมวันไหว้ครู เป็นกิจกรรมที่แสดงถึงความกตัญญูต่อครู อาจารย์ ทำให้นักศึกษาระลึกถึงพระคุณของครูที่ได้การอบรมสั่งสอนมา กิจกรรมค่ายอาสา แต่บางกิจกรรมนักศึกษาไม่ค่อยสนใจเข้าร่วม เช่น กิจกรรมทางพระพุทธศาสนา หรือกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการประชาสัมพันธ์ข้อมูลการจัดกิจกรรมบางกิจกรรมยังไม่ทั่วถึง (จรินทร์ทิพย์ ส่วนบุญ; และวรรณวิสา รัตนะ 2555: สัมภาษณ์) นอกจากนี้ยังพบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือจากอาจารย์ เนื่องจากอาจารย์บางท่านไม่สนใจและไม่เห็นความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาซึ่งการปฏิบัติงานด้านนี้ไม่ได้กำหนดเป็นภาระงานของอาจารย์ทุกคน ทำให้อาจารย์บางท่านไม่สนใจเข้าร่วมหรือส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา กิจกรรมนักศึกษาไม่ค่อยได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย งบประมาณมีเพียงงบประมาณจากสโมสรนักศึกษาซึ่งมีน้อยและไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา นอกจากนี้ปัญหาด้านนักศึกษาที่ทำกิจกรรมนักศึกษามีเวลาว่างไม่ตรงกันเนื่องจากระบบการจัดการเรียนการสอนจึงส่งผลกระทบต่อการบริหารและประสานงานร่วมมือในการทำงานนักศึกษาทั่วไปสนใจเข้าร่วมกิจกรรมน้อยเพราะไม่ได้รับรู้ข่าวสารการประชาสัมพันธ์จากชมรมหรือสโมสรนักศึกษาควรที่จะมีการประกาศชี้แจงให้ทั่วถึง นักศึกษาบางคนไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมแต่ให้ความสำคัญของกิจกรรมการเรียนในชั้นเรียนมากกว่าที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา สถานที่ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาในคณะไม่เอื้ออำนวยความสะดวกเพราะเป็นสถานที่คับแคบไม่มีบริเวณในการจัดกิจกรรมหลาย ๆ กิจกรรมพร้อมกัน (วาสนา ช่างม่วง; และวิโรจน์ ผดุงทศ. 2555: สัมภาษณ์)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ และด้านการบริการนักศึกษา และด้านกิจกรรมนักศึกษา เพื่อนำผลการวิจัยเสนอผู้

เกี่ยวข้องได้พิจารณาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดแผนการส่งเสริม พัฒนาและปรับปรุงการจัดสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในด้านต่างๆ ให้สามารถช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่นักศึกษา ให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ ตลอดจนคุณธรรม จริยธรรม ในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เพื่อให้เป็นดังความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มุ่งพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์และบรรลุวัตถุประสงค์ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ที่มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเพื่อรับใช้สังคมได้ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ

1. ศึกษาทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริการนักศึกษา และด้านกิจกรรมนักศึกษา

2. เปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน 5 ด้าน จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสาขาวิชา

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหา สามารถนำไปเป็นแนวทางในการพิจารณาการกำหนดแผนการส่งเสริม พัฒนาและปรับปรุงการจัดสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริการนักศึกษา และด้านกิจกรรมนักศึกษา เพื่อช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่นักศึกษาได้ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1- 4 คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 519 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

- 2.1.1 เพศ จำแนกเป็น
 - 2.1.1.1 เพศชาย
 - 2.1.1.2 เพศหญิง
- 2.1.2 ชั้นปีที่ศึกษา จำแนกเป็น
 - 2.1.2.1 ชั้นปีที่ 1
 - 2.1.2.2 ชั้นปีที่ 2
 - 2.1.2.3 ชั้นปีที่ 3
 - 2.1.2.4 ชั้นปีที่ 4
- 2.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกเป็น
 - 2.1.3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูง
 - 2.1.3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
 - 2.1.3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ
- 2.1.4 สาขาวิชา จำแนกเป็น
 - 2.1.4.1 สาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า
 - 2.1.4.2 สาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ
 - 2.1.4.3 สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ
 - 2.1.4.4 สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 5 ด้าน คือ

- 2.2.1 ด้านอาจารย์ผู้สอน
- 2.2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน
- 2.2.3 ด้านอาคารสถานที่
- 2.2.4 ด้านการบริการนักศึกษา
- 2.2.5 ด้านกิจกรรมนักศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมในการจัดสภาพแวดล้อม สภาพการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศ ลักษณะบริเวณ อาคารสถานที่และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 5 ด้าน ได้แก่ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านบริการนักศึกษา และด้านกิจกรรมนักศึกษา

1.1 ด้านอาจารย์ผู้สอน ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ลักษณะและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ผู้สอน ผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ความชำนาญในวิชาที่สอน การเตรียมการสอน เนื้อหาวิชาและเทคนิคการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ ความสนใจเอาใจใส่ผู้เรียน พฤติกรรมส่งเสริมสนับสนุน ชี้แนะแนวทาง กระตุ้น ให้กำลังใจและเอื้ออำนวยความสะดวกในการศึกษาหาความรู้ เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ ความสามารถ ตั้งแต่การเข้าศึกษาจนกระทั่งจบการศึกษา รวมทั้งการพัฒนาความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอ อีกทั้งเป็นแบบอย่างครูที่ดีให้นักศึกษา เช่น การแต่งกาย การตรงต่อเวลา คุณธรรม จริยธรรม

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ได้แก่ บรรยากาศในห้องเรียน เนื้อหาวิชา เอกสารประกอบการสอน การใช้สื่อ อุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมของผู้สอน กิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองหรือพยายามให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ให้นักศึกษาได้รู้จักคิด วิเคราะห์ แก้ไขปัญหา และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน

1.3 ด้านอาคารสถานที่ ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง สภาพเกี่ยวกับอาคารสถานที่ ภายในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีผลต่อการรับรู้และพัฒนาในด้านต่างๆ ของนิสิต สามารถเป็นตัวกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจในการเรียนเพื่อเพิ่มประสิทธิผลในการเรียน มีส่วนเกื้อกูลต่อการเรียนของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความรักและภาคภูมิใจในสถานศึกษา เช่น อาคารเรียน ห้องเรียน ห้องสมุด ที่พักผ่อน โสตทัศนูปกรณ์ ห้องน้ำ สนามกีฬา สถานที่จอดรถ

1.4 ด้านการบริการนักศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง งานด้านการให้บริการแก่นักศึกษาเพื่อเอื้ออำนวยให้ความสะดวกแก่นักศึกษาในด้านความเป็นอยู่ การศึกษาเล่าเรียน ให้นักศึกษาได้พัฒนาความเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ สอดคล้องความต้องการ ความสามารถ และความสนใจของนิสิต เช่น งานปฐมนิเทศ การบริการห้องพยาบาล การบริการห้องสมุด การบริการห้องคอมพิวเตอร์ การบริการร้านอาหาร การจัดบริการด้านสุขภาพ การบริการให้คำปรึกษาแนะแนว การบริการทุนการศึกษา

1.5 ด้านกิจกรรมนักศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง กิจกรรมนอกชั้นเรียนที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในห้องเรียนโดยตรงที่ได้รับการส่งเสริมจากมหาวิทยาลัย เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาร่วมกันจัดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษา สร้างเสริมประสบการณ์ในการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษา พัฒนาศักยภาพทางปัญญา ช่วยให้นิสิตสามารถแก้ไขปัญหา สร้างเสริมทำให้เกิดความสามารถและมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ในกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นกิจกรรมที่มีคุณประโยชน์ ได้แก่ กิจกรรมเกี่ยวกับศาสนา กิจกรรมด้านวิชาการ กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมกีฬา กิจกรรมนันทนาการ

2. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ผลการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยสะสม ในภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูง หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.25 ขึ้นไป

3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.51 – 3.24

3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมเท่ากับ 2.50 หรือต่ำกว่า

4. สาขาวิชา หมายถึง สาขาวิชาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีการจัดการเรียนการสอนจำแนกเป็น 4 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า สาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ และสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ

5. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร หมายถึง สถาบันอุดมศึกษา ตั้งอยู่เลขที่ 517 ถนนนครสวรรค์ แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีการจัดการศึกษา 9 คณะ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

2. นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกัน มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและใน
แต่ละด้านแตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาต่างกัน มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและใน
แต่ละด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ที่มีต่อสภาพแวดล้อมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริการนักศึกษา และด้านกิจกรรมนักศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามสาระดังต่อไปนี้ ความหมายและความสำคัญของสภาพแวดล้อมแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมสถาบันอุดมศึกษา องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมสถาบันอุดมศึกษา ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อสภาพแวดล้อมสถาบันอุดมศึกษา และการจัดดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

ความหมายและความสำคัญของสภาพแวดล้อม

ความหมายของสภาพแวดล้อม

สภาพแวดล้อมถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์ในชีวิตประจำวัน นักการศึกษาได้ให้ความหมายที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาแตกต่างกันไป โดยสำเนา ขจรศิลป์ (2538: 70) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สภาพแวดล้อมในสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง สิ่งที่มีชีวิต สิ่งไม่มีชีวิตและสถานการณ์ต่างๆ ที่บุคคลสร้างขึ้น สิ่งที่มีชีวิตในที่นี้ ได้แก่ พืช สัตว์ มนุษย์ ส่วนสิ่งไม่มีชีวิตในที่นี้ ได้แก่ อาคาร สถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ตลอดจนขนาดและสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาส่วนสภาพการณ์ต่างๆ ที่บุคคลสร้างขึ้น เช่น กฎ ระเบียบ นโยบาย สภาพสังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนบรรยากาศที่บุคคลสร้างขึ้น

“สภาพแวดล้อม” หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ปรากฏอยู่รอบตัวมนุษย์ ซึ่งอาจเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือมนุษย์สร้างขึ้นก็ได้ สิ่งแวดล้อมจึงเป็นได้ทั้งสิ่งมีชีวิต เช่น พืช สัตว์ คน และสิ่งที่ไม่ใช่ชีวิต เช่น สิ่งปลูกสร้าง ถนนหนทาง ถาวรวัตถุต่างๆ รวมทั้งความเชื่อขนบประเพณีและวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่รอบตัวคนด้วย สิ่งแวดล้อมอาจปรากฏอยู่ในลักษณะที่เป็นรูปธรรมที่สามารถมองเห็นจับต้องได้ หรือเป็นนามธรรมที่มองไม่เห็นหรือจับต้องไม่ได้ เช่น ความเชื่อ บรรยากาศ ความรู้สึก ความคิดและเจตคติของคน สภาพแวดล้อมต่างๆ เหล่านี้ อาจเป็นสิ่งที่พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์ของมนุษย์ก็ได้ ความหมายของสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา คือ สภาพที่เกิดจากผลกระทบหรือปฏิสัมพันธ์ของสิ่งแวดล้อมทุกสิ่งทุกอย่างที่มีอยู่ในสถานศึกษานั้นเอง แต่ในขณะเดียวกันสถานศึกษาย่อมไม่อาจกำหนดขอบเขตที่กีดกันผลกระทบที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมภายนอกสถานศึกษาได้ สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาจึงเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนในสถานศึกษา

สิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ภายในสถานศึกษาและมีอยู่นอกสถานศึกษา (ประมวลสาระชุดวิชาการจัดการสถานศึกษาหน่วยที่ 8-15. 2550: 82)

สุชาติ สุธรรมรักษ์ (2545: 16) ได้ให้นิยามความหมายสภาพแวดล้อม (environment) ในการวิจัยเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : การวิเคราะห์โมเดลลิสม์ที่มีตัวแปรแฝง ว่าสภาพแวดล้อมได้แก่ หลักสูตรและการเรียนการสอนที่สถาบันฯ จัดดำเนินการ นโยบายของสถาบันฯ คณาจารย์ และเพื่อนนักศึกษา รวมทั้งมวลประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งหมดที่นักศึกษาเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องด้วย นับตั้งแต่เข้าศึกษาจนกระทั่งสำเร็จการศึกษา ได้แก่ ลักษณะของสถาบันฯ เช่น ประเภทและขนาดของสถาบันฯ ลักษณะของกลุ่มเพื่อน เช่น เจตคติ หรือค่านิยมของเพื่อน ลักษณะของอาจารย์ เช่น วิธีสอน หรือพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ ความคิดเห็นต่อหลักสูตร รายวิชา เนื้อหาวิชา การเลือกวิชาเอก รวมถึงการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในสถาบันฯ (institutional involvement) เช่น มีการใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ ภายในสถาบันฯ อย่างเหมาะสมและการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อม หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ที่อยู่ภายในสถาบันอุดมศึกษาทั้งตามธรรมชาติและที่สร้างขึ้นมา สามารถช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้ของนักศึกษามีพัฒนาการทุกด้าน ได้แก่ หลักสูตร การเรียนการสอน พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ การบริการ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และนักศึกษา และอาคารสถานที่ รวมทั้งกิจกรรมนักศึกษาที่จะทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ต่างๆ เกิดการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักศึกษาในทุกๆ ด้าน เพื่อให้ นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองไปสู่จุดมุ่งหมายของสถาบันอุดมศึกษา

ความสำคัญของสภาพแวดล้อม

สภาพแวดล้อมภายในสถาบันอุดมศึกษามีความสำคัญต่อพฤติกรรมของผู้เรียนในสถาบันอุดมศึกษา นักการศึกษาได้อธิบายถึงความสำคัญของสภาพแวดล้อมสถาบันอุดมศึกษาแตกต่างกันไป ดังเช่น สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538: 69) ให้ความสำคัญของสภาพแวดล้อมไว้ดังนี้ ความเชื่อที่ว่าสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อมนุษย์นั้นมีมาเป็นเวลาช้านาน พฤติกรรมของบุคคลนั้นสามารถเข้าใจและทำนายได้ โดยพิจารณาจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสภาพแวดล้อมที่บุคคลอาศัยอยู่ ส่วนระบบนิเวศวิทยาของสถาบันอุดมศึกษา(Campus Ecology) คือ การประยุกต์หลักการที่เกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสภาพแวดล้อมมาใช้อธิบายปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับสถาบันอุดมศึกษา เพราะพฤติกรรมของนักศึกษามีส่วนสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษา มาก พฤติกรรมที่ไม่ดีหรือไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาอาจเกิดจากสภาพแวดล้อมที่ไม่ดีของสถาบันอุดมศึกษา วิธีการพัฒนานักศึกษาที่ได้ผลอีกทางหนึ่ง คือ การเข้าไปจัดการกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับสภาพแวดล้อม เพื่อให้นักศึกษาอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ช่วยส่งเสริมทั้งการศึกษาและพัฒนา นักศึกษา นอกจากนั้น สุพร ตั้งสมวรพงษ์ (2542: 77) กล่าวว่าสภาพแวดล้อมของสถาบันเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนานิสิตนักศึกษา การที่จะทำให้ นิสิตนักศึกษาพัฒนาได้ดั่งนั้น

จะต้องจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ อันได้แก่ สภาพแวดล้อมด้านกายภาพ สภาพแวดล้อมด้านวิชาการ สภาพแวดล้อมด้านการบริหาร และสภาพแวดล้อมด้านสังคมกลุ่มเพื่อน ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ให้เสรีภาพแก่นิสิตนักศึกษาในการที่จะเลือกทิศทางการเรียนรู้ของตนเองและ เกิดพัฒนาการในด้านอื่น ๆ ตามมา

นิพนธ์ วรรณเวช (2538: 2) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา พบว่า ในการจัดการศึกษาเพื่อที่จะให้บรรลุเป้าหมาย จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างเป็นองค์ประกอบ ได้แก่ คุณภาพอาจารย์ คุณภาพนักศึกษา บรรยากาศทางวิชาการ การบริหารงาน รวมทั้งการจัดสภาพแวดล้อมภายในสถาบันอุดมศึกษานั้นด้วย นอกจากนี้ เพ็ญแข ประจันปัจจนิก และสุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2540: 20) ได้ศึกษาความต้องการของนิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในด้านการบริการของมหาวิทยาลัย พบว่า บทบาทหน้าที่ของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาชั้นสูงนั้น มีหน้าที่ส่งเสริมและเอื้ออำนวยความสะดวกให้แก่นิสิตผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้อย่างดีที่สุด สิ่งที่ดีที่สุด ก็คือ จัดสภาพแวดล้อมและสิ่งเอื้ออำนวยความสะดวกในมหาวิทยาลัยให้แก่ผู้เรียนมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการบริการห้องสมุด บริการจากสำนักคอมพิวเตอร์ หรือการบริการจากหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหากมีความเป็นไปได้มากก็จะเกิดผลดีต่อการเรียนรู้ของนิสิต

สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมมีความสำคัญต่อพัฒนาการของนักศึกษา สภาพแวดล้อมที่ดีจะช่วยให้ศึกษามีพัฒนาการทั้งทางสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ เอื้ออำนวยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ การจัดสภาพแวดล้อมรวมทั้งบรรยากาศให้เหมาะสมให้เอื้อต่อการเรียนการสอนสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเข้าศึกษาหาความรู้ในสถาบันมากขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านความรู้ ความคิด บุคลิกภาพ ส่งผลให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการศึกษา

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมสถาบันอุดมศึกษา

การศึกษาสภาพแวดล้อมสถาบันอุดมศึกษามีหลายวิธีซึ่งแตกต่างกันไปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา ซึ่ง เฟลด์แมน (กิตติพร พินิจการ. 2548: 10 – 11; อ้างอิงจาก Feldman. 1972: 143 – 148) ได้ประเมินสภาพแวดล้อมสถาบันแต่ละแห่งพบว่าสภาพแวดล้อมในสถาบันต่าง ๆ นั้นไม่เหมือนกันจะแตกต่างกันในด้านวัฒนธรรม โครงสร้างของสังคม วัตถุประสงค์ของการจัดหน่วยงานและคุณลักษณะของบุคลากรในสถาบัน นักวิจัยไม่สามารถบอกได้ว่าวิธีประเมินสภาพแวดล้อมวิธีใดจะดีที่สุดและมีหลายวิธีที่แตกต่างกันตามเป้าหมายของการประเมิน ซึ่ง เฟลด์แมนได้สรุปวิธีการประเมินสภาพแวดล้อมสถาบันไว้ 6 วิธี คือ

1. การประเมินสภาพแวดล้อมในด้านมานุษยวิทยา โดยการศึกษาวិเคราะห์วิทยาลัย 3 แห่งในสหรัฐอเมริกา ผลปรากฏว่าวิธีการด้านมานุษยวิทยาสามารถนำมาเป็นพื้นฐานอย่างกว้าง ๆ

ที่จะทำให้เข้าใจวิธีการในศาสตร์แขนงอื่นอีกหลายสาขา รวมทั้งประวัติศาสตร์ ปรัชญาการศึกษา สังคมศาสตร์และรัฐศาสตร์

2. การประเมินสภาพแวดล้อมโดยแบ่งตามลักษณะทั่วไปซึ่งถือว่าวิทยาลัยแตกต่างกันในลักษณะต่างๆ คือ การจัดหลักสูตร การปกครอง เพศของนักศึกษา สถานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และระดับการศึกษา

3. การประเมินสภาพแวดล้อมในด้านประชากรศาสตร์ นิเวศวิทยา และลักษณะที่เกี่ยวกับสถาบันการศึกษา ซึ่งสภาพแวดล้อมวิทยาลัยสามารถประเมินได้จากการวัด แบ่งและการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางสมองของนักศึกษา จำนวนนักศึกษาและสัดส่วนของนักศึกษาในแต่ละวิชาเอก เครื่องมือประเมินสภาพแวดล้อมวิทยาลัยแบบนี้ ได้แก่ เทคนิคการประเมินสภาพแวดล้อมวิทยาลัย (The Environment Assessment Technique หรือ EAT)

4. การประเมินสภาพแวดล้อม โดยพิจารณาบรรยากาศในสถาบันการศึกษา ผู้ประเมินสภาพแวดล้อมโดยวิธีนี้ได้แก่ เพส และ สเติร์น (Pace; & Stern, 1965: 260) เครื่องมือที่ใช้เรียกว่า ดัชนีวิทยาลัย (The College Characteristics Index หรือ CCI) และมาตรวัดสภาพแวดล้อมวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย (The College and University หรือ CUES)

5. การประเมินสิ่งเร้าเชิงสภาพแวดล้อมวิทยาลัย ซึ่งมีความเชื่อว่าสภาพแวดล้อมเชิงสิ่งเร้าก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการรับรู้ด้านประสาทสัมผัสของมวลสมาชิกในวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาสภาพที่เป็นอยู่หรือสิ่งเร้าที่เกิดขึ้นเหล่านี้สามารถตรวจสอบได้โดยการสังเกตอย่างอิสระ แอสติน (Astin, 1993: 7) ได้สร้างเครื่องมือชื่อว่า แบบสำรวจกิจกรรมวิทยาลัย (The Inventory of College Activities or ICA) ขึ้น เพื่อใช้ในการศึกษาสภาพแวดล้อมวิทยาลัย ซึ่งจะครอบคลุมเนื้อหาสภาพแวดล้อมสี่ประเภท คือ สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับเพื่อน สภาพแวดล้อมในห้องเรียน สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับอาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการบริหาร

6. การประเมินสภาพแวดล้อมโดยแบ่งตามโครงสร้างทางสังคม และการจัดการสังคม ได้แก่ ธรรมชาติทางสังคม การบริหารและโครงสร้างทางอำนาจในวิทยาลัย จุดมุ่งหมายของสถาบันการศึกษา ธรรมชาติและนิสัยของการจัดการทางสังคมภายในวิทยาลัย

อรรถนพ คุณพันธ์ (2521: 61) ได้สร้างแบบสำรวจสภาพแวดล้อมสถาบันอุดมศึกษาโดยใช้แบบสำรวจที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงตามทฤษฎีเฉพาะ (Construct Validity) ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา(Content Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) อยู่ในเกณฑ์สูงสำหรับเป็นเครื่องมือมาตรฐานในการประเมินผลสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย การสร้างแบบสำรวจนี้ได้ยึดหลักการแสดงตามแบบมาตราส่วนวัดสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย (The Inventory of College Activities หรือ ICA) และตั้งเป็นทฤษฎีเฉพาะ เพื่อเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกองค์ประกอบของแบบสำรวจสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยขึ้นมา 5 ทฤษฎี คือ

ทฤษฎีเฉพาะที่ 1 มหาวิทยาลัยจะมีสภาพแวดล้อมที่ดีต่อเมื่อนักศึกษาที่เป็นมวลสมาชิกในมหาวิทยาลัยนั้น มีความรู้สึกพอใจมหาวิทยาลัยที่ตนสังกัดอยู่

ทฤษฎีเฉพาะที่ 2 บรรยายการเรียนการสอนเป็นส่วนหนึ่งที่เอื้ออำนวยให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ ถ้าบรรยากาศในการเรียนการสอนดีมีประสิทธิภาพย่อมทำให้นักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้

ทฤษฎีเฉพาะที่ 3 สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยที่ดีจะต้องเป็นมหาวิทยาลัยที่มีการส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งในด้านวิชาการ สันทนาการ กีฬา ศิลปวัฒนธรรม อีกทั้งกิจกรรมเสริมสร้างนักศึกษาให้พัฒนาทั้งกายและจิตใจ

ทฤษฎีเฉพาะที่ 4 สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยที่ดีจะต้องเป็นมหาวิทยาลัยที่มีการบริหารที่ดี กล่าวคือ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเคารพต่อกฎ ระเบียบของมหาวิทยาลัยและเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการบริหาร

ทฤษฎีเฉพาะที่ 5 อาคารสถานที่เป็นสิ่งสำคัญทางกายภาพที่จะช่วยผลักดันให้การเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยสัมฤทธิ์ผล มหาวิทยาลัยจะมีสภาพแวดล้อมที่ดีจะต้องมีอาคารสถานที่ที่ดีทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ

แอสติน (สุชาติ สุธรรักษ์. 2545: 114; อ้างอิงจาก Astin. 1993a: 81) ได้นำเสนอโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้า (inputs) สภาพแวดล้อมในสถาบันอุดมศึกษา (environment) และผลการเรียนรู้ของนักศึกษา (student outcome) ได้อธิบายความหมายของสภาพแวดล้อมในสถาบันอุดมศึกษาว่าครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นภายในสถาบันฯ และมีอิทธิพลต่อนักศึกษาระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา ที่ปรากฏออกมาในรูปของผลการเรียนรู้ของนักศึกษา สภาพแวดล้อมในสถาบันอุดมศึกษาจึงไม่เพียงแต่จะมีความหมายที่ครอบคลุมถึงหลักสูตร บุคลากร กระบวนการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่สถาบันอุดมศึกษาจัดให้แก่นักศึกษาเท่านั้น แต่หมายรวมถึง บรรยากาศทางสังคมและบรรยากาศภายในสถาบันฯ ที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักศึกษาด้วย

แบร์ด (สุชาติ สุธรรักษ์. 2545: 115; อ้างอิงจาก Kuh, Schuh, Whitt; & Associates. 1991: 100; citing Baird. 1988) ได้จำแนกวิธีการศึกษาสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยไว้เป็น 3 แนวทาง คือ 1) ศึกษาจากข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา เช่น คุณลักษณะของนักศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยศึกษาจากการรับรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับสถาบันฯ เป็นต้น 2) ศึกษาจากพฤติกรรม (behavioral) ของนักศึกษา โดยประเมินจากพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ของนักศึกษาและ 3) ใช้วิธีการที่หลากหลายผสมผสานกัน (multimethod)

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น เห็นว่า การศึกษาสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยอาจมีหลายวิธีที่แตกต่างกันไปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา เช่น การประเมินตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา การประเมินโดยใช้ทฤษฎี หรือการศึกษาจากพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษา แต่ทั้งนี้ นักศึกษาเป็นผู้ได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยโดยตรง ฉะนั้นควรที่จะพัฒนาให้มหาวิทยาลัยมีสภาพแวดล้อมให้มีคุณลักษณะที่ดีเหมาะสมกับการเรียนการสอนต่อผู้เรียนในทุกๆ ด้านเพราะจะส่งผลให้นักศึกษามีทัศนคติหรือเจตคติที่ดีต่อมหาวิทยาลัย ดังนั้นการวัดและประเมินสภาพแวดล้อมควรคำนึงถึงนักศึกษาและการพัฒนาสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ

องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมสถาบันอุดมศึกษา

องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมในสถาบันอุดมศึกษาถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งในการพัฒนานักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาให้มีพัฒนาการที่ดีทั้งทางด้านทางสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม การจัดการศึกษาให้นักศึกษาเล่าเรียนแต่ในห้องเรียนอย่างเดียวคงไม่เพียงพอ สถาบันต้องจัดองค์ประกอบในหลายๆ ด้านให้เหมาะสมและสร้างเสริมให้พัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ เช่น องค์ประกอบด้านการจัดสภาพแวดล้อมของสถาบันเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนานิสิตนักศึกษา การที่จะทำให้นิสิตนักศึกษาพัฒนาได้ดีนั้นจะต้องจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในด้านต่างๆ อันได้แก่ สภาพแวดล้อมด้านกายภาพ สภาพแวดล้อมด้านวิชาการ สภาพแวดล้อมด้านการบริหาร และสภาพแวดล้อมด้านสังคมกลุ่มเพื่อน ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ให้เสริมภาพแก่นิสิตนักศึกษาในการที่จะเลือกทิศทางการเรียนรู้ของตนเองและเกิดพัฒนาการในด้านอื่นๆ ตามมา กล่าวคือ (สุพร ตั้งสมวราช. 2542: 76-78)

1. สภาพแวดล้อมด้านกายภาพ ต้องจัดสภาพแวดล้อมให้มุ่งเสริม ทำให้เกิดความเป็นเลิศทางวิชาการ เช่น มีการตกแต่งอาคารสถานที่ และบริเวณให้ดูดี ไม่ว่าจะเป็นอาคารเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุดที่ดีเยี่ยม ทันสมัยในด้านสื่อต่างๆ หรือเป็นห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ มีการสร้างเครือข่ายกับห้องสมุดชั้นนำทั้งภายในและต่างประเทศ มีศักยภาพของการให้บริการ พร้อมเสมอที่จะให้นิสิตนักศึกษาเข้าไปใช้ สร้างบรรยากาศให้เอื้อในการกระตุ้น ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการหาความรู้เพิ่มเติม สร้างนิสัยรักการอ่าน และรักการค้นคว้าจากห้องสมุด นอกจากนี้ต้องคำนึงถึงการจัดโรงอาหาร หอพัก และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ เพราะสิ่งเหล่านี้มีส่วนเสริมสร้างความเจริญงอกงามและเกื้อกูลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษามาก บรรยากาศที่ร่มรื่นจะทำให้ นิสิตนักศึกษาสดชื่น กระตือรือร้นที่จะเรียน เป็นแรงจูงใจให้นิสิตนักศึกษายากมาสถาบัน สิ่งก็ตามมาก็คือ นิสิตนักศึกษาจะเกิดความรัก ความหวงแหน ความภูมิใจในสถาบัน ลักษณะเช่นนี้จะสามารถหล่อหลอมนิสิตนักศึกษาได้ นอกจากนี้การจัดระเบียบอาคารสถานที่ที่ถูกหลักสอดคล้องกับประโยชน์ใช้สอยย่อมแสดงถึงความสามารถทางการบริหารสถาบันอย่างหนึ่ง เพราะนอกจากจะพัฒนานิสิตนักศึกษาแล้ว ยังส่งเสริมสมรรถภาพการทำงานของคนในสถาบันนั้นๆ ด้วย

2. สภาพแวดล้อมด้านวิชาการ (การเรียนการสอน) ได้แก่ การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ รวมทั้งการใช้สื่อต่างๆ ในการสอน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน หากทุกอย่างที่กล่าวมาเป็นไปในทางที่เหมาะสม ก็จะส่งผลให้ผู้เรียนได้รับความรู้ และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้ ส่งผลให้นิสิตนักศึกษามีความสำเร็จในการเรียน และจะพัฒนาทักษะแนวคิด และอุดมการณ์ต่างๆ ให้เกิดขึ้นในตนเองได้

3. สภาพแวดล้อมด้านการบริหาร ก็เป็นสิ่งเร้าที่สำคัญประการหนึ่งที่จะส่งผลให้ระบบการบริหารมีประสิทธิภาพ เกิดความคล่องตัวในการดำเนินภารกิจต่างๆ นโยบายการบริหารงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ของสถาบัน ควรมีการสื่อสารให้นิสิตนักศึกษาทั่วไป

ในสถาบันได้รับทราบเพราะเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นสำหรับนิสิตนักศึกษาอย่างมาก นอกจากนี้ควรให้นิสิตนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางเกี่ยวกับการพัฒนาตัวเองด้วย การบริหารที่ดีต้องมีความยืดหยุ่นไม่ยึดติดในรูปแบบมากเกินไป รูปแบบการจัดองค์กรควรจะมีมีความยืดหยุ่นพอที่จะปรับเปลี่ยนได้เสมอ

4. สภาพแวดล้อมด้านสังคมกลุ่มเพื่อน มีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่และพัฒนาการทางสังคม การเลือกคบเพื่อน เทคนิคการปรับตัว และอุดมคติในการเลือกคู่ครอง เป็นต้น เพราะนิสิตและนักศึกษาวัยนี้เป็นวัยที่ต้องการสังคม ต้องการมีเพื่อนและมีความสัมพันธ์กับเพื่อนมากกว่าครอบครัว ดังนั้น สภาพแวดล้อมด้านกลุ่มเพื่อนจะมีบทบาทต่อทัศนคติ สติปัญญา ความรู้ความสามารถ และบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษา ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษา

นอกจากสภาพแวดล้อมทั้ง 4 ด้านดังกล่าวแล้ว ควรจะต้องจัดบรรยากาศในลักษณะประชาธิปไตย คือ เน้นสิทธิของนิสิตนักศึกษา (Student Rights) เพื่อส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษา กำหนดวิถีชีวิตของตนเองได้ ไม่ใช่เผด็จการ ให้เสรีภาพแก่นิสิตนักศึกษาในการที่จะเลือกทิศทางในการเรียนรู้อุปกรณ์ของตนเองและรับผิดชอบที่จะแสวงหาทางเลือกต่างๆได้ นอกจากนี้ควรจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมความสำเร็จทางวิชาการ เช่น อาจสนับสนุนส่งเสริมนิสิตนักศึกษาที่เรียนดีโดยการให้ทุน จัดการสอน ซ่อมเสริม หรือจัดโปรแกรมพิเศษต่างๆ ให้ รวมทั้งจัดบรรยากาศให้นิสิตนักศึกษาทำกิจกรรมกลุ่มได้หลากหลายตามความต้องการ ความสนใจ และความถนัด เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคม แม้กิจกรรมที่เป็นการเล่นสนุกสนานก็เป็นการศึกษาอย่างหนึ่งเช่นกัน เช่น งานบันเทิง งานเต้นรำ งานเลี้ยงต่างๆ เป็นต้น

สำเนาวิชา จรรยาบรรณ (2538: 13-14) ได้กล่าวว่าสภาพแวดล้อมในสถาบันอุดมศึกษานั้นแบ่งได้ 2 อย่าง คือ สภาพแวดล้อมภายในสถาบันอุดมศึกษาและสภาพแวดล้อมภายนอก สถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภาพแวดล้อมภายในสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง สภาพแวดล้อม 2 ชนิด คือ สภาพแวดล้อมที่เป็นสิ่งไม่มีชีวิต เช่น อาคาร สถานที่ เครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ สภาพแวดล้อมที่เป็นสิ่งมีชีวิต เช่น พืช สัตว์ และคน ตามด้วยสภาพแวดล้อมที่สร้างขึ้น เช่น กลุ่มเพื่อน กิจกรรมนักศึกษา ประเพณีการต้อนรับน้องใหม่ และระบบอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นต้น ซึ่งสภาพแวดล้อมภายในสถาบันอุดมศึกษาที่มีความสำคัญต่อกระบวนการพัฒนานิสิตนักศึกษา เพราะสภาพแวดล้อมที่มีความสมบูรณ์ คือ มีอาคาร สถานที่ มีเครื่องมือดีและมีระบบงานดีนั้น ย่อมทำให้การพัฒนานิสิตนักศึกษาได้ผลดี ส่วนสภาพแวดล้อมภายนอกสถาบันอุดมศึกษานั้น หมายถึง สภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ซึ่งสภาพแวดล้อมภายนอกสถาบันอุดมศึกษานั้นอาจเป็นทั้งสิ่งที่ส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษา เช่น สภาพเศรษฐกิจที่ดี ซึ่งมีผลให้สถาบันอุดมศึกษามีรายได้ดีและเป็นสถาบันของรัฐก็ได้งบประมาณมากขึ้น เป็นต้น

วิชัช ประสิทธิ์วุฒิเวชช์ (สุพล อนามัย. 2549: 33; อ้างอิงจากวิชัช ประสิทธิ์วุฒิเวชช์. 2542: 75-80) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของบรรยากาศและสภาพแวดล้อมว่าควรมีองค์ประกอบหลัก 3 ประการ คือ

1. บรรยากาศและสภาพแวดล้อมด้านกายภาพเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์โดยการเลือกหรือดัดแปลง วัสดุที่ใช้ในการตกแต่งห้องเรียน การจัดหาวัสดุในห้องเรียน หรือวัสดุเหลือใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งการจัดสภาพโต๊ะ เก้าอี้ การจัดชั้นหรือตู้ลอยแสดงผลงานของนักศึกษา

2. บรรยากาศและสภาพแวดล้อมด้านสมองกับความคิดสร้างสรรค์ กิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาคิด เช่น คิดแก้ปัญหา คิดหาเหตุผล คิดออกแบบ คิดสร้าง คิดคล่อง คิดยืดหยุ่น คิดแปลกใหม่ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดจินตนาการ ผู้สอนต้องให้การสนับสนุนอย่างกว้างขวาง ช่วยขจัดอุปสรรค หรือข้อจำกัดต่างๆ อย่างไม่ทอดทิ้ง โดยใช้เทคนิควิธีที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

3. บรรยากาศและสภาพแวดล้อมด้านอารมณ์กับความคิดสร้างสรรค์ ผู้สอนต้องแสดงให้นักศึกษาเห็นว่าอาจารย์เป็นที่พึ่งซึ่งไว้วางใจได้ สนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกลดภัย จากการไม่เป็นที่ยอมรับ การถูกวิจารณ์หรือหัวเราะเยาะ โดยกิจกรรมต่างๆ ให้นักศึกษามีส่วนร่วมเน้นการเรียนรู้จากความสนใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนเกิดความร่วมมือกัน ไม่มีการแข่งขัน แต่สนับสนุนซึ่งกันและกัน

อาจกล่าวได้ว่าสภาพแวดล้อมเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษามีความสำคัญต่อกระบวนการพัฒนานักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเพราะสภาพแวดล้อมที่ดีย่อมทำให้การพัฒนานักศึกษาได้ผลดีทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา บุคลิกภาพ ตลอดจนการแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ดี การส่งเสริมบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ให้มีความพร้อมในทุกด้าน ไม่เพียงจะทำให้ให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อสถาบันยังส่งผลต่อภาพลักษณ์มหาวิทยาลัยให้มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักต่อสังคมภายนอกและพัฒนาให้นักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียนตลอดจนการทำงานสืบต่อไป

สภาพแวดล้อมด้านอาจารย์ผู้สอน

บุญชม ศรีสะอาด (2541: 1-2) ได้กล่าวว่าสังคมมนุษย์เป็นสังคมที่ต้องอาศัยการเรียนรู้เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพมนุษย์ได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ต่อการดำรงชีวิต การเรียนรู้ของมนุษย์จำเป็นต้องอาศัยการสอน ผู้สอนต้องพัฒนาการสอนของตนให้มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ผู้สอนที่ทำการพัฒนาการสอนของตนอยู่เสมอ จึงเป็นคนที่ทำหน้าที่อย่างสมบูรณ์สมควรได้รับการยกย่องเชิดชูซึ่งจะบังเกิดผลดีแก่ผู้เรียนที่เป็นลูกศิษย์ของตน ผลดีต่อท้องถิ่น สังคม และประเทศชาติ และให้ความหมายการสอน คือ การถ่ายทอดความรู้ การฝึกให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหาต่างๆ การจัดสิ่งแวดล้อมและกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การสร้างหรือจัดสถานการณ์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การแนะแนวทางแก่ผู้เรียนเพื่อให้ศึกษาหาความรู้

อดุลย์ วิริยเวชกุล (2541: 53) ได้กล่าวว่า คุณภาพของอาจารย์นับเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพตรงตามเป้าหมายวัตถุประสงค์ คุณภาพหมายรวมถึงคุณวุฒิ

ประสบการณ์ ความรับผิดชอบต่อนักเรียนที่ ความมีวัฒนธรรมและอารยธรรม รวมทั้งการอุทิศตนต่อ การรับผิดชอบที่กำหนดไว้ด้วย เพราะว่าคุณภาพของอาจารย์ผู้สอนมีผลต่อการเรียนการสอนและ ผู้สอนจะต้องมีการพัฒนาความรู้ความสามารถ พัฒนาทักษะในการสอนให้ทันกับยุคสมัยเพื่อที่ สามารถให้นักศึกษาได้รับความรู้อย่างถูกต้องและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงทั้งความรู้ทางทฤษฎี หรือปฏิบัติ ผู้สอนที่สอนอย่างตั้งใจจริงและมีการจัดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมเตรียมเรื่องที่จะสอน ก่อน สามารถอธิบายให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาพร้อมทั้งสามารถตอบคำถามจากนิสิตได้ดี ส่งเสริมให้นักเรียน มั่นใจคุณภาพในตัวผู้สอนได้ดีพฤติกรรมกรรมการสอนของผู้สอนมีผลต่อการเรียนของผู้เรียนสูงมาก

สุวพร ตั้งสมรพงษ์ (2542: 78-79) ได้ให้ความเห็นว่าอาจารย์ควรมีความเข้าใจในเรื่อง พัฒนาการของนิสิต ใจกว้าง ไม่แบ่งแยกระหว่างวิชาการและกิจกรรม เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำ กิจกรรมที่หลากหลายตามความสามารถ ความสนใจ ความถนัด ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนใน ห้องเรียนเพื่อพัฒนาการให้นักเรียน นอกจากนี้ ควรจัดบรรยากาศในลักษณะประชาธิปไตย คือ เน้น สิทธิของนิสิตเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเลือกทิศทางการเรียนรู้และรับผิดชอบที่จะแสวงหาทางเลือก ต่างๆ ได้ด้วยตนเอง รวมทั้งควรจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมความสำเร็จทางวิชาการ เช่น อาจสนับสนุน ส่งเสริมนิสิตที่เรียนดีโดยการให้จัดการสอน ซ่อมเสริมหรือจัดโปรแกรมพิเศษ

ในงานวิจัยของ บุญเรียง ขจรศิลป์ และสำเนา ขจรศิลป์ (2530: 8) เรื่องการใช้และความ คิดเห็นต่อการประเมินการสอนของผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ได้ ให้นิยามความหมายผู้สอนไว้ว่า ผู้สอนที่มีประสิทธิภาพควรจะเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่ สอนอย่างละเอียดลึกซึ้ง หมั่นชวนชวนค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอ มีความสามารถในการ ที่จะตอบคำถามหรือเสนอแนะแนวทางในการค้นหาคำตอบให้แก่ผู้เรียน ผู้สอนควรมีความ กระตือรือร้นและเต็มใจที่จะสอน มีความสามารถที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนไม่รู้สึกละเลยในการเรียน มีความ เป็นกันเองกับผู้เรียน

สรุปได้ว่าอาจารย์ผู้สอนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งในกระบวนการศึกษา ผู้สอนเป็น ผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ชำนาญในวิชาที่สอน การเตรียมการสอนเนื้อหาวิชาและเทคนิคการ สอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ ความสนใจเอาใจใส่ผู้เรียน พฤติกรรมส่งเสริมสนับสนุน ชี้แนะแนวทาง กระตุ้น ให้กำลังใจและเอื้ออำนวยความสะดวกในการศึกษาหาความรู้เพื่อให้ผู้เรียน พัฒนาความรู้ ความสามารถ ตั้งแต่การเข้าศึกษาจนกระทั่งจบการศึกษา รวมทั้งการพัฒนาความรู้ ใหม่ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอ อีกทั้งเป็นแบบอย่างครูที่ดีให้แก่นักศึกษา เช่น การแต่งกาย การตรงต่อ เวลา คุณธรรม จริยธรรม

สภาพแวดล้อมด้านการจัดการเรียนการสอน

สภาพแวดล้อมด้านการจัดการเรียนการสอน เป็นปัจจัยสำคัญที่มีส่วนสนับสนุนการเรียนรู ของผู้เรียนโดยเฉพาะสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน หรือบรรยากาศในห้องเรียน ถ้าบรรยากาศ ของห้องเรียนดีจะเป็นส่วนสนับสนุนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สภาพการจัดองค์ประกอบที่

เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอนที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้แก่ หลักสูตร สื่อการเรียน การสอน กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียน รวมทั้งจัดกิจกรรม ต่างๆ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามศักยภาพของตนเอง และมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตาม หลักสูตร มีคุณลักษณะและคุณภาพตามความต้องการของสังคม (ประมวลสาระชุดวิชาการจัดการ สถานศึกษาหน่วยที่ 8-15. 2550: 82)

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2524: 49) ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนเป็นเรื่องของการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ ความรู้และทัศนคติซึ่งกันและกัน บรรยากาศของการเรียนรู้ควรเป็นบรรยากาศของการช่วยเหลือ การร่วมมือ การเห็นอกเห็นใจ และเคารพนับถือซึ่งกันและกัน บรรยากาศของการ เรียนรู้อันแรกควรเป็นบรรยากาศที่ผู้เรียนได้มีอิสระ มีการเรียนรู้ด้วยตัวเอง และมีเป้าหมายของการ เรียนและความตั้งใจที่ชัดเจน ส่วนอดุลย์ วิริยเวชกุล (2541: 22-23,75) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียน การสอนควรเน้นให้นักศึกษาต้องเรียนหรือแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง อาจารย์เป็นเสมือนหนึ่ง ที่ปรึกษาและให้คำแนะนำในวิธีการแสวงหาความรู้ที่เหมาะสมรวมทั้งอาจารย์ต้องร่วมเรียนไปกับ นักศึกษาด้วย ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับอาจารย์ในการพัฒนาตนเองให้ทันสมัยในด้านวิชาการ อาจารย์จะต้องไม่มีความละอายในการที่จะร่วมเรียนกับนักศึกษาเน้น student-centred มากกว่า teacher-centred และเน้น process-oriented มากกว่า content-oriented จะเป็นการสร้าง “นิสัย” และ “แรงจูงใจ” ให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นและสนใจใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องพร้อมๆ กับการรู้วิธีและ มีความรู้ความสามารถตลอดจนทักษะที่จะแสวงหาความรู้ที่จะตอบคำถามต่างๆ ได้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตที่จะสามารถจะพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถและ ทักษะตลอดไปหรือที่เรียกว่า การเรียนรู้ตลอดชีวิต (life-long learning) ในทำนองเดียวกัน ดัชนีชี้บ่ง คุณภาพของบัณฑิตศึกษาในการจัดการเรียนการสอน ควรเน้นให้นิสิตทำการแสวงหาความรู้ด้วย ตนเอง เช่น การกำหนดหัวข้อให้นักศึกษาทำรายงาน การกำหนดการสอนแบบกลุ่ม หรือการค้นคว้า ด้วยตนเอง การศึกษาในห้องปฏิบัติการหรือห้องทดลอง การศึกษาจากประสบการณ์จริง ซึ่ง สอดคล้องกับสุพรรณ ตั้งสมวรวงษ์ (2542: 77) ได้กล่าวว่า สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ รวมทั้งการใช้สื่อต่างๆ ใน การสอน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ต้องสอดคล้องกันอย่างเหมาะสม ซึ่งจะส่งผลให้ ผู้เรียนได้ความรู้และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้ ส่งผลให้นิสิตประสบความสำเร็จในด้านการเรียน และยังพัฒนาทักษะแนวคิด และอุดมการณ์ต่างๆ ให้เกิดขึ้นในตนเองได้ การจัดการเรียนการสอน ควรผสมผสานความรู้ทางด้านวิชาการและด้านสังคม เพื่อทำให้นิสิตมีโลกทัศน์กว้าง มีความคิด สร้างสรรค์ มีความเข้าใจธรรมชาติ เข้าใจตนเองและผู้อื่นในสังคม สามารถคิดอย่างมีเหตุผล โดยให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และเรียนรู้วิธีการแสวงหาความรู้เพื่อจะได้สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ ในการดำเนินชีวิตในสังคม

ยุทธ ไทยวรรณ (2550: 61) ได้ให้ความหมายของการสอนไว้ว่า กระบวนการจัดสิ่งเร้าและ สิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับกิจกรรมหรือประสบการณ์ เพื่อผู้เรียนจะได้เรียนรู้จากกิจกรรมและ ประสบการณ์ที่จัดให้โดยผ่านประสาทของผู้เรียนเองจนทำให้ผู้เรียนบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่

คาดหวังไว้ การสอนจึงเป็นการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ นอกจากนี้การสอนเป็นกระบวนการหรือกิจกรรมที่ผู้สอนจัดขึ้นเพื่อวางเงื่อนไขและเตรียมสถานการณ์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่ผู้สอนกำหนดไว้ (เอกสารการสอนชุดวิชาวิทยาการการสอนหน่วยที่ 1-7. 2552: 17) ส่วนอัจฉรา วัฒนาณรงค์ (2551: 3) ได้ให้ความหมายของคำว่า “การสอน” หมายถึงการจัดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่มีปฏิสัมพันธ์ และกิจกรรมที่ใช้ความตั้งใจ เนื้อหาของการเรียนการสอนอาจจะเป็นข้อเท็จจริง กระบวนการ ทักษะ ความคิด และค่านิยม เป้าหมายการสอนของผู้สอนซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน อาจเป็นการเพิ่มความรู้อรรถ และความเข้าใจที่ลึกซึ้ง พัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหา

สุชาติ สุธรรมรักษ์ (2545: 120) ในการศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศการเรียนการสอนได้กล่าวว่า บรรยากาศการเรียนการสอนนับเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากบรรยากาศการเรียนการสอนเป็นสภาพหรือสิ่งแวดล้อมทางสังคมจิตวิทยา (sociopsychology) ที่มีอิทธิพลต่อสภาพจิตใจหรืออารมณ์ของผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้ดีและได้มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บรรยากาศการเรียนการสอนในห้องเรียนนับเป็นสภาพการณ์ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการศึกษาเล่าเรียนของนักศึกษา เพราะห้องเรียนเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมการศึกษาในโครงสร้างของสถาบันอุดมศึกษา เป็นที่ที่มีการจัดประสบการณ์การศึกษาให้แก่นักศึกษา ส่วนเดือนใจ เกตุษา (2527: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ตามความเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีประสิทธิภาพในการสอนอยู่ในเกณฑ์ดี ทั้งทางด้านเตรียมการสอนและการวัดผล ด้านความสามารถในการสอน ด้านความรับผิดชอบในการสอน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา และด้านเนื้อหาวิชา

สวนศิริกาญจน์ จันทร์เรือง (2543: 16-19) ได้กล่าวเกี่ยวกับการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอน ดังนี้

1. ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศในทางบวก ผู้เรียนจะรู้สึกยอมรับนับถือและรู้สึกว่าการเรียนมีคุณค่า
2. ผู้สอนต้องแน่ใจว่าได้ให้ความสนใจกับผู้เรียนทุกคน
3. ผู้สอนควรมีการกระตุ้นผู้เรียนโดยใช้ลักษณะท่าทางเพื่อก่อให้เกิดบรรยากาศที่ดีมั่นคงและมีความเชื่อมั่น
4. ผู้สอนต้องพยายามรู้จักผู้เรียน
5. ผู้สอนต้องสร้างบรรยากาศทางกายภาพในห้องเรียนให้เหมาะสม

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ นั้นมีหลายปัจจัย ได้แก่ บรรยากาศในห้องเรียน เนื้อหาวิชา เอกสารประกอบการสอน การใช้สื่ออุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมของผู้สอน กิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองหรือพยายามให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ให้นักศึกษาได้รู้จักคิด วิเคราะห์ แก้ไขปัญหา และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ซึ่งปัจจัย

เหล่านี้ต้องสอดคล้องกันอย่างเหมาะสมเพื่อสามารถทำให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต และประสบความสำเร็จในด้านการเรียน

สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่

การจัดวางอาคารและสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษาให้ถูกหลักเกณฑ์ที่ดี โดยอาศัย คุณประโยชน์ของธรรมชาติ เช่น แสงสว่าง ทิศทางลม ลักษณะความสูงต่ำของพื้นผิวดินธรรมชาติ เข้าช่วยก็จะเป็นผลดีเกี่ยวกับเรื่องการประหยัดทางด้านเศรษฐกิจ ใช้พื้นที่ภายในอาคารและบริเวณ สิ่งแวดล้อมภายนอกอาคารให้เกิดประโยชน์มากที่สุด นอกจากนี้สถานศึกษายังมีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมของนักศึกษาและสังคมทางด้านเป็นผู้ที่มีระเบียบวินัย รักความสะอาดและสวยงามมีส่วน เกี่ยวข้องต่อการเรียนของผู้เรียน รวมทั้งเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความรักหวงแหน และภาคภูมิใจใน สถานศึกษา

ปริญญา อังศุสิงห์ (2521: 11) ได้กล่าวถึงหลักในการเลือกทำเลที่ตั้งของสถานศึกษา ดังนี้

1. มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันระหว่างที่ดินของสถานศึกษากับชุมชนในย่านนั้นๆ โดย ถือว่าสถานศึกษาเป็นศูนย์กลางของชุมชน

2. มีความสัมพันธ์กับจำนวนประชากร สามารถบริการทางด้านการศึกษาได้อย่างทั่วถึง

3. ต้องคำนึงถึงขนาดของสถานศึกษาเมื่อถึงจุดอิ่มตัวสูงสุด

4. คำนึงถึงบริเวณในด้านผังเมืองและสิ่งแวดล้อม

5. คงสภาพต้นไม้และสิ่งที่มีอยู่แล้วให้คงอยู่ตามธรรมชาติ

6. บริเวณสถานศึกษาเป็นที่ดอน น้ำท่วมได้ยาก และลักษณะของดินอยู่ในสภาพที่ดี

เหมาะสมกับการปลูกต้นไม้ ฯลฯ

7. บริเวณที่ดินมีขนาดเพียงพอและขยายตัวได้ในอนาคต

8. มีบริการด้านสาธารณูปโภคอย่างเพียงพอ

9. ศึกษาเรื่องสภาพการจราจรและสิ่งแวดล้อม

ถาวร สารวิทย์ (2523 : 195) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม พบว่า ลักษณะอาคารสถานที่ที่ดีควรมีหลักการ ดังนี้

1. ด้านประโยชน์ใช้สอย อาคารสถานที่สถานศึกษาต้องถือประโยชน์ใช้สอยที่จะเกิดผลดี ต่อการเรียนการสอน และความสะดวกสบายปลอดภัยสำหรับผู้เรียน มิใช่มุ่งแต่ความสวยงามอย่าง เดียว

2. ดัดแปลงได้หลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นฝากั้นห้องเรียนหรือวัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวกับตัวอาคาร พยายามแก้ไขดัดแปลงเพิ่มเติมได้โดยง่ายๆ ทั้งทางแนวตั้งและแนวนอนไม่ต้องทุบทำลายหรือ ยุ่งยากแก่การเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการขยายต่อเติมอาคารและความสะดวกของ ผู้สอนในการแบ่งกลุ่มนักศึกษาหรือจัดกิจกรรมต่างๆ

3. ขยายสถานศึกษาได้สะดวก เนื่องจากนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในสถาบันเพิ่มขึ้น การหาสถานที่จัดตั้งสถานศึกษาต้องคำนึงว่า ถ้าบริเวณสถานศึกษาจะขยายออกไปจะทำได้สะดวกเพียงไร ขยายได้รอบทิศหรือบางทิศ หรือขยายไม่ได้แน่นอนในอนาคต

4. ช่วยสร้างบรรยากาศให้เปรียบเสมือนบ้านของนักศึกษา มีลักษณะเพดานต่ำ ม่านสวย ผ้าม่านสีเย็นตา พื้นห้องมีสีอ่อนสวย โต๊ะเก้าอี้วางจัดเป็นระเบียบเรียบร้อย อากาศถ่ายเทได้สะดวก แสงสว่างกระจายทั่วห้องตลอดเวลา จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกอยากอยู่ในห้องเรียน

5. ทนทานต่อการใช้งาน อาคารสถานที่และเครื่องมือสอยของสถานศึกษาต้องแข็งแรงทนทานเพราะมีการใช้อยู่ประจำ

เครื่องอำนวยความสะดวกสมบูรณ์ สถานศึกษาควรมีอาคารสถานที่ที่จะใช้ในการศึกษา เช่น ห้องสมุด ห้องพักผ่อน สนามกีฬา ห้องน้ำห้องส้วม น้ำดื่มน้ำใช้บริบูรณ์ สิ่งเหล่านี้จะช่วยอำนวยความสะดวกภายในสถานศึกษา

วิจิตร วรุตบางกูร (2524: 45) ได้กล่าวถึงสภาพแวดล้อมด้านสถานที่ว่ามีผลต่อการรับรู้และการพัฒนาในด้านต่างๆ ของนิสิตในมหาวิทยาลัย สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยจะสมบูรณ์และสนับสนุนการเรียนของนักศึกษา จะต้องคำนึงถึงความสมดุลของปัจจัย 4 ประการ คือ 1) การจัดบริเวณและความงามของบริเวณ 2) อุณหภูมิ 3) แสง-สี-การมองเห็น 4) เสียง นอกเหนือจากนั้นยังมีองค์ประกอบที่สำคัญ เช่น สุขลักษณะ ความปลอดภัย ความสดชื่น ความสุขสบายและอบอุ่น บรรยากาศที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้และความรักใคร่สามัคคีกัน ถ้านิสิตเห็นว่าสภาพแวดล้อมดีและเหมาะสมก็จะก่อให้เกิดความพึงพอใจต่อสถาบัน โดยที่จะมีความพยายามและตั้งใจศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ต่างๆ อยู่ในสถาบันต่อไปจนสำเร็จการศึกษา

สมิทธ์และบราวน์(พรธนอร อุซุภาพ. 2546: 26; อ้างอิงจาก Smith; & Brown. 1995: 52 - 53)กล่าวว่า ปัจจัยเกื้อหนุนในการเรียนการสอนควรประกอบด้วย อาคารสถานที่ (Accommodation) เพื่อใช้สำหรับการเรียนการสอน (Teaching accommodation) ถือว่าเป็นสิ่งอำนวยความสะดวก (Facility) จึงต้องมีเพียงพอ การออกแบบตัวอาคารและสถานที่ตั้งห้องเรียนหรือห้องบรรยายต้องมีการตกแต่งอย่างเหมาะสม มีความสะอาด สะดวกสบาย และปลอดภัยจากเสียงรบกวนภายนอก อาคารสถานที่สำหรับการเรียนการสอนต้องมีลักษณะดังนี้

1. จำนวน แบบ และที่ตั้งของอาคารสถานที่ที่มีความเหมาะสม
2. การตกแต่งอาคารเรียน การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกและสิ่งแวดล้อมด้านศักยภาพต่างๆ ภายในตัวอาคารมีความเหมาะสมและเรียบร้อย
3. การเข้าออกทำได้สะดวกและมีความปลอดภัยสูง
4. มีการจัดการทำความสะอาดและมีการดูแลบำรุงรักษาตัวอาคารเป็นอย่างดี
5. มีบุคลากรประจำ ซึ่งทำหน้าที่เป็นฝ่ายสนับสนุนการเรียนการสอนและประจำอยู่ที่ตัวอาคาร สามารถเรียกใช้บริการได้ทันที
6. มีสิ่งแวดล้อมที่ดีในการเรียนการสอนซึ่งเป็นตัวกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจ (Motivation) ในการเรียนเพื่อเพิ่มประสิทธิผลในการเรียนเป็นอย่างดี

ปฏิคม พงษ์ประเสริฐ (2550: 27-29) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมและการบริการในโรงเรียนเทศบาลสังกัดเทศบาลเมืองนครนายก พบว่า หลักการจัดสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษาในแต่ละด้านให้ถูกสุขลักษณะพอสรุปได้ ดังนี้

1. ที่ตั้งและบริเวณสถานศึกษา การตั้งสถานศึกษา ควรเลือกสถานที่ปลูกสร้างสถานศึกษาในที่ที่เหมาะสมกับความต้องการของชุมชน ปลอดภัย สวยงาม และสามารถใช้น้ำที่ให้เป็นประโยชน์ในการจัดกิจกรรม สันทนาการให้มากที่สุด ที่มีการสัญจรไปมาสะดวก ไม่ควรห่างไกลจากย่านชุมชนเกินกว่า 2 กิโลเมตร ควรจัดให้มีความปลอดภัยในท้องถนนหลวง ไม่ควรเลือกปลูกสถานศึกษาในที่สูง หรือไหลเขา เพราะอาจเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย สถานศึกษาควรตั้งให้ห่างจากสถานศึกษาที่มีเสียงรบกวน หรือเสียงรบกวนประจำจนเป็นเหตุรำคาญ เช่น โรงงานที่ใช้เสียงหรือโรงงานที่ทำให้เกิดฝุ่นละออง ได้แก่ โรงงานโมหิน โรงงานซีเมนต์ เป็นต้น และควรตั้งให้ห่างจากแหล่งน้ำ ที่ทิ้งขยะมูลฝอย และแหล่งน้ำโสโครก ไม่น้อยกว่า 500 เมตร เพื่อให้พ้นจากกลิ่น ฝุ่นละออง และแมลงตลอดจนสัตว์ที่อาจเป็นพาหะนำโรคและก่อเหตุรำคาญ พื้นดินควรเป็นดินร่วนแห้ง ไม่มีสิ่งทำให้เกิดการสึกกร่อนง่าย สามารถสร้างสวนครัว ทำสวนเกษตร ได้เหมาะสม เพราะน้ำซึมได้ง่าย ไม่เป็นโคลนในฤดูฝน ควรเป็นที่ระดับสูงพอสมควรน้ำท่วมไม่ถึง หรือสามารถสร้างระบบระบายน้ำได้ง่าย มีน้ำใช้เพียงพอ คุณภาพดี ควรมีต้นไม้ใหญ่บ้าง เพื่อช่วยบังความร้อนและแสงแดดในฤดูที่อากาศร้อนจัด หรือบังลมในที่ที่มีลมจัด มีแสงแดดส่องถึงตลอดวัน มีหญ้าหรือพันธุ์ไม้รักษาหน้าดินให้ชุ่มชื้นพอสมควร และจะได้ไม่เป็นฝุ่นฟุ้งในฤดูแล้ง และควรมีแผนจัดแบ่งบริเวณพื้นดินนอกอาคารให้น่าดู ควรจัดเป็นสนามเด็กเล่น สนามกีฬา และสวนดอกไม้ ไม้ใบและไม้ยืนต้น โดยพยายามอนุรักษ์ของเดิมที่มีอยู่ตามธรรมชาติให้มากที่สุดเพื่อก่อให้เกิดบรรยากาศที่น่ารื่นรมย์ เป็นผลดีทั้งด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยและด้านจิตใจ

2. อาคารเรียนและอาคารประกอบ ควรสร้างอาคารเรียนให้มีขนาดพอเหมาะกับจำนวนนักศึกษา ต้องคำนึงถึงภัยธรรมชาติที่อาจเกิดขึ้น เช่น พายุ น้ำท่วม อาคารไม่ควรหันไปทางทิศตะวันออกหรือตะวันตก ควรหันหน้าไปทางทิศที่จะได้รับลมดี แสงแดดและฝนไม่รบกวนมากนัก นอกจากห้องเรียนแล้ว ทางสถานศึกษาควรมีห้องต่างๆ ดังต่อไปนี้

2.1 ห้องประชุม ควรมีเนื้อที่ 1 ตารางเมตรต่อนักศึกษา 1 คน เพิ่มเนื้อที่ไว้สอยอื่นๆ ตามความจำเป็น

2.2 ห้องเรียนและเครื่องใช้ในห้องเรียน ห้องเรียนควรมีขนาด 6 x 8 เมตร หรือ 7 x 9 เมตร ส่วนสูงของห้องเรียนจากพื้นถึงฝ้า ต้องมีน้อยกว่า 350 เซนติเมตร การจัดห้องควรให้แสงสว่างเข้าทางซ้าย และไม่มีแสงเข้ารำคาญตาทางด้านหน้าหรือหลัง ชั้นห้องเรียนควรจัดให้สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย มีตะกร้าใส่ขยะทุกห้อง แปรงลบกระดานควรทำด้วยสีกหลาด เวลาลบกระดานฝุ่นซอล์กจะได้ไม่ฟุ้งกระจายและควรรักษาให้สะอาด และมีไว้ประจำกระดานซอล์ก ควรทำความสะอาดแปรงทุกวัน กระดานซอล์กควรมีรางรองผลซอล์กที่ขอบล่างให้กว้างพอ เพื่อมิให้ฝุ่นผงซอล์กปลิวไปตกบนพื้นหลัง

2.3 การระบายถ่ายเทอากาศและแสงสว่าง ถ้าการถ่ายเทอากาศไม่ดี พ้ออากาศร้อนอบอ้าวเด็กจะง่วงนอน ควรจัดให้มีช่องลมและประตูหน้าต่างให้เพียงพอ แสงสว่างเพียงพอในการอ่านหนังสือได้สบายตา มีค่าประมาณ 20 – 30 ฟุต เนื้อที่ของประตูหน้าต่างควรเป็น 1 ใน 4 ของพื้นที่ห้อง เพื่อให้ห้องเรียนมีแสงสว่างและระบายอากาศเพียงพอ ควรมีหน้าต่างต่างบั้งแสงที่เกินความพอดี ขนาดของช่องหน้าต่างควรกว้างไม่น้อยกว่า 1 เมตร หรือสูงเท่ากับขอบบนของประตู ขอบล่างของหน้าต่างควรสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 90 เซนติเมตร ช่องประตูไม่น้อยกว่า 1.10 เมตร และสูงไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร บริเวณใกล้ห้องเรียน ถ้าจะปลูกต้นไม้ใหญ่ ควรปลูกให้ห่างจากอาคารเรียนไม่น้อยกว่า 8 เมตร เพื่อไม่ให้บังแสงสว่างและขัดขวางการระบายอากาศ

2.4 โรงอาหาร โรงอาหารนอกจากโต๊ะและม้านั่งแล้ว ควรจัดให้มีน้ำสะอาดสำหรับดื่ม น้ำและใช้อ่างน้ำพุหรือฟักน้ำก๊อก อ่างล้างมือและล้างภาชนะที่ใช้ในการรับประทานอาหาร ที่รองรับเศษอาหาร ขยะ อาหารที่แม่ค้านำมาขายควรเป็นอาหารที่ปราศจากอันตราย เช่น อาหารใส่สี น้ำส้มสายชูปลอม ควรควบคุมความสะอาดอย่างใกล้ชิด ทั้งผู้ปรุงอาหารและผู้เสิร์ฟอาหาร เป็นต้น

2.5 โรงครัว โรงครัวไม่ควรตั้งอยู่ใกล้อาคารเรียน ใกล้สิ่งโสโครก พื้นห้องต้องทึบทำด้วยวัสดุที่ง่ายต่อการทำความสะอาด มีแสงสว่างพอ การระบายอากาศดี เต้าไฟไม่ควรวางพื้นราบ ควรตั้งสูงพอให้คนยืนปรุงอาหารได้ เหนือเต้าไฟควรมีปล่องไฟ เพื่อดูดควันออกจากโรงครัวเพราะควันส่วนหนึ่งมีก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ซึ่งเป็นพิษ จัดทำรางระบายน้ำให้เศษอาหารไปจากโรงครัว มิฉะนั้นเศษอาหารจะบูดเน่าส่งกลิ่นเหม็น เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงวันและเชื้อโรค มีถังใส่ขยะมูลฝอย เศษอาหารที่มีฝาปิดมิดชิด ไม้รั้ว และมีปริมาณเพียงพอกับเศษอาหาร ขยะมูลฝอยวันต่อวัน มีน้ำสะอาดสำหรับปรุงอาหารและล้างภาชนะให้เพียงพอ

2.6 น้ำดื่มน้ำใช้ สถานศึกษาต้องจัดน้ำสะอาดไว้ให้ดื่ม และใช้อย่างเพียงพอ โดยอาจจะคำนวณโดยประมาณ คนละ 3 – 5 ลิตร ต่อคนต่อวัน คอยดูแลให้สะอาดอยู่เสมอ ภาชนะที่ใส่น้ำไว้บริโภคต้องรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

2.7 ส้วมและที่ปัสสาวะ สถานศึกษาจะต้องทำส้วมให้ถูกสุขลักษณะ และพอเหมาะกับจำนวนนิสิต และแยกส้วมนักศึกษาชาย นักศึกษาหญิง ไว้ห่างจากกัน หรือคนละแห่ง ต้องมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลรักษาความสะอาดเป็นประจำควรใช้น้ำชำระภายในห้องส้วมและมีถังใส่ขยะไว้ในห้องส้วม

2.8 การจัดขยะมูลฝอย การระบายน้ำ และการดูแลรักษาความสะอาดสถานที่ทั่วไป ขยะมูลฝอยส่วนใหญ่จะเป็นเศษกระดาษ เศษอาหาร ส่วนประกอบอย่างอื่นมีน้อย ห้องเรียนทุกห้องควรมีตะกร้าสำหรับใส่เศษกระดาษ และมูลฝอยแห้ง ซึ่งต้องนำไปทิ้งในที่ทิ้งทุกวัน ที่ทิ้งควรเป็นหลุมหรือเต้าก่อ มีที่ใส่เศษอาหารและมูลฝอยอื่นๆ และมีให้เพียงพอ การนำขยะไปฝังขยะหนา 3 ฟุตต้องกลบดินหนา 1 ฟุต ทุกครั้งการกลบดินครั้งสุดท้ายต้องให้สูงกว่าพื้นดินประมาณ 1 ฟุต ทั้งนี้เมื่อขยะยุบตัวลงจะได้ไม่เป็นแอ่งให้น้ำขัง ภาชนะใส่ขยะควรมีฝาปิดมิดชิดเพื่อป้องกันกลิ่นเหม็นและสัตว์รบกวน

2.9 การระบายน้ำ ได้แก่ การระบายน้ำโสโครก รวมทั้งการระบายน้ำฝนที่ขังอยู่ตามพื้นที่ในบริเวณในมหาวิทยาลัย น้ำเหล่านี้เมื่อขังอยู่เป็นเวลานานๆ ก็จะเกิดการเน่าและส่งกลิ่นรบกวนและเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุง ควรทำรางระบายน้ำโดยใช้วัสดุถาวร หรือขุดดินทำเป็นทางระบายน้ำและควรมีขนาดและความลาดให้พอกับปริมาณของน้ำ ถ้าหากวางแนวระบายน้ำไว้หลายๆ ทางจะดีกว่าทำทางระบายน้ำทางเดียว น้ำโสโครกควรทำทางระบายน้ำลงสู่ถังหรือบ่อซึม ไม่ควรระบายไปลงแม่น้ำ ลำคลอง

ดังนั้นสภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่จึงเป็นสิ่งสำคัญที่มีผลต่อการรับรู้และพัฒนาในด้านต่างๆ ของนิสิต สามารถเป็นตัวกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจในการเรียนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียน มีส่วนเกื้อกูลต่อการเรียนของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความรักและภาคภูมิใจในสถานศึกษา สภาพแวดล้อมเหมาะสมจะทำให้ นิสิตพึงพอใจและตั้งใจศึกษาหาความรู้ รวมทั้งประสบการณ์ต่างๆ จนกระทั่งสำเร็จการศึกษา

สภาพแวดล้อมด้านการบริการนักศึกษา

การให้บริการนักศึกษาเป็นงานสำคัญที่สถาบันจัดขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกให้นักศึกษา รวมทั้งให้ได้รับความปลอดภัย และความสุขสบาย ดังที่ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538: 7) กล่าวว่า การจัดบริการนิสิตจะต้องเป็นไปเพื่อส่งเสริมพัฒนาการในทุกด้านของนิสิต เพื่อสร้างประสบการณ์ในการพัฒนาตนเอง โดยการจัดบริการที่สำคัญ เช่น บริการอาหาร บริการแนะแนว บริการสุขภาพอนามัย และบริการจัดหางาน ทั้งนี้เพื่อช่วยลดหรือขจัดปัญหาต่างๆ ให้แก่นิสิตเพื่อช่วยให้นิสิตเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ ในทำนองเดียวกัน เพ็ญแข ประจวบจันทน์ และสุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2540: 20) ได้กล่าวว่า การจัดบริการให้นักศึกษา ควรคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวนิสิตและความต้องการที่แท้จริงของนิสิต และเป้าหมายของการจัดบริการนั้น มิใช่เพียงแต่ให้นักศึกษาผู้รับบริการเกิดความพอใจเท่านั้น แต่ต้องรวมไปถึงการเอื้ออำนวยความสะดวกเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุดแก่นิสิตด้วย

จันทร์เพ็ญ หงษ์ทอง (2545: 35-36) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์ พบว่า สภาพแวดล้อมด้านจัดบริการนิสิตเป็นงานที่สำคัญที่จะช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีประสบการณ์นอกเหนือการจัดการเรียนการสอน การจัดดำเนินการที่เอื้ออำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอนนิสิตได้แก่ การจัดบริการวิชาการ การจัดบริการด้านสุขภาพ บริการให้คำปรึกษา แนะแนว บริการทุน บริการห้องสมุด บริการห้องแล็บคอมพิวเตอร์ บริการห้องปฏิบัติการ โดยคำนึงถึงความต้องการที่แท้จริงของนิสิต มิใช่เพียงแต่ให้นักศึกษาเกิดความพึงพอใจเท่านั้น ยังคงต้องมุ่งที่เอื้ออำนวยความสะดวกให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้อย่างมากที่สุด ส่วนสุมิตรา ชิตามร (2546: 30) ได้ศึกษาทัศนะของนิสิตที่มีต่อสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า งานบริการนิสิตคือบริการต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดการควบคุมประสานงานในด้านต่างๆ ให้แก่นิสิตเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มบุคคลทั้งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกเอื้ออำนวยและส่งเสริมให้นักศึกษามีความพร้อมใน

การศึกษาเล่าเรียน มีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และสังคม สามารถดำรงชีวิตขณะที่ศึกษาเล่าเรียนในมหาวิทยาลัยอย่างมีความสุข นอกจากนี้ กิตติพร พินิจการ (2548: 23) ได้ศึกษาเรื่องทัศนะของนิสิตที่มีต่อสภาพแวดล้อมคณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า สภาพแวดล้อมด้านจัดบริการนิสิตเป็นงานที่สำคัญที่จะช่วยส่งเสริมประสบการณ์ให้นิสิตนอกเหนือไปจากการจัดการเรียนการสอน การจัดบริการที่เอื้ออำนวยส่งผลต่อการศึกษเล่าเรียนของนิสิตได้แก่ การจัดบริการวิชาการ บริการด้านสุขภาพ บริการให้คำปรึกษา แนะนำ บริการทุนการศึกษา บริการห้องสมุด บริการห้องแล็บคอมพิวเตอร์ บริการห้องปฏิบัติการ โดยคำนึงถึงความต้องการที่แท้จริงของนิสิต มิใช่เพียงแต่ให้นิสิตเกิดความพึงพอใจเท่านั้น ยังคงต้องมุ่งที่จะเอื้ออำนวยความสะดวกและให้นิสิตเกิดการเรียนรู้มากที่สุด งานดังกล่าวเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาตั้งแต่แรกเข้าจนกระทั่งสำเร็จการศึกษาโดยมุ่งเน้นให้นักศึกษาได้พัฒนาความเป็นบุคคลที่สมบูรณ์โดยรอบ จึงควรจัดให้สอดคล้องสนองความต้องการ ความสามารถ และความสนใจของนิสิตแต่ละคน โดยให้สัมพันธ์กับหลักสูตร วิธีสอน นโยบายการบริหาร กฎระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ของสถานศึกษา นอกจากนี้ จุลชาติ อรรถนิเทศ (2551: 35) ได้ศึกษาความพึงพอใจของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร พบว่า สภาพแวดล้อมด้านการบริการต่าง ๆ ที่สถาบันอุดมศึกษาจัดให้แก่มวลสมาชิก เช่น บริการทุนการศึกษา บริการสุขภาพ บริการแนะนำ บริการหอพัก บริการอาหาร และบริการห้องสมุด เป็นงานหลักที่เกี่ยวข้องกับทุกฝ่าย ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาควรให้ความสนใจจัดบริการให้เพียงพอับความต้องการของนักศึกษา โดยผู้เกี่ยวข้องต้องจัดสภาพแวดล้อมด้านบริการให้เอื้ออำนวย และให้ความสะดวกสบายแก่นักศึกษาในด้านความเป็นอยู่ในขณะที่ศึกษาอยู่ในสถาบัน เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคลจนกระทั่งสำเร็จการศึกษา

จากการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลงานวิจัยของสุนทร เอี่ยมเกษมสิน (2547: 19-23) ที่ได้ศึกษาเรื่อง สภาพแวดล้อมในสถาบันราชภัฏสวนดุสิต ตามความคิดเห็นของนักศึกษาและพบว่า นักศึกษามีความเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมด้านการบริการนักศึกษาว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังพบผลงานวิจัยของสุนันท์ สุขสวัสดิ์ (2552: 24-25) ที่ศึกษาเรื่อง สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลในทัศนะของนักศึกษาแพทย์ ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาแพทย์มีทัศนะต่อสภาพแวดล้อมด้านบริการนักศึกษาว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

สรุปได้ว่างานด้านการบริการนักศึกษาเป็นงานที่มีความสำคัญด้านการให้บริการแก่นักศึกษา เพื่อเอื้ออำนวยให้ความสะดวกแก่นักศึกษาในด้านความเป็นอยู่ การศึกษาเล่าเรียน โดยมุ่งเน้นให้นักศึกษาได้พัฒนาความเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ ดังนั้นการบริการนักศึกษาต้องสอดคล้องความต้องการ ความสามารถ และความสนใจของนิสิต

สภาพแวดล้อมด้านกิจกรรมนักศึกษา

การพัฒนาให้นักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ ต้องมีปัจจัยหลายประการด้วยกัน การจัดสภาพแวดล้อมด้านกิจกรรมนักศึกษาให้เหมาะสมสามารถส่งเสริมคุณภาพให้นักศึกษามีพัฒนาการให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งในด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ นักการศึกษาได้ให้ความหมายเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมด้านกิจกรรมนักศึกษาที่แตกต่างกันไป

ผกา บุญเรือง (2526: 6) ได้นิยามกิจกรรมนักศึกษาว่า หมายถึง กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นด้วยความร่วมมือของนิสิต เพื่อสนองความต้องการและความสนใจอันเป็นแนวทางสร้างเสริมประสบการณ์ และพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของนักศึกษา กิจกรรมที่จัดให้มีขึ้นอาจไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในห้องเรียนแต่อาจจะช่วยส่งเสริมกิจกรรมในห้องเรียนให้มีประโยชน์ และมีคุณค่ามากขึ้นก็ได้ส่วนมากมักจะจัดให้มีนอกเวลาเรียน มีบรรยากาศเป็นกันเองและมีอาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติงานร่วมด้วย อีกทั้งแบ่งประเภทกิจกรรมนักศึกษาไว้ ดังนี้

1. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ได้แก่ กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อปลูกฝังนักศึกษาให้เป็นผู้มีคุณธรรม ให้รู้จักบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่นตามหน้าที่ของพลเมืองดี
 2. กิจกรรมเกี่ยวกับศาสนา ได้แก่ กิจกรรมที่เกี่ยวกับพิธีทางศาสนา จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการในแง่ที่ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความซาบซึ้ง เพื่อปลูกฝังแนวความคิดให้เกิดศรัทธา ให้เกิดคุณธรรม ความสงบเยือกเย็น สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันให้เกิดสันติสุข เช่น กิจกรรมทางพุทธศาสนา การสวดมนต์ไหว้พระ กิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา วันเข้าพรรษา
 3. กิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย ได้แก่ กิจกรรมที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมต่างๆ ที่เป็นเอกลักษณ์ของไทย จัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษาเกิดความภูมิใจในวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของไทย ให้รู้จักรักษาและส่งเสริมให้เจริญงอกงาม เช่น กิจกรรมประเพณีไทย การบวชนาค ประเพณีวันสงกรานต์
 4. กิจกรรมพัฒนาชุมชน ได้แก่ กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษาที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมรู้จักการเสียสละ อุทิศตนในการช่วยเหลือชุมชน สังคม ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์สามารถได้รับความรู้ และประสบการณ์ตรงที่กว้างขวางจากการไปช่วยเหลือพัฒนาชุมชน
 5. กิจกรรมนันทนาการ ได้แก่ กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสร้างเสริมให้ร่างกายผ่อนคลายความตึงเครียด ทำให้เกิดความสามารถและมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ เช่น กีฬา ชมรมดนตรี
 6. กิจกรรมส่งเสริมวิชาต่างๆ ได้แก่ กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้ในสาขาวิชาที่ผู้เรียนได้กำลังศึกษาอยู่
- สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538: 120) ได้กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษามีหลายประเภท แต่ละประเภทมีวัตถุประสงค์โดยเฉพาะ ซึ่งสรุปได้ ดังนี้
1. เพื่อเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา
 2. เพื่อเป็นการเตรียมนักศึกษาสำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย

3. เพื่อพัฒนานักศึกษาทางด้านสังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ
4. เพื่อเพิ่มพูนความสนใจของนักศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
5. เพื่อให้ให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
6. เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้แก่นักศึกษา
7. เพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของนักศึกษา
8. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้นำความรู้ไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์แก่สังคม
9. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย
10. เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่นักศึกษา

อดุลย์ วิริยเวชกุล (2541: 25) ได้กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาจะต้องเป็นการสร้างเสริมแนวความคิด โลกทัศน์ ประสบการณ์ในการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษา การที่นักศึกษามีเวลาและสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาที่มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนตามเป้าหมายจะเป็นทางหนึ่งในการพัฒนาศักยภาพทางปัญญาให้แก่นักศึกษาซึ่งเป็นผลมาจากการที่นักศึกษาได้มีโอกาสพบปะสนทนา แลกเปลี่ยนความคิด และได้มีโอกาสทำงานร่วมกัน ปัจจัยเหล่านี้เป็นการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ให้แก่นักศึกษา การทำงานเป็นทีม การพัฒนาความคิด และประสบการณ์จะนำไปสู่ความสามารถในการให้การวิจารณ์เชิงวิฤต และเชิงสร้างสรรค์

สำเนาวิ ขจรศิลป์ และบุญเรียง ขจรศิลป์ (2531: 13-14) กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมนิสิตดังนี้

1. ความสำคัญต่อนิสิต

นิสิตโดยทั่วไปเป็นคนหนุ่มสาวที่มีพลังกำลังทั้งร่างกายและความคิด มีความอยากรู้อยากเห็น และเป็นผู้ที่มีความหวังดีต่อสังคมด้วยใจอันบริสุทธิ์ กิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนอกหลักสูตรจะช่วยตอบสนองความต้องการของนิสิตได้เป็นอย่างดีกิจกรรมนิสิตจึงมีความสำคัญต่อนิสิต ดังต่อไปนี้ พัฒนานิสิตในด้านสังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจช่วยให้นิสิตใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ช่วยให้นิสิตได้มีโอกาสใช้พลังทางด้านร่างกาย และความคิด กระทำการในสิ่งที่ เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ต่อสถาบันการศึกษาและต่อประเทศชาติ

2. ความสำคัญต่อสถาบันอุดมศึกษา

กิจกรรมนิสิตเป็นกระบวนการอันสำคัญของสถาบันอุดมศึกษาที่พัฒนานิสิตให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทั้งในด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ การทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์และนิสิตในกระบวนการกิจกรรมนิสิต ทำให้นิสิตเกิดความอบอุ่นและมีความเข้าใจ อาจารย์และสถาบันอุดมศึกษาดียิ่งขึ้น นอกจากนั้นกิจกรรมนิสิตด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์และด้านกีฬา มีส่วนสำคัญในการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของสถาบันอุดมศึกษาอีกด้วย

3. ความสำคัญต่อประเทศ

ในแต่ละปีนิสิตประมาณ 20,000 คน ได้ออกไปพัฒนาชนบทในถิ่นทุรกันดารยากไร้ ได้สร้างถาวรวัตถุหลายอย่าง เช่น โรงเรียน สะพาน ฝายน้ำล้น ถังเก็บน้ำฝน เป็นต้น นอกจากนี้

นิสิตยังช่วยให้ประชาชนในชนบทเข้าใจการประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมแผนใหม่ การสาธารณสุขและการศึกษาเพื่อช่วยให้ชาวชนบทมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมของนิสิตมีบทบาทสำคัญในการทำนุบำรุง พัฒนา และเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมด้านกีฬาช่วยทำให้นิสิตซึ่งเป็นเยาวชนของชาติ มีร่างกายแข็งแรงซึ่งจะเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ การแข่งขันกีฬานิสิตระหว่างประเทศยังเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของประเทศชาติทางหนึ่ง กิจกรรมนิสิตจึงนับว่ามีความสำคัญต่อประเทศชาติเป็นอย่างมาก

ในทำนองเดียวกัน สำเนา ขจรศิลป์ และบุญเรียง ขจรศิลป์ (2531: 14-16) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาที่จัดในสถาบันอุดมศึกษา มี 7 ประเภท คือ

1. กิจกรรมด้านวิชาการ จัดขึ้นเพื่อแสวงหาความรู้ในด้านวิชาการอันควรได้รับการส่งเสริมให้มีอิสระทางการคิด เป็นการเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ทางวิชาการให้นักศึกษา
2. กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ให้นักศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรม เผยแพร่และรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมสนับสนุนให้นักศึกษามีความสนใจและมีโอกาสได้ศึกษาเพื่อให้มีสุนทรียภาพในศิลปะด้านต่างๆ อันไม่ขัดต่อวัฒนธรรมอันดี
3. กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ จัดทำขึ้นเพื่อให้นักศึกษาช่วยเหลือผู้อื่น ใช้เวลาในการพัฒนาตนเองให้พร้อมเพื่อทำประโยชน์ต่อสังคม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ นำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม และปลูกฝังให้นักศึกษาได้ตระหนักในภาระหน้าที่ และความรับผิดชอบที่จะต้องรับผิดชอบต่อสังคม อันจะเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติ
4. กิจกรรมด้านกีฬา จัดขึ้นเพื่อพัฒนานักศึกษาในด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดจนทักษะในการกีฬา ส่งเสริมให้นักศึกษาเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพพลานามัยการพัฒนาดตนเอง และเป็นการฝึกให้นักศึกษามีน้ำใจนักกีฬา
5. กิจกรรมด้านนันทนาการ จัดขึ้นเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินเพื่อพัฒนาจิตใจ อารมณ์ และสังคมให้นักศึกษา
6. กิจกรรมส่วนกลาง จัดขึ้นเพื่อเป็นศูนย์รวมของนักศึกษาและยังเป็นฝ่ายควบคุมและให้การสนับสนุนกิจกรรมส่วนอื่นๆ ด้วย
7. กิจกรรมด้านการเมือง เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงออกซึ่งอาจเป็นการคัดค้าน หรือการสนับสนุนต่อเหตุการณ์ต่างๆ ของสังคม

สุพร ตั้งสมวรวงษ์ (2542: 78) ได้กล่าวว่า หากสถาบันอุดมศึกษาต้องการพัฒนานิสิตให้มีความสมบูรณ์ ตามปรัชญา ปณิธาน และวัตถุประสงค์ของสถาบัน จะต้องพัฒนางานกิจการนิสิตให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของนิสิตทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม เพื่อช่วยให้นิสิตมีความพร้อมด้านการเล่าเรียน สามารถแก้ไขปัญหา และป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นแก่นิสิตได้

ในงานวิจัยของ พาณี ปรีชานนท์ (2527: 9) เรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือนอกหลักสูตรของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พบว่า กิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นกระบวนการอันสำคัญของสถาบันอุดมศึกษาที่ใช้พัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทั้งในด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ การทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์และนิสิตนักศึกษาใน

กระบวนการกิจกรรมนิสิตนักศึกษาทำให้นิสิตนักศึกษาเกิดความอบอุ่นและมีความเข้าใจต่ออาจารย์และสถาบันอุดมศึกษาดียิ่งขึ้น กิจกรรมนิสิตนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์และด้านกีฬามีส่วนสำคัญในการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของสถาบันอุดมศึกษา

ในงานวิจัยของโสภณ อรุณรัตน์ (2542: 9) เรื่องสภาพปัญหาและความต้องการในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า การส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยโดยมีวัตถุประสงค์ ประเภท และลักษณะของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ดังนี้คือ

วัตถุประสงค์ทั่วไปของการส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

1. เพื่อพัฒนาตัวนิสิตนักศึกษา
2. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งในด้านบำเพ็ญประโยชน์ ศิลปวัฒนธรรม จริยธรรม กีฬาและสันทนาการกิจกรรม
3. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และรักษาไว้ซึ่งค่านิยมในตัวนิสิตนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี และเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ
4. เพื่อให้นิสิตศึกษานำความรู้ทางวิชาการไปสร้างสรรค์และพัฒนาสังคมให้เกิดความเจริญก้าวหน้า ทั้งในด้านถาวรวัตถุและการดำเนินชีวิตของประชาชน และเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนิสิตนักศึกษา ประชาชน และหน่วยที่เกี่ยวข้อง
5. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ตรงในสภาพที่เป็นจริงของสังคมอันจะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมมีจิตสำนึกที่ถูกต้องดีงามและตระหนักถึงความรับผิดชอบที่พึงมีต่อสังคม
6. เพื่อเสริมสร้างค่านิยมด้านความร่วมมือ สามัคคี รับผิดชอบและเสียสละเพื่อส่วนรวม ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักการวางแผน กำหนดวิธีการและขั้นตอนการทำงานร่วมกันเป็นหมู่
7. เพื่อส่งเสริมพละนาามัย และพัฒนาบุคลิกภาพ
8. เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

ประเภทและลักษณะของกิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยให้การสนับสนุน

ทบวงมหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนโครงการกิจกรรมนิสิตนักศึกษาใน 5 ประเภท โดยมีวัตถุประสงค์และลักษณะของกิจกรรมแต่ละประเภท ดังนี้

1. โครงการด้านบำเพ็ญประโยชน์หรืออาสาพัฒนาชนบท

- 1.) วัตถุประสงค์

1.1) เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ อาสาพัฒนาชนบท อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและเพื่อสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่น

1.2) เพื่อให้บัณฑิตนักศึกษารับประสบการณ์โดยตรงอันจะก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในสภาพที่แท้จริงของสังคมทั้งในตัวเมืองและชนบทซึ่งจะช่วยให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพที่แท้จริงของสังคมตลอดจนมีความสำนึกถึงความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมโดยเฉพาะชนบทเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว

1.3) เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีความสามัคคีรับผิดชอบและเสียสละเพื่อส่วนรวมในระหว่างนิสิตร่วมสถาบันและต่างสถาบัน

1.4) เพื่อฝึกให้นักศึกษาเป็นผู้นำที่มีความสามารถและเป็นผู้ตามที่ดีโดยรู้จักการทำงานด้วยกันเป็นหมู่คณะ รู้จักผ่อนปรนและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แก้ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างมีเหตุผลด้วยความรอบคอบ และอดทน

1.5) เพื่อส่งเสริมความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างนิสิตนักศึกษา ประชาชน และข้าราชการ

1.6) เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นให้ประชาชนในชนบทเห็นความสำคัญของการพัฒนา รวมทั้งมีความคิดจะสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่นของตนเอง และมีความเสียสละเพื่อส่วนรวม

1.7) เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัยและสถาบัน สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

2.) ลักษณะของกิจกรรม

เป็นโครงการด้านอาสาพัฒนาชนบท อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างถูกวิธี ทั้งนี้รวมถึงโครงการทั้งในขั้นการสำรวจและขั้นการดำเนินการโดยมีลักษณะที่ปฏิบัติ ได้แก่

2.1) ด้านการศึกษา เช่น สร้าง ซ่อมแซมอาคารเรียนและพัฒนาโรงเรียน สร้างสนามกีฬาจัดทำและสาธิตการจัดทำอุปกรณ์การศึกษา สาธิตและให้ความรู้ การจัดห้องสมุด ฯลฯ

2.2) ด้านสาธารณูปการ เช่น สร้างศาลาเอนกประสงค์ ถังเก็บน้ำฝน ขุดสระ ขุดบ่อน้ำ พัฒนาปรับปรุงหมู่บ้าน และสาธารณสมบัติอื่นๆ

2.3) ด้านคมนาคม เช่น การสร้างซ่อมสะพาน ถนน งานวางท่อระบายน้ำ

2.4) ด้านการเกษตร เช่น การสร้างฝาย การจัดการระบบการส่งน้ำทางการเกษตร การส่งเสริมเผยแพร่และสาธิตความรู้ด้านการเกษตร สัตวแพทย์อาสา

2.5) ด้านสาธารณสุข เช่น การจัดชุดแพทย์เคลื่อนที่ การให้บริการและคำแนะนำความรู้ด้านอนามัยและสาธารณสุขทั่วไป

2.6) ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปลูกป่า พัฒนาปรับปรุงอุทยาน ให้บริการความรู้ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างถูกวิธี

3.) รูปแบบ

รูปแบบของโครงการกิจกรรมด้านบำเพ็ญกุศลหรืออาสาพัฒนาชนบทของนิสิตนักศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัยมีแนวนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการดำเนินโครงการในรูปแบบที่มีลักษณะผสมผสาน โดยมุ่งเน้นการให้บริการวิชาการแก่สังคมควบคู่ไปกับการสร้างถาวรวัตถุต่างๆ แต่ไม่เน้นการก่อสร้างวัตถุที่มีขนาดใหญ่ เนื่องจากมีงบประมาณจำกัด ส่งเสริมการดำเนินงานโครงการเน้นด้านชนบทเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ เพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านวิชาการหรือความเป็นเลิศทางวิชาการไปในสังคมชนบท ทั้งในด้านการศึกษาสาธารณสุข และการเกษตร เช่น สอนหรือสาธิตแนะนำเรื่องการเลี้ยงสัตว์ การผสมพันธุ์ปลา การผสมเทียม การปลูกพืช การเพาะเห็ด การทำปุ๋ยหมัก ฯลฯ เพื่อให้ความรู้ในด้านการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพซึ่งสามารถกระทำได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม การเผยแพร่โดยตรงได้แก่ การไปเผยแพร่บริการประชาชน โดยอ้อมได้แก่ เผยแพร่ให้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบและให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเผยแพร่ให้กับประชาชนอีกแขนงหนึ่ง

4.) พื้นที่เป้าหมาย และการประสานความร่วมมือ

ในการดำเนินโครงการ นิสิตนักศึกษาควรที่จะกำหนดพื้นที่เป้าหมายการปฏิบัติงาน โดยการสำรวจและกำหนดแผนปฏิบัติงานตามความต้องการของประชาชนในชนบท รวมทั้งจะต้องประสานความร่วมมือกับหน่วยงานและประชาชนโดยใช้หลัก 4 ประสานดังนี้

- 4.1) นิสิตนักศึกษาและอาจารย์
- 4.2) หน่วยงานที่รับผิดชอบ
- 4.3) ประชาชนในท้องถิ่น
- 4.4) หน่วยงานภาคเอกชน (เพื่อขอความร่วมมือด้านการบริจาคทั้งทรัพย์สิน สิ่งของ

และวัสดุตามความพร้อมและความสมัครใจ)

2. โครงการด้านศิลปวัฒนธรรม

1.) วัตถุประสงค์

- 1.1) เพื่ออนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่ แลกเปลี่ยน และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีไทยอันเป็นประโยชน์อันเป็นมรดกอันล้ำค่าและเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ
- 1.2) เพื่อปลูกฝังค่านิยมความภาคภูมิใจและความซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมไทยแก่นิสิตนักศึกษาและประชาชนโดยทั่วไป

2.) ลักษณะของกิจกรรม

จัดแสดงนิทรรศการหรือกิจกรรมทางด้านการนาฏศิลป์ ดนตรีไทย การละเล่นพื้นเมือง การจัดกิจกรรมตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทยและท้องถิ่น การจัดกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันสงกรานต์ วันลอยกระทง วันเข้าพรรษา ฯลฯ และกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม

3. โครงการด้านจริยธรรม

1.) วัตถุประสงค์

1.1) เพื่อเสริมสร้างพัฒนาบุคลิกภาพความเป็นผู้นำคุณธรรมและจริยธรรมแก่นิสิตนักศึกษา

1.2) เพื่อปลูกฝังเสริมสร้างค่านิยมที่ถูกต้องดีงามในสังคมให้เกิดในตัวนิสิตนักศึกษาและสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุข

1.3) เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อของนิสิตนักศึกษาต่อสังคมและประเทศชาติ โดยเฉพาะเมื่อจบการศึกษา

2.) ลักษณะของกิจกรรม

จัดประชุม อบรม สัมมนา หรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและการเปลี่ยนแปลงเจตคติ พฤติกรรมในด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ความเป็นผู้นำ คุณธรรม หรือการพัฒนาจิตใจของนิสิตนักศึกษา โดยใช้กลวิธี เทคนิคต่างๆ เช่น การบรรยาย อภิปราย กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ การสร้างสถานการณ์จำลอง การศึกษาและปฏิบัติศาสนกิจต่างๆ เช่น ฟังธรรม อยู่ธุดงค์ ฯลฯ

4. โครงการด้านกีฬา

1.) วัตถุประสงค์

1.1) เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในการเล่นกีฬา

1.2) เพื่อปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพพลานามัย

1.3) เพื่อปลูกฝังความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย

1.4) เพื่อสร้างความสามัคคีในหมู่นิสิตนักศึกษาและอาจารย์ด้วยการเล่นกีฬา

1.5) เพื่อช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดให้เกิดอารมณ์แจ่มใส และจิตใจเบิกบาน

1.6) เพื่อช่วยพัฒนานิสิตนักศึกษาในด้านอารมณ์ สังคม ร่างกาย และจิตใจโดยใช้กิจกรรมกีฬาเป็นเครื่องมือ

2.) ลักษณะของกิจกรรม

ทบวงมหาวิทยาลัยใช้งบประมาณส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาสนับสนุนกิจกรรมกีฬาใน 2 ประเภท คือ

2.1) กีฬานันทนาการ สนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์กีฬาเพื่อให้นิสิตนักศึกษาโดยทั่วไปใช้เล่นกีฬาเพื่อนันทนาการการเรียนรู้ทักษะในการเล่นกีฬาตามความสนใจและสมัครใจ ในเวลาว่างเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียด และออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและพัฒนาบุคลิกภาพ

2.2) การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ได้ให้การสนับสนุนงบประมาณสมทบเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายแก่นิสิตนักศึกษาในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

ไทยซึ่งมีการจัดปีละ 1 ครั้ง โดยมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมและสมัครใจหมุนเวียนกันรับเป็นเจ้าภาพในแต่ละปี

5. โครงการด้านสัมมนากิจกรรมนิสิตนักศึกษา

1.) วัตถุประสงค์

1.1) เพื่อให้นิสิตนักศึกษา อาจารย์และฝ่ายบุคลากรฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษาได้ทราบแนวนโยบายของการส่งเสริมและดำเนินการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา รวมทั้งกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย/สถาบัน

1.2) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เจตคติ และถ่ายทอดประสบการณ์จัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

1.3) เพื่อร่วมกันพิจารณาแก้ปัญหา อุปสรรค กำหนดแนวทางการพัฒนาและวางแผนปฏิบัติกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

1.4) เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างนิสิตนักศึกษา และนิสิตนักศึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา และบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา

2.) ลักษณะของกิจกรรม

จัดอบรม ประชุม สัมมนาที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา โดยผู้เข้าร่วมจะต้องประกอบด้วยนิสิตนักศึกษา และหรืออาจารย์ที่ปรึกษาตลอดจนบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา และการนี้หัวข้อเรื่องของการอบรม ประชุมสัมมนาจะต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา

สรุปได้ว่าสภาพแวดล้อมด้านกิจกรรมนักศึกษา หมายถึงกิจกรรมนอกชั้นเรียนที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในห้องเรียนโดยตรง เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาร่วมกันจัดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษา สร้างเสริมประสบการณ์ในการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษา พัฒนาศักยภาพทางปัญญาช่วยให้นิสิตสามารถแก้ไขปัญหา สร้างเสริมทำให้เกิดความสามารถและมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ในกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นกิจกรรมที่มีคุณประโยชน์ สถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไปให้การสนับสนุนกิจกรรมการจัดกิจกรรมของนักศึกษายังก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติอีกเป็นอันมาก กิจกรรมนักศึกษาจึงมีความสำคัญต่อทั้งนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาและประเทศเป็นอย่างมาก

ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อสภาพแวดล้อมสถาบันอุดมศึกษา

เพศ

กันยา สุวรรณแสง (2533: 161) กล่าวว่า ความแตกต่างในเรื่องเพศเป็นสาเหตุให้บุคคลแตกต่างกันในเรื่องการเรียนรู้ ทักษะ เจตคติ ความสนใจ และการแสดงพฤติกรรม สอดคล้องกับ มาลี จุฑา (2544: 59) ที่ได้กล่าวว่า เพศชายและหญิง มีความแตกต่างในหลายด้าน เช่น ด้านความสามารถ ด้านบุคลิกภาพ ด้านอารมณ์ ด้านสติปัญญาและด้านความเด่นทางเพศ เป็นต้น

จันทร์เพ็ญ หงษ์ทอง (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามทัศนะของนิสิตแพทย์ ผลการศึกษาสรุปได้ว่า นิสิตแพทย์ชายและนิสิตแพทย์หญิงมีทัศนะต่อสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ กิตติพร พิณิชการ (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทัศนะของนิสิตที่มีต่อสภาพแวดล้อมคณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตหญิงและชายมีทัศนะต่อสภาพแวดล้อมของคณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่าด้านบริการนิสิตมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ส่วน พัชรา บุญมานำและสมควร ททรัพย์บำรุง (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมในการจัดการศึกษาของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต โดยรวมและเป็นรายด้าน ในด้านอาคารสถานที่ ด้านกิจกรรมนักศึกษา ด้านการบริการนักศึกษา และด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนสภาพแวดล้อมในการจัดการศึกษาด้านอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาชายและหญิงมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

ชั้นปีที่ศึกษา

นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ต่างกันจะมีทัศนะต่อสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาแตกต่างกันได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หรือนักศึกษาใหม่ที่เข้าศึกษาในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องมีการปรับตัวในการเข้าศึกษาในด้านสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป นักศึกษาที่มาจากต่างภูมิลำเนา ต้องมีการเรียนรู้กับบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม สังคม และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปในสถานศึกษาใหม่ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 อาจสามารถปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมในสถานศึกษามากขึ้น มีมุมมองทัศนะประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษามากขึ้นไม่ว่าจะเป็นสภาพแวดล้อมในการศึกษาเล่าเรียน การดำรงชีวิต หรือการเข้าร่วมกิจกรรมในสถานศึกษา นักศึกษามีพัฒนาการในด้านสติปัญญา ร่างกาย รู้จักคิดวิเคราะห์ปัญหา ได้เรียนรู้ประสบการณ์จากการฝึกงานนอกสถานที่ทำให้ฝึกปฏิบัติจริงจากหน่วยงานภายนอก อาจส่งผลให้นักศึกษารู้จักแก้ไขปัญหาและสามารถพัฒนาการเรียนรู้ที่มีต่อสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ทำให้มีพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา (คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 2555ก: ออนไลน์)

จันทร์เพ็ญ หงษ์ทอง (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามทัศนะของนิสิตแพทย์ ผลการศึกษาสรุปได้ว่า นิสิตแพทย์ที่ศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 ชั้นปีที่ 5 และชั้นปีที่ 6 มีทัศนะต่อสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและเป็นรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน

กิตติพร พิณิชการ (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทัศนคติของนิสิตที่มีต่อสภาพแวดล้อมคณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพัชรา บุญมานำและสมควร ทรัพย์บำรุง (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต โดยรวมและเป็นรายด้าน ในด้านกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมในการจัดการศึกษาด้านอาคารสถานที่ และด้านการบริการนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนสภาพแวดล้อมในการจัดการศึกษาด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน นักศึกษาในชั้นปีต่างกันมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน สำหรับพระภราดร อ่อนแก้ว (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยในทัศนะของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในระดับชั้นปีต่างกัน มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เดโช สวานานนท์ (2512: 3-4) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ไว้ว่า ความสำเร็จที่ได้รับจากความพยายามให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการหรือระดับของความสำเร็จที่ได้รับในแต่ละด้านโดยเฉพาะหรือโดยทั่วไป ส่วนสุรัตน์ อังกูรวโรจน์ (2532: 4-6) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ตัวแปรที่จำแนกระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าและสูงกว่าระดับความสามารถเขตการศึกษา 5 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะสูงหรือต่ำไม่ได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญาเพียงอย่างเดียว ยังมีองค์ประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ความรับผิดชอบ เกิดจากการที่บุคคลมีความสำนึกถึงภาระหน้าที่ว่าตนนั้นจะต้องรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ที่ตนเป็นอยู่ การที่บุคคลมีความรับผิดชอบย่อมจะช่วยให้การทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ด้วยเหตุนี้เป้าหมายของการศึกษาจึงต้องการให้นิสิตมีการพัฒนาให้มีความรับผิดชอบซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต
2. ความวิตกกังวล เกิดจากความขัดแย้งระหว่างความต้องการทางสัญชาตญาณกับความต้องการของสังคม ความวิตกกังวลเล็กน้อยจะช่วยให้มีแรงจูงใจที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น แต่ถ้ามีมากเกินไปจะขัดความสามารถในการเรียนรู้เพราะทำให้เกิดความเหนื่อยล้าและขัดขวางปฏิกิริยาของร่างกาย
3. อັตมโนทัศน์ เนื่องจากบุคคลมีประสบการณ์ใหม่ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา อັตมโนทัศน์ จึงมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. สภาพของระบบสถานศึกษา เนื่องจากจะต้องมีการอยู่ร่วมกันกับเพื่อนการทำงานเป็น หมู่คณะ สถานภาพทางสังคมมีอิทธิพลที่มีส่วนสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5. นิสัยและทัศนคติทางการเรียน มีอิทธิพลโดยตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้านิสัยมีความรู้สึกหรือมีทัศนคติที่ดีต่ออาจารย์ วิธีการสอนของอาจารย์ สถาบันการศึกษา และกระบวนการเรียนการสอนย่อมก่อให้เกิดแรงจูงใจ มาะพยายามตั้งใจเรียนให้เกิดประสิทธิภาพแต่ถ้ามีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนแล้วย่อมเป็นเหตุให้เกิดการเบื่อหน่ายในการเรียนทำให้ผลการเรียนตกต่ำด้วย

6. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นองค์ประกอบที่ผลักดันให้บุคคลต้องการความสำเร็จขึ้นเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ส่งเสริมการเรียนให้ก้าวหน้าขึ้น ดังนั้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จึงเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมาก

7. ความสนใจ เป็นการแสดงออกซึ่งความรู้สึกชอบพอ เป็นแรงผลักดันให้บุคคลกระทำกิจกรรมใด ๆ เพื่อความสำเร็จในการเรียน นอกจากนี้อาจส่งผลต่อการที่บุคคลจะเลือกทำสิ่งใดที่ตนชอบมากกว่าสิ่งอื่น ๆ ความสนใจของแต่ละคนย่อมแตกต่างกันจึงอาจเป็นตัวกำหนดทิศทางของความพยายามของนิสิตที่มีความสนใจในการเรียนย่อมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีตามไปด้วย

8. องค์ประกอบเกี่ยวกับทางบ้าน ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเอาใจใส่ของผู้ปกครองตลอดจนสภาพแวดล้อมทางบ้านในด้านที่อยู่อาศัย เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับนิสิตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตทั้งสิ้น

9. กระบวนการเรียนการสอน ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบหลายองค์ประกอบ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน ผู้เรียน โปรแกรมการเรียนการสอน สิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน สิ่งเหล่านี้จะต้องมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี จึงจะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพโดยเฉพาะตัวผู้เรียนหรือนิสิต อันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งเพราะการเรียนการสอนไม่ว่าระดับใดก็ตามจะดำเนินไปได้ด้วยดีและมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่ออาจารย์ผู้สอนได้รู้จักและเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนเป็นอย่างดี

สรุปได้ว่าองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต สามารถแบ่งเป็นสาเหตุใหญ่ๆ ได้ดังนี้

1. สาเหตุเกิดจากลักษณะเฉพาะของนิสิต
2. สาเหตุเกิดจากสถาบันการศึกษาและการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษา
3. สาเหตุเกิดจากภูมิหลังทางครอบครัวของนิสิต

จันทร์เพ็ญ หงษ์ทอง (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามทัศนะของนิสิตแพทย์ พบว่า นิสิตแพทย์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง ระดับกลาง และระดับต่ำ มีทัศนะต่อสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับกิตติพร พินิจการ (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทัศนะของนิสิตที่มีต่อสภาพแวดล้อมคณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนะต่อสภาพแวดล้อมของคณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในแต่

ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับ พระภราดร อ่อนแก้ว (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยในทัศนะของ นักศึกษา พบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนะต่อสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยโดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

สาขาวิชา

สาขาวิชาอาจส่งผลต่อทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา เช่น สาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า เน้นการศึกษาที่ให้นักศึกษามีความรู้และความสามารถทางด้านทฤษฎี มีความชำนาญเฉพาะในสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า ให้มีทักษะในการทำงาน ประสบการณ์และเพื่อฝึกฝนให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถแก้ปัญหา นำความรู้ไปประกอบอาชีพในสถานประกอบการซึ่งจะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า ลักษณะทั่วไปของนักศึกษาต้องมีคุณสมบัติสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทุกแผนการเรียนหรือเทียบเท่าและประกาศนียบัตรวิชาชีพทุกสาขาวิชา ลักษณะสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ในสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า มีห้องปฏิบัติการตัดเย็บ เทคโนโลยีเครื่องจักรเสื้อผ้าอุตสาหกรรม เป็นต้น สาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ เน้นการศึกษาที่ให้นักศึกษามีความรู้ทางด้านทฤษฎี มีความชำนาญเฉพาะในสาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอเพื่อให้นักศึกษาสามารถประกอบอาชีพทางด้านอุตสาหกรรมเคมี สิ่งทอ รู้จักการแก้ไขปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล ปฏิบัติงานด้านหลักวิชาการที่มีการวางแผนและมีการควบคุมอย่างรอบคอบซึ่งจะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของสาขา วิชาเทคโนโลยีเคมี สิ่งทอ ลักษณะทั่วไปต้องมีคุณสมบัติสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 สายวิชาวิทย์-คณิต ศิลป์-คำนวณ ศิลป์-ภาษา และประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายช่างอุตสาหกรรมหรือเทียบเท่า ลักษณะสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ในสาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ มีห้อง ปฏิบัติการด้านเคมีสิ่งทอ ระบบการย้อมสีสิ่งทอ เป็นต้น สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ เน้นการศึกษาที่ให้นักศึกษามีความรู้ ความสามารถทางด้านวิเคราะห์และการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ การวางแผน การพัฒนา กระบวนการผลิตและเทคโนโลยีการผลิตในขั้นตอนต่างๆ ให้มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในวิชาชีพการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอและการพัฒนาด้านแฟชั่นและสิ่งทออย่างมีประสิทธิภาพ ฝึกฝนให้มีความคิดริเริ่ม ค้นคว้าให้มีความก้าวหน้าสามารถแก้ไขปัญหาด้วยหลักการและเหตุผลปฏิบัติงานด้านหลักวิชาการที่มีการวางแผนและควบคุมอย่างรอบคอบซึ่งก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ ลักษณะทั่วไปต้องมีคุณสมบัติสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทุกแผนการเรียนหรือเทียบเท่า และประกาศนียบัตรวิชาชีพทุกสาขาวิชา ลักษณะสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ในสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ มีห้องปฏิบัติการออกแบบสิ่งทอและแฟชั่น เป็นต้น สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ เน้นการศึกษาที่ให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถทางด้านวิเคราะห์และการออกแบบการวางแผนการพัฒนา ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ กระบวนการผลิตและเทคโนโลยีการผลิตในขั้นตอนต่างๆ ให้มีความเชี่ยวชาญด้าน

เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในวิชาชีพการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอและการพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทออย่างมีประสิทธิภาพ ฝึกฝนให้มีความคิดริเริ่ม ค้นคว้าให้มีความก้าวหน้าสามารถแก้ไขปัญหาด้านหลักการและเหตุผลปฏิบัติงานด้านหลักวิชาการที่มีการวางแผนและควบคุมอย่างรอบคอบซึ่งก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ลักษณะทั่วไปต้องมีคุณสมบัติสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทุกแผนการเรียนหรือเทียบเท่า และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ทุกสาขาวิชา ลักษณะสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ในสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ มีห้องออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ (คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 2555ข: ออนไลน์)

พัชรา บุญมานำและสมควร ทรัพย์บำรุง (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในกลุ่มวิชาต่างกันมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต โดยรวมและเป็นรายด้าน ทุกด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับฉันทลักษณ์ จันทร์ศรี (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมทางวิชาการของหลักสูตรนานาชาติคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่านิสิตที่เรียนในสาขาวิชาต่างกันมีทัศนะต่อสภาพแวดล้อมทางวิชาการของหลักสูตรนานาชาติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดบริการทางวิชาการ นิสิตสาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศและสาขาวิชาการบัญชี มีทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่างกัน

สรุปได้ว่า เพศ ชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสาขาวิชา เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อสภาพแวดล้อมสถาบันอุดมศึกษา ความแตกต่างของตัวแปร จะทำให้ทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมแตกต่างกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมในสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วยปัจจัย 5 ด้าน คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริการนักศึกษา และด้านกิจกรรมนักศึกษา หากผู้บริหารระดับสูง คณาจารย์ ให้ความสำคัญกับปัจจัยดังกล่าวอย่างทั่วถึง จะทำให้นักศึกษามีทัศนะที่ดีต่อสภาพแวดล้อมในสถาบันอุดมศึกษา ทำให้นักศึกษามีการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี ส่งผลให้นักศึกษาเป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ ตลอดจนคุณธรรม จริยธรรม ในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขในสังคมต่อไป

การจัดดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

ประวัติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยสังเขป

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับการสถาปนาขึ้นตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็น ส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์ให้การ ศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ที่เน้นการปฏิบัติ ทำการสอน ทำการวิจัย ผลิตครูวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแก่สังคม ทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วยพื้นที่บริหาร 5 แห่ง ได้แก่ พื้นที่บริหารเทเวศร์ พื้นที่บริหารโชติเวช พื้นที่บริหารพณิชยการพระนคร พื้นที่บริหารชุมพร เขตอุดมศักดิ์ และพื้นที่บริหารพระนครเหนือ จัดการเรียนการสอนเป็น 9 คณะ คือ คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น (รายงาน การประเมินตนเองปีการศึกษา.2552: 1)

ประวัติและความเป็นมาของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เปิดการเรียนการสอนครั้งแรก จากโรงเรียนช่างตัดเสื้อวัดสุทัศน์ โรงเรียนช่างตัดเสื้อพระนคร วิทยา เขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์ และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ในปัจจุบัน (รายงานการ ประเมินตนเองปีการศึกษา.2553: 3-4)

ปีพ.ศ. 2476 มติในที่ประชุมคณะรัฐบาลหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง 2475 เห็นควร เปิดโรงเรียนสอนวิชาชีพ ดังนั้นเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี เสนาบดีกระทรวงธรรมการสมัยนั้น เห็น ว่าอาชีพช่างตัดเสื้อตกไปอยู่ในมือของคนต่างชาติเป็นส่วนมาก ไม่มีคนไทยประกอบอาชีพช่างตัด เสื้อเลย จึงดำริให้เปิดโรงเรียนวิชาชีพช่างตัดเสื้อขึ้นที่วัดสุทัศน์ ชื่อว่า “โรงเรียนช่างตัดเสื้อวัด สุทัศน์” เพื่อให้คนไทยได้มีโอกาสศึกษาเล่าเรียน โดยมีวัตถุประสงค์คือ เพื่อให้นักเรียนชั้นประถม และมัธยมต้นเรียนวิชาชีพด้านตัดเย็บเสื้อผ้าชายเมื่อจบการศึกษาแล้วไม่ประสงค์เรียนต่อในระดับสูง ขึ้นจะได้มีอาชีพติดตัวไปประกอบอาชีพมีรายได้เปิดสอนครั้งแรกเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2476 สังกัดกองอาชีพศึกษา กรมวิชาการ ตามประกาศใช้พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พุทธศักราช 2481 จัดหลักสูตรไว้ 2 ประเภท คือ ประเภทช่างเย็บ และช่างตัดมัธยม ปีแรกรับ นักเรียน 24 คน ต่อมาปี 2510 เพิ่มเป็น 279 คน นอกจากนี้ยังได้เปิดสอนแผนกอาชีพศึกษาผู้ใหญ่ ขึ้น เพื่อให้การศึกษาวินิจฉัยช่างตัดเสื้อผ้าแก่บุคคลภายนอกที่สนใจ เป็นการส่งเสริมให้คนไทยนิยม ประกอบอาชีพประเภทนี้เพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่ง

ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2504 มีนักเรียนนิยมเข้ามาเรียนเพิ่มขึ้นทุกๆ ปี กระทรวงศึกษาธิการ เห็นว่าสถานที่ตั้งของโรงเรียนคับแคบขยายต่อไปอีกไม่ได้ จึงย้ายโรงเรียนมาตั้งอยู่ที่ 517 ถนน นครสวรรค์ แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2504 พร้อม

กับได้เปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนช่างตัดเสื้อพระนคร” โดยมี ๗ ผนข รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ศึกษาธิการ (ม.ล.ปิ่น มาลากุล) ได้มาทำพิธีเปิดอาคารเรียน เปิดทำการสอนแผนกวิชาสามัญ แผนก
วิชาชีพตัดเสื้อชาย และแผนกวิชาอาชีพศึกษาผู้ใหญ่ปี พ.ศ. 2514 โรงเรียนได้ยกฐานะขึ้นเป็น
วิทยาลัยชุมชนพระนครอุดมศักดิ์ ตามพระนามของพลเรือเอก พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงชุมพรเขต
อุดมศักดิ์ ผู้บริหารในสมัยนั้น (นายชมพู่เทพหัสติน ณ อยุธยา) จึงได้ปรับปรุงหลักสูตรใหม่เป็น
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) หลักสูตร 3 ปี รับผู้สำเร็จการศึกษาชั้นม.ศ.3 หลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หลักสูตร 2 ปี รับผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.) แผนกช่างตัดเสื้อชายและแผนกออกแบบเครื่องแต่งกายสตรี เน้นการเรียนการสอนด้านการ
ปฏิบัติและหลักสูตรประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยม (ป.ม) หลักสูตร 1 ปี รับผู้จบประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทุกสาขาวิชา เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถไปประกอบอาชีพส่วนตัว หรือ
ภาครัฐหรือภาคเอกชน เช่น รับราชการในกระทรวง ทบวง กรม ต่างๆ โรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้า
 เป็นต้น มีนักเรียนสนใจเข้ามาศึกษาเพิ่มขึ้นทุกปี (จาก 279 คน เป็น 890 คน)

ต่อมาปีพ.ศ.2520 วิทยาลัยชุมชนพระนครอุดมศักดิ์ย้ายไปสังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและ
อาชีวศึกษาเปลี่ยนสถานะเป็น วิทยาเขตชุมชนพระนครอุดมศักดิ์ ผลิตนักศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงานอย่าง
ต่อเนื่อง ปีพ.ศ. 2532 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนาม
วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ใหม่ว่า “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” ผู้บริหารวิทยาเขตฯ
ในยุคต่อมาเห็นว่าแนวโน้มในอนาคตภาคราชการมีความต้องการผู้ที่สำเร็จการศึกษาวิชาชีพนี้ เข้า
รับราชการลดลงแต่อุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าและอุตสาหกรรมสิ่งทอในประเทศมีการขยายตัว
อย่างรวดเร็วและเป็นอุตสาหกรรมหลักที่ทำรายได้เข้าประเทศในระดับต้นๆ ปีละหลายหมื่นล้านบาท
มีความต้องการพนักงานที่มีความรู้ในวิชาชีพนี้สูง จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนนโยบายเป็นการผลิต
บุคลากรเข้าสู่ภาคธุรกิจด้านสิ่งทอและแฟชั่น ดังนั้นจึงมีการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรกระบวนการ
เรียนการสอน ดังนี้ (รายงานการประเมินตนเองปีการศึกษา.2552: 4-6)

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกช่างตัดเสื้อเดิมเป็น สาขาวิชา
อุตสาหกรรมเสื้อผ้า (ปีรับนักศึกษา ปีการศึกษา 2534)
 2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการผลิตอุตสาหกรรมเสื้อผ้า
(สาขาวิชาผลิตภัณฑ์เสื้อผ้า) สาขาวิชาออกแบบเสื้อผ้า และสาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ
- ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2539 นักเรียนเข้ามาเรียนที่วิทยาเขตฯ เริ่มลดลง ผู้บริหารวิทยาเขตฯ
จึงมีนโยบายให้เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.และปวส.) ด้านบริหารธุรกิจ
สาขาวิชาการบัญชี การขาย การตลาดและคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เพิ่มเติม
- ปีพ.ศ. 2540-2548 วิทยาเขตฯ เปิดสอนระดับปริญญาตรี เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษา
สำหรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. และสถานประกอบการมีความต้องการแรงงานระดับหัวหน้า
งาน เพื่อควบคุมการผลิตในระบบอุตสาหกรรมมากขึ้น ดังนั้นวิทยาเขตฯ แบ่งการจัดการศึกษา
ออกเป็น 2 ระดับดังนี้

1. ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สายวิชาช่างอุตสาหกรรม คณะวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ เปิดสอน 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า สาขาวิชาออกแบบเสื้อผ้า สาขาวิชาเคมีสิ่งทอ สายวิชาบริหารธุรกิจ คณะวิชาบริหารธุรกิจ เปิดสอน 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการบัญชี การตลาด คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

2. ระดับปริญญาตรี หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี/ ต่อเนื่อง) ได้แก่ วิชาเอกเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ เน้นการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติการทางด้านนักวิจัยและพัฒนาทางด้านเคมีสิ่งทอ ช่างเทคนิคฟอกย้อมสิ่งทอ ผู้ตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์สิ่งทอ และนักทดสอบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ฯลฯ วิชาเอกเทคโนโลยีเสื้อผ้าเน้นการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติการทางด้านผู้ประกอบการเสื้อผ้าสำเร็จรูป ช่างเทคนิค งานตรวจสอบ จัดการสินค้า วางแผนและการผลิตเสื้อผ้า ฯลฯ หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี และต่อเนื่อง) ได้แก่ วิชาเอกออกแบบสิ่งทอเน้นการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติการทางด้านนักออกแบบแฟชั่น นักออกแบบสาขาวิชาเทคโนโลยีออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สิ่งทอและแฟชั่น) และหลักสูตรบริหารธุรกิจ ได้แก่ วิชาเอกการตลาด บัญชี และคอมพิวเตอร์ หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต

ตลอดระยะเวลาของการจัดการศึกษาของวิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2476 ถึง 2548 ได้มีการปรับเปลี่ยน ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร บุคลากร อาคารเรียน ห้องเรียน และครุภัณฑ์ประจำหลักสูตรมาอย่างต่อเนื่องเป็นรูปธรรมนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยมาตรฐาน ISO 9000 จัดทำกิจกรรม 5 ส. การรายงานผลประเมินตนเอง ภายใต้นโยบายประกันคุณภาพของสถาบันฯ ที่ว่า “มุ่งมั่นจัดการศึกษาวิชาชีพและเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ ตอบสนองความพึงพอใจของผู้รับบริการด้วยการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง”

ปี พ.ศ. 2548 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้รับการยกฐานะขึ้นเป็น “มหาวิทยาลัย” ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.2548 ตั้งแต่วันที่ 18 มกราคม 2548 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเป็น 1 ใน 9 มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ต่อมา เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2549 กระทรวงศึกษาธิการอาศัยอำนาจตามมาตรา 5(4) จึงออกประกาศกฎกระทรวงศึกษาธิการจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พ.ศ. 2549 ออกเป็น 9 คณะ 3 สำนัก 1 สถาบันวิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ (เดิม) จึงเปลี่ยนสถานะเป็น คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ได้จัดการเรียนการสอนโดยมีหลักสูตรที่มุ่งเน้นสร้างนักปฏิบัติการด้านสิ่งทอและแฟชั่น ที่ตอบสนองภาครัฐและเอกชน เช่น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน สมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติและสอดคล้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2548-2551 ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ โดยมีเป้าประสงค์ผลิตคนให้เป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้เป็นคนดีมีคุณภาพ มีศักยภาพ ความสามารถในการแข่งขัน มีคุณธรรม จริยธรรม(รหัสกลยุทธ์ 02-04-016 และ 02-04-020) และสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้ โดยมีเป้าประสงค์ในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยใช้ฐานความรู้ด้าน

วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม (รหัสกลยุทธ์ 03-14-089 และ 03-14-090) นอกจากนี้ คณะอุตสาหกรรมออกแบบสิ่งทอและแฟชั่น ได้มีจุดเน้นในการพัฒนา คือ การจัดการศึกษาด้าน สิ่งทอและออกแบบแฟชั่นที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของรัฐบาล เรื่อง อุตสาหกรรม เครื่องนุ่งห่มเครื่องหนังและเครื่องประดับ วางเป้าเป็นศูนย์กลางแฟชั่นสำหรับเขตร้อนของโลก โดยมีความพร้อมด้านบุคลากรที่มีศักยภาพและเป็นที่ยอมรับทางด้านสิ่งทอและแฟชั่น นอกจากนี้ยัง ตอบสนองนโยบายกรุงเทพเมืองแฟชั่น และหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของรัฐบาลจาก เหตุผลดังกล่าวคณะฯ จึงปิดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และโอนย้ายนักศึกษา บริหารธุรกิจทุกสาขาวิชาไปเรียนที่คณะบริหารธุรกิจ ปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพเดิมที่มีการบริหาร หลักสูตรโดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มาเป็นหลักสูตรประจำคณะฯ คือ หลักสูตร ปริญญาตรี (เทคโนโลยีบัณฑิต) 4 สาขาวิชา (รายงานการประเมินตนเองปีการศึกษา.2554: 10) ดังนี้

1. สาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า
2. สาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ
3. สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ
4. สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ

การจัดสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะอุตสาหกรรม สิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ปัจจุบันได้ดำเนินการปรับปรุงอาคารเรียนและภูมิทัศน์ในคณะฯ ให้เอื้อต่อ การศึกษาเล่าเรียนของนักศึกษา และเพื่อเป็นการพัฒนาสภาพแวดล้อม บรรยากาศ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน นอกจากนี้คณะฯ ได้จัดตั้งศูนย์ ห้องปฏิบัติการออกแบบสิ่งทอและแฟชั่น เพื่อเป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้สำหรับนักศึกษาของคณะ โดยเฉพาะนอกจากนี้คณะฯ ได้ครุภัณฑ์ ชุดปฏิบัติการด้านแฟชั่นที่ทันสมัยเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนา ความรู้ความสามารถทักษะการปฏิบัติจริงมีพัฒนาการเกิดการเรียนรู้ในด้านต่างๆ อย่างเหมาะสม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริการนักศึกษา และด้านกิจกรรมนักศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้คือ การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1-4 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ประกอบด้วย นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 177 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 104 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 121 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 117 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 519 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในวิจัยนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1-4 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 519 คน โดยในวิจัยนี้ได้ใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง รายละเอียด ดังแสดงในตารางที่ 1

ตาราง 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและชั้นปีที่ศึกษา

เพศ	จำนวน (คน)				
	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	รวม
ชาย	59	27	33	25	144
หญิง	118	77	88	92	375
รวม	177	104	121	117	519

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในวิจัยนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริการนักศึกษา และด้านกิจกรรมนักศึกษา
2. ศึกษาลักษณะ รูปแบบ และวิธีการเขียนแบบสอบถามจากเอกสาร งานวิจัย แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา
3. สร้างแบบสอบถามทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ประกอบด้วยข้อคำถาม ด้านอาจารย์ผู้สอน 14 ข้อ ด้านการจัดการเรียนการสอน 9 ข้อ ด้านอาคารสถานที่ 11 ข้อ ด้านการบริการนักศึกษา 13 ข้อ และด้านกิจกรรมนักศึกษา 11 ข้อ รวมทั้งสิ้นจำนวน 58 ข้อ
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการที่ควบคุมปริญญาโท เพื่อปรับปรุงแก้ไข
5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน (ภาคผนวก ข) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงในด้านเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องเหมาะสมด้านภาษา
6. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อตรวจสอบอีกครั้ง แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 50 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้การหาค่าร้อยละ 25 ของกลุ่มสูงและร้อยละ 25 ของกลุ่มต่ำ จากนั้นใช้การทดสอบที (t-test) วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก และเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปไว้ใช้ ได้ข้อคำถามทั้งสิ้น จำนวน 56 ข้อ ทั้งนี้มีข้อคำถาม 2 ข้อ ที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า 1.75 ผู้วิจัยจึงได้ปรึกษากับคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อปรับปรุงสำนวนภาษาของข้อคำถาม 2 ข้อ ดังกล่าวให้มีความชัดเจนมากขึ้น ได้ข้อคำถามรวมจำนวนทั้งสิ้น 58 ข้อ ไว้ใช้เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัย (ภาคผนวก ง)
7. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach, 1984: 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.97 (ภาคผนวก ง)
8. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบคุณภาพแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่งก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Checklist) ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสาขาวิชา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริการนักศึกษา และด้านกิจกรรมนักศึกษา โดยผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50 – 5.00 หมายถึง นักศึกษาเห็นว่าสภาพแวดล้อมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 – 4.49 หมายถึง นักศึกษาเห็นว่าสภาพแวดล้อมมีความเหมาะสมในระดับมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 – 3.49 หมายถึง นักศึกษาเห็นว่าสภาพแวดล้อมมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50 – 2.49 หมายถึง นักศึกษาเห็นว่าสภาพแวดล้อมมีความเหมาะสมในระดับน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.49 หมายถึง นักศึกษาเห็นว่าสภาพแวดล้อมมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึง คณบดีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น เพื่อขอความอนุเคราะห์จากคณบดีคณะ อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ในการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลจาก นักศึกษา
2. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากนักศึกษาในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยเป็นผู้นำ แบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง แบบสอบถามที่ ส่งออกไปจำนวน 519 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนและมีความสมบูรณ์จำนวน 416 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80.15

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้การหาค่าความถี่และ ค่าร้อยละ
2. การศึกษาทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะ อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและใน แต่ละรายด้าน 5 ด้าน คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้าน การบริการนักศึกษา และด้านกิจกรรมนักศึกษา โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน
3. การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวม และในแต่ละด้าน 5 ด้าน จำแนกตามเพศ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) (Independent Sample) (Ferguson.1981: 178) ส่วนตัวแปร ชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสาขาวิชา ใช้การ วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเซฟเฟ (Ferguson.1981: 190)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน
 - 1.1 ค่าความถี่ (Frequency)
 - 1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)
 - 1.3 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
 - 1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อใช้การทดสอบค่าที (t-test)

(Ferguson. 1981: 180)

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา

(Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1984: 161)

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มใช้การทดสอบค่าที (t-test)

3.2 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ขึ้นไป ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเซฟเฟ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อให้การแปลความหมายให้เป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ในการนำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t – distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F – distribution
df	แทน	ระดับชั้นความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นของค่าสถิติที่ใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การศึกษาทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้านโดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามตัวแปรเพศ โดยใช้การทดสอบค่าที ส่วนตัวแปรชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสาขาวิชา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	112	26.90
1.2 หญิง	304	73.10
รวม	416	100.00
2. ชั้นปี		
2.1 ชั้นปีที่ 1	127	30.50
2.2 ชั้นปีที่ 2	86	20.70
2.3 ชั้นปีที่ 3	114	27.40
2.4 ชั้นปีที่ 4	89	21.40
รวม	416	100.00
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	66	15.90
3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	158	38.00
3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	192	46.10
รวม	416	100.00
4. สาขาวิชา		
4.1 เทคโนโลยีเสื้อผ้า	90	21.60
4.2 เทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ	53	12.70
4.3 ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ	168	40.40
4.4 ออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	105	25.30
รวม	416	100.00

จากตาราง 2 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิง จำนวน 304 คน คิดเป็นร้อยละ 73.10 นักศึกษาชาย จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 26.90 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรชั้นปีที่ศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 30.50 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 27.40 เมื่อจำแนกตาม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.25 ขึ้นไป) จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 46.10 รองลงมาคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง (ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.51-3.24) จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 และเมื่อจำแนกตามสาขาวิชา พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาในสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 40.40 รองลงมาคือ สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 25.30

ตอนที่ 2 การศึกษาทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน 5 ด้านโดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 3 – 12

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน

สภาพแวดล้อมของคณะ	นักศึกษาระดับปริญญาตรี (n = 416)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.08	0.61	มาก
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.66	0.74	มาก
3. ด้านอาคารสถานที่	2.86	1.02	ปานกลาง
4. ด้านการบริการนักศึกษา	2.86	0.10	ปานกลาง
5. ด้านกิจกรรมนักศึกษา	3.19	0.89	ปานกลาง
รวม	3.33	0.71	ปานกลาง

จากตาราง 3 นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$, S.D.= 0.71) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของคณะด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านการจัดการเรียนการสอน ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริการนักศึกษา และด้านกิจกรรมนักศึกษา นักศึกษามีความเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาจารย์ผู้สอน เป็นรายชื่อ

ข้อ	สภาพแวดล้อมของคณะด้านอาจารย์ผู้สอน	นักศึกษาระดับปริญญาตรี (n = 416)		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1.	อาจารย์ชี้แจงรายละเอียดของวิชาที่สอนแก่นักศึกษาในชั่วโมงแรกของการสอน	4.17	0.73	มาก
2.	อาจารย์มีการเตรียมการสอนและเอกสารการสอนก่อนเข้าสอน	4.05	0.73	มาก
3.	อาจารย์มีความรู้ ทักษะความเชี่ยวชาญ ชำนาญ ในเนื้อหาวิชาที่สอน	4.14	0.80	มาก
4.	อาจารย์มีความรู้ ความสามารถในการใช้สื่อการเรียนการสอน	3.99	0.81	มาก
5.	อาจารย์เป็นผู้มีประสบการณ์การสอนในรายวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	4.15	0.80	มาก
6.	อาจารย์ใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมช่วยให้นักศึกษาเข้าใจได้ง่าย	3.91	0.87	มาก
7.	อาจารย์มีเทคนิคในการสอนที่จูงใจให้นักศึกษาสนใจเรียน	3.80	0.92	มาก
8.	อาจารย์มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การสอน	4.11	0.78	มาก
9.	อาจารย์มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับความเป็นครู	4.14	0.76	มาก
10.	อาจารย์แต่งกายสุภาพเหมาะสม	4.28	0.73	มาก
11.	อาจารย์มีคุณธรรมและจริยธรรมสามารถเป็นแบบอย่างที่ดี	4.15	0.78	มาก
12.	อาจารย์ตรงต่อเวลาในชั่วโมงที่สอน	4.06	0.81	มาก
13.	อาจารย์ตรวจสอบผลงานของนักศึกษาทุกครั้งที่ได้มอบหมายไป	4.07	0.78	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อ	สภาพแวดล้อมของคณะด้านอาจารย์ผู้สอน	นักศึกษาระดับปริญญาตรี (n = 416)		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
14.	อาจารย์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำต่างๆ แก่ นักศึกษาเมื่อนักศึกษาไม่เข้าใจหรือมาสอบถามใน วิชาที่เรียน	4.12	0.79	มาก
	รวม	4.08	0.61	มาก

จากตาราง 4 นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของคณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาจารย์
ผู้สอนโดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทุก
ข้อพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่
มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร ด้านการจัดการเรียนการสอน เป็นรายข้อ

ข้อ	สภาพแวดล้อมของคณะ ด้านการจัดการเรียนการสอน	นักศึกษาระดับปริญญาตรี (n = 416)		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
15.	เนื้อหาแต่ละรายวิชาที่จัดให้เรียนมีความทันสมัย และสอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน	3.86	0.92	มาก
16.	เนื้อหาแต่ละรายวิชาที่จัดให้เรียนแต่ละภาคเรียนมี ความสัมพันธ์กัน	3.94	0.77	มาก
17.	อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนเพียงพอต่อ จำนวนนักศึกษา	3.50	1.06	มาก
18.	อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีความทันสมัย	3.53	1.01	มาก
19.	สื่อการเรียนการสอนมีสภาพพร้อมใช้งาน	3.46	1.03	ปานกลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	สภาพแวดล้อมของคณะ ด้านการจัดการเรียนการสอน	นักศึกษาระดับปริญญาตรี (n = 416)		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเห็น
20.	มีการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาได้เรียนรู้และ ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	3.70	0.85	มาก
21.	มีการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาฝึกคิด วิเคราะห์และรู้จักแก้ไขปัญหาต่างๆ	3.77	0.86	มาก
22.	มีการเชิญวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้กับ นักศึกษา	3.44	1.12	ปานกลาง
23.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีการสอดแทรก ความรู้ทางด้านจริยธรรม คุณธรรมให้แก่นักศึกษา	3.73	0.89	มาก
	รวม	3.66	0.74	มาก

จากตาราง 5 นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของคณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการจัดการ
เรียนการสอน โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.74) และเมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของคณะด้านการจัดการ
เรียนการสอน ส่วนใหญ่ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 19 สื่อการเรียนการสอนมี
สภาพพร้อมใช้งาน และข้อ 22 มีการเชิญวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้กับนักศึกษา ที่นักศึกษาเห็น
ว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาคารสถานที่ เป็นรายข้อ

ข้อ	สภาพแวดล้อมของคณะด้านอาคารสถานที่	นักศึกษาระดับปริญญาตรี (n = 416)		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเห็น
24.	อุปกรณ์การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ กระดาน คอมพิวเตอร์ จอโปรเจคเตอร์ เครื่องฉายโปรเจคเตอร์ เป็นต้น อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน	3.26	1.12	ปานกลาง
25.	อาคารสถานที่ตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม	3.15	1.13	ปานกลาง
26.	ห้องเรียนมีเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	3.15	1.13	ปานกลาง
27.	ห้องสมุดมีบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเข้าไปค้นคว้า	3.07	1.17	ปานกลาง
28.	ห้องสมุดมีระบบสืบค้นที่ทันสมัย	2.89	1.24	ปานกลาง
29.	ภายในคณะมีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจสำหรับนักศึกษา	2.66	1.33	ปานกลาง
30.	บริเวณโดยรอบของอาคารเรียนมีทัศนียภาพที่เหมาะสม	2.71	1.34	ปานกลาง
31.	ห้องเรียนมีขนาดที่เหมาะสม	3.19	1.15	ปานกลาง
32.	ห้องน้ำอยู่ในสภาพที่เหมาะสมต่อการใช้งาน	2.58	1.28	ปานกลาง
33.	อาคารโรงยิมหรือสนามกีฬาสำหรับออกกำลังกายมีสภาพพร้อมใช้งานเหมาะสม	2.52	1.28	ปานกลาง
34.	สถานที่จอดรถเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา	2.32	1.31	น้อย
	รวม	2.86	1.02	ปานกลาง

จากตาราง 6 นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาคารสถานที่ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$, S.D. = 1.02) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของคณะด้านอาคาร

สถานที่ ส่วนใหญ่ว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ 34 สถานที่จอดรถเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา ที่นักศึกษามีความเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับน้อย

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการบริการนักศึกษา เป็นรายข้อ

ข้อ	สภาพแวดล้อมของคณะด้านการบริการนักศึกษา	นักศึกษาระดับปริญญาตรี (n = 416)		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
35.	การจัดปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ให้ข้อมูลที่ครอบคลุมครบถ้วน	3.31	1.00	ปานกลาง
36.	ห้องพยาบาลมีอุปกรณ์ที่จำเป็นเหมาะสมกับการใช้งาน	2.76	1.19	ปานกลาง
37.	เจ้าหน้าที่ดูแลการใช้บริการห้องพยาบาลให้การบริการอย่างเหมาะสม	2.89	1.17	ปานกลาง
38.	ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยมีความทันสมัย	2.71	1.22	ปานกลาง
39.	ห้องสมุดมีจำนวนหนังสือ ตำราและเอกสารต่างๆ สำหรับการค้นคว้าที่เพียงพอ	2.88	1.16	ปานกลาง
40.	ห้องสมุดมีระบบการสืบค้นในการค้นคว้าหาเอกสารที่เข้าใจได้ง่ายสามารถค้นคว้าได้อย่างสะดวก รวดเร็ว	2.81	1.19	ปานกลาง
41.	เจ้าหน้าที่ห้องสมุดอำนวยความสะดวกในการใช้บริการอย่างเหมาะสม	2.86	1.20	ปานกลาง
42.	ศูนย์คอมพิวเตอร์มีเพียงพอกับจำนวนนักศึกษาที่เข้ารับบริการ	2.73	1.24	ปานกลาง
43.	เจ้าหน้าที่ดูแลศูนย์คอมพิวเตอร์อำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำต่อการใช้บริการ	2.80	1.19	ปานกลาง
44.	โรงอาหารและร้านอาหารมีคุณภาพเหมาะสม	2.65	1.22	ปานกลาง
45.	คณะฯ จัดสวัสดิการด้านประกันสุขภาพที่เหมาะสมให้แก่นักศึกษา	2.88	1.18	ปานกลาง

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ	สภาพแวดล้อมของคณะด้านการบริการนักศึกษา	นักศึกษาระดับปริญญาตรี (n = 416)		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
46.	มีเจ้าหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาใน ด้านการเรียน การหารายได้พิเศษระหว่างเรียนหรือ การสมัครงาน	2.89	1.22	ปานกลาง
47.	ทุนการศึกษาพอเพียงกับนักศึกษา	2.98	1.16	ปานกลาง
รวม		2.86	1.00	ปานกลาง

จากตาราง 7 นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของคณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการบริการ
นักศึกษาโดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$, S.D. = 1.00) เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อทุกข้อพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่
มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร ด้านกิจกรรมนักศึกษา เป็นรายข้อ

ข้อ	สภาพแวดล้อมของคณะด้านกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษาระดับปริญญาตรี (n = 416)		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
48.	คณะฯ ส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักศึกษาอย่างเท่า เทียมกัน	3.14	1.03	ปานกลาง
49.	คณะฯ จัดสรรงบประมาณสนับสนุนกิจกรรม นักศึกษาอย่างเพียงพอ	3.06	1.07	ปานกลาง
50.	นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษา	3.24	0.94	ปานกลาง

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ	สภาพแวดล้อมของคณะด้านกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษาระดับปริญญาตรี (n = 416)		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
51.	คณะ จัดหาพื้นที่อำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมต่างๆ ของนักศึกษา	3.04	1.14	ปานกลาง
52.	อาจารย์ร่วมมือและช่วยเหลือในการทำกิจกรรมของนักศึกษา	3.33	1.01	ปานกลาง
53.	สโมสรนักศึกษาให้การสนับสนุนประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมนักศึกษาได้ทั่วถึง	3.08	1.15	ปานกลาง
54.	นักศึกษาส่วนใหญ่สนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของชมรม	3.09	1.08	ปานกลาง
55.	นักศึกษามีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ที่หลากหลาย	3.16	1.07	ปานกลาง
56.	กิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานักศึกษา	3.28	1.03	ปานกลาง
57.	กิจกรรมนักศึกษาช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีประสบการณ์ตรงในการแก้ไขปัญหา	3.30	1.01	ปานกลาง
58.	คณะจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้ทางด้านสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นแก่นักศึกษา	3.35	1.05	ปานกลาง
รวม		3.19	0.89	ปานกลาง

จากตาราง 8 นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 0.89) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทุกข้อพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ

สภาพแวดล้อมของคณะ	นักศึกษาระดับปริญญาตรี (n = 416)					
	ชาย (n = 112)			หญิง (n = 304)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.16	0.54	มาก	4.05	0.63	มาก
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.82	0.74	มาก	3.60	0.74	มาก
3. ด้านอาคารสถานที่	3.27	1.02	ปานกลาง	2.71	0.98	ปานกลาง
4. ด้านการบริการนักศึกษา	3.32	0.99	ปานกลาง	2.69	0.95	ปานกลาง
5. ด้านกิจกรรมนักศึกษา	3.54	0.88	มาก	3.06	0.87	ปานกลาง
รวม	3.62	0.72	มาก	3.22	0.68	ปานกลาง

จากตาราง 9 นักศึกษาชายมีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = 0.72) ในขณะที่นักศึกษาหญิงมีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของคณะ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = 0.68) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของคณะในระดับปานกลางเกือบทุกด้าน ยกเว้น ด้านอาจารย์ผู้สอนและด้านการจัดการเรียนการสอนที่ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมาก ส่วนด้านกิจกรรมนักศึกษา นักศึกษาชายมีความเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมาก

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ
ออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

สภาพแวดล้อมของคณะ	(n = 416)											
	ชั้นปีที่ 1 (n = 127)			ชั้นปีที่ 2 (n = 86)			ชั้นปีที่ 3 (n = 114)			ชั้นปีที่ 4 (n = 89)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
1. ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.27	0.56	มาก	4.11	0.61	มาก	3.88	0.59	มาก	4.03	0.62	มาก
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.07	0.62	มาก	3.59	0.73	มาก	3.33	0.71	ปานกลาง	3.55	0.71	มาก
3. ด้านอาคารสถานที่	3.55	0.92	มาก	2.72	0.93	ปานกลาง	2.37	0.88	น้อย	2.66	0.92	ปานกลาง
4. ด้านการบริการนักศึกษา	3.50	0.85	มาก	2.63	0.93	ปานกลาง	2.47	0.88	น้อย	2.66	0.98	ปานกลาง
5. ด้านกิจกรรมนักศึกษา	3.79	0.73	มาก	3.03	0.79	ปานกลาง	2.77	0.89	ปานกลาง	3.01	0.77	ปานกลาง
รวม	3.83	0.61	มาก	3.22	0.61	ปานกลาง	2.96	0.62	ปานกลาง	3.18	0.64	ปานกลาง

จากตาราง 10 นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22, 2.96, 3.18$ และ $S.D. = 0.61, 0.62, 0.64$ ตามลำดับ) ในขณะที่นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของคณะโดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83, S.D. = 0.61$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เห็นว่าสภาพแวดล้อมของคณะในแต่ละด้านทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับมาก ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของคณะในระดับปานกลางเกือบทุกด้าน ยกเว้น ด้านอาจารย์ผู้สอนและด้านการจัดการเรียน

การสอน ที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความเห็นว่าเป็นความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของคณะในระดับปานกลางเกือบทุกด้าน ยกเว้น ด้านอาคารสถานที่และด้านการบริการนักศึกษาที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความเห็นว่าเป็นความเหมาะสมในระดับน้อย ส่วนด้านอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความเห็นว่าเป็นความเหมาะสมในระดับมาก ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของคณะในระดับปานกลางเกือบทุกด้าน ยกเว้น ด้านอาจารย์ผู้สอนและด้านการจัดการเรียนการสอนที่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความเห็นว่าเป็นความเหมาะสมในระดับมาก

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรม
สิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สภาพแวดล้อมของคณะ		(n = 416)								
		ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนต่ำ (n = 66)			ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนปานกลาง (n = 158)			ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนสูง (n = 192)		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
		ความ คิดเห็น			ความ คิดเห็น			ความ คิดเห็น		
1.	ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.20	0.56	มาก	4.10	0.60	มาก	4.02	0.62	มาก
2.	ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.86	0.69	มาก	3.72	0.69	มาก	3.54	0.78	มาก
3.	ด้านอาคารสถานที่	3.22	1.00	ปานกลาง	3.02	1.02	ปานกลาง	2.61	0.96	ปานกลาง
4.	ด้านการบริการนักศึกษา	3.24	1.00	ปานกลาง	3.02	1.01	ปานกลาง	2.59	0.91	ปานกลาง
5.	ด้านกิจกรรมนักศึกษา	3.57	0.83	มาก	3.28	0.91	ปานกลาง	2.99	0.85	ปานกลาง
รวม		3.62	0.68	มาก	3.43	0.71	ปานกลาง	3.15	0.66	ปานกลาง

จากตาราง 11 นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลางและระดับสูงมีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของคณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$, 3.15 และ
S.D.= 0.71, 0.66 ตามลำดับ) ยกเว้นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับต่ำมีความเห็นสภาพแวดล้อมโดยรวมของคณะว่ามีความ
เหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$, S.D.= 0.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับต่ำ มีความเห็นต่อ

สภาพแวดล้อมของคณะว่ามีความเหมาะสมในระดับมากเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านอาคารสถานที่
ด้านการบริการนักศึกษา ที่นักศึกษามีความเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับปานกลาง

ส่วนนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มี
ความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของคณะว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลางเกือบทุกด้าน ยกเว้น
ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านการจัดการเรียนการสอน ที่นักศึกษามีความเห็นว่ามีเหมาะสมใน
ระดับมาก

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ
ออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามสาขาวิชา

สภาพแวดล้อมของคณะ	(n = 416)											
	สาขาวิชาเทคโนโลยี เสื้อผ้า (n = 90)			สาขาวิชาเทคโนโลยี เคมีสิ่งทอ (n = 53)			สาขาวิชาออกแบบแฟชั่น และสิ่งทอ (n = 168)			สาขาวิชาออกแบบ ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ (n = 105)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
			ความ คิดเห็น			ความ คิดเห็น			ความ คิดเห็น			ความ คิดเห็น
1. ด้านอาจารย์ผู้สอน	3.96	0.60	มาก	4.11	0.58	มาก	4.03	0.63	มาก	4.24	0.56	มาก
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.56	0.74	มาก	3.72	0.61	มาก	3.52	0.77	มาก	3.93	0.70	มาก
3. ด้านอาคารสถานที่	2.84	0.99	ปานกลาง	2.73	1.03	ปานกลาง	2.71	0.96	ปานกลาง	3.20	1.07	ปานกลาง
4. ด้านการบริการนักศึกษา	2.82	0.95	ปานกลาง	2.83	0.89	ปานกลาง	2.71	0.97	ปานกลาง	3.14	1.09	ปานกลาง
5. ด้านกิจกรรมนักศึกษา	3.19	0.81	ปานกลาง	2.94	0.76	ปานกลาง	3.03	0.90	ปานกลาง	3.57	0.91	มาก
รวม	3.27	0.67	ปานกลาง	3.27	0.58	ปานกลาง	3.20	0.71	ปานกลาง	3.62	0.73	มาก

จากตาราง 12 นักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า เทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ มีความเห็นต่อสภาพแวดล้อม
ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27, 3.27,$
 3.20 และ $S.D. = 0.67, 0.58, 0.71$ ตามลำดับ) ในขณะที่นักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ มีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของ
คณะโดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62, S.D. = 0.73$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

นักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า สาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ มีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของคณะโดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลางเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านอาจารย์ผู้สอนและด้านการจัดการเรียนการสอน มีความเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ มีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของคณะโดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมากเกือบทุกด้าน ยกเว้น ด้านอาคารสถานที่และด้านการบริการนักศึกษา มีความเห็นว่ามี ความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามตัวแปรเพศ โดยใช้การทดสอบค่าที ส่วนตัวแปรชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสาขาวิชา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 13 – 14

ตาราง 13 การเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ

สภาพแวดล้อมของคณะ	นักศึกษาระดับปริญญาตรี (n = 416)					
	ชาย (n = 112)		หญิง (n = 304)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.16	0.54	4.05	0.63	1.547	0.123
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.82	0.74	3.60	0.74	2.672	0.008
3. ด้านอาคารสถานที่	3.27	1.02	2.71	0.98	5.123	0.001
4. ด้านการบริการนักศึกษา	3.32	0.99	2.69	0.95	5.939	0.001
5. ด้านกิจกรรมนักศึกษา	3.54	0.88	3.06	0.87	5.028	0.001
รวม	3.62	0.72	3.22	0.68	5.252	0.001

จากตาราง 13 นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีทัศนะต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของคณะแตกต่างกันเกือบทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านอาจารย์ผู้สอน ที่นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีทัศนะไม่แตกต่างกัน

ตาราง 14 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและ
ในแต่ละด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

สภาพแวดล้อมของคณะ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านอาจารย์ผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	3	9.57	3.19	9.17	0.001
	ภายในกลุ่ม	412	143.24	0.35		
	รวม	415	152.81			
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	34.42	11.48	24.23	0.001
	ภายในกลุ่ม	412	195.08	0.47		
	รวม	415	229.50			
3. ด้านอาคารสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	3	92.20	30.73	37.24	0.001
	ภายในกลุ่ม	412	340.05	0.83		
	รวม	415	432.25			
4. ด้านการบริการนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3	76.74	25.58	31.30	0.001
	ภายในกลุ่ม	412	336.73	0.82		
	รวม	415	413.47			
5. ด้านกิจกรรมนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3	71.18	23.73	37.44	0.001
	ภายในกลุ่ม	412	261.08	0.63		
	รวม	415	332.26			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	50.54	16.85	43.85	0.001
	ภายในกลุ่ม	412	158.27	0.38		
	รวม	415	208.81			

จากตาราง 14 นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในชั้นปีต่างกันมีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 15 – 20

ตาราง 15 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่

ชั้นปีที่ศึกษา		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
	\bar{X}	4.27	4.11	3.88	4.03
ชั้นปีที่ 1	4.27			*	*
ชั้นปีที่ 2	4.11				
ชั้นปีที่ 3	3.88				
ชั้นปีที่ 4	4.03				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มีทักษะต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาจารย์ผู้สอน แตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 16 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่

ชั้นปีที่ศึกษา		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
	\bar{X}	4.07	3.59	3.33	3.55
ชั้นปีที่ 1	4.07		*	*	*
ชั้นปีที่ 2	3.59				
ชั้นปีที่ 3	3.33				
ชั้นปีที่ 4	3.55				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มีทักษะต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการจัด

การเรียนการสอน แตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 17 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาคารสถานที่ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่

ชั้นปีที่ศึกษา		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
	\bar{X}	3.55	2.72	2.37	2.66
ชั้นปีที่ 1	3.55		*	*	*
ชั้นปีที่ 2	2.72				
ชั้นปีที่ 3	2.37				
ชั้นปีที่ 4	2.66				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มีทักษะต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาคารสถานที่ แตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 18 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการบริการนักศึกษา จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่

ชั้นปีที่ศึกษา		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
	\bar{X}	3.50	2.63	2.47	2.66
ชั้นปีที่ 1	3.50		*	*	*
ชั้นปีที่ 2	2.63				
ชั้นปีที่ 3	2.47				
ชั้นปีที่ 4	2.66				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการบริการ
นักศึกษา แตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 19 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่
มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร ด้านกิจกรรมนักศึกษา จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่

ชั้นปีที่ศึกษา		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
	\bar{X}	3.79	3.03	2.77	3.01
ชั้นปีที่ 1	3.79		*	*	*
ชั้นปีที่ 2	3.03				
ชั้นปีที่ 3	2.77				
ชั้นปีที่ 4	3.01				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านกิจกรรม
นักศึกษา แตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 20 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่
มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร โดยรวม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่

ชั้นปีที่ศึกษา		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
	\bar{X}	3.83	3.22	2.96	3.18
ชั้นปีที่ 1	3.83		*	*	*
ชั้นปีที่ 2	3.22			*	
ชั้นปีที่ 3	2.96				
ชั้นปีที่ 4	3.18				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวม
แตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
นอกจากนั้น นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ
และออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครโดยรวม แตกต่างจากนักศึกษาชั้น
ปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 21 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและ
ในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สภาพแวดล้อมของคณะ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านอาจารย์ผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.70	0.87	2.36	0.095
	ภายในกลุ่ม	413	151.08	0.37		
	รวม	415	152.78			
2. ด้านการจัดการเรียน การสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	6.23	3.11	5.76	0.003
	ภายในกลุ่ม	413	223.27	0.54		
	รวม	415	229.50			
3. ด้านอาคารสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	2	24.83	12.41	12.58	0.001
	ภายในกลุ่ม	413	407.42	0.97		
	รวม	415	432.25			
4. ด้านการบริการนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	27.24	13.62	14.56	0.001
	ภายในกลุ่ม	413	386.23	0.93		
	รวม	415	413.47			
5. ด้านกิจกรรมนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	18.57	9.28	12.22	0.001
	ภายในกลุ่ม	413	313.69	0.76		
	รวม	415	332.26			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	13.30	6.65	14.05	0.001
	ภายในกลุ่ม	413	195.51	0.47		
	รวม	415	208.81			

จากตาราง 21 นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีทัศนต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีทัศนต่อสภาพแวดล้อมของคณะด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริการนักศึกษา และด้านกิจกรรมนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอาจารย์ผู้สอนไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีของ เซฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 22 – 26

ตาราง 22 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	
	\bar{X}	3.86	3.72	3.54
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	3.86			*
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	3.72			
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	3.54			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 นักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีทัศนต่อสภาพแวดล้อมด้านการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 23 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาคารสถานที่ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	\bar{X}	ผลสัมฤทธิ์	ผลสัมฤทธิ์	ผลสัมฤทธิ์
		ทางการเรียน ต่ำ	ทางการเรียน ปานกลาง	ทางการเรียน สูง
		3.22	3.02	2.61
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	3.22			*
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	3.02			*
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	2.61			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 นักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีทักษะต่อสภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่แตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 24 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการบริการนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	\bar{X}	ผลสัมฤทธิ์	ผลสัมฤทธิ์	ผลสัมฤทธิ์
		ทางการเรียน ต่ำ	ทางการเรียน ปานกลาง	ทางการเรียน สูง
		3.24	3.02	2.59
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	3.24			*
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	3.02			*
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	2.59			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 นักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมด้านการบริการนักศึกษาแตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 25 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านกิจกรรมนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	
	\bar{X}	3.57	3.28	2.99
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	3.57		*	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	3.28		*	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	2.99			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 นักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมด้านกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 26 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	\bar{X}	ผลสัมฤทธิ์	ผลสัมฤทธิ์	ผลสัมฤทธิ์
		ทางการเรียน ต่ำ	ทางการเรียน ปานกลาง	ทางการเรียน สูง
		3.62	3.43	3.15
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	3.62			*
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	3.43			*
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	3.15			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 26 นักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีทักษะต่อสภาพแวดล้อมโดยรวมแตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 27 การเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและ
ในแต่ละด้าน จำแนกตามสาขาวิชา

สภาพแวดล้อมของคณะ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านอาจารย์ผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	3	4.46	1.49	4.13	0.007
	ภายในกลุ่ม	412	148.35	0.36		
	รวม	415	152.81			
2. ด้านการจัดการเรียนการ สอน	ระหว่างกลุ่ม	3	11.65	3.89	7.35	0.001
	ภายในกลุ่ม	412	217.85	0.53		
	รวม	415	229.50			
3. ด้านอาคารสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	3	17.22	5.74	5.70	0.001
	ภายในกลุ่ม	412	415.03	1.01		
	รวม	415	432.25			
4. ด้านการบริการนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3	12.48	4.16	4.27	0.005
	ภายในกลุ่ม	412	401.00	0.97		
	รวม	415	413.48			
5. ด้านกิจกรรมนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3	22.47	7.49	9.96	0.001
	ภายในกลุ่ม	412	309.79	0.75		
	รวม	415	332.26			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	11.92	3.98	8.32	0.001
	ภายในกลุ่ม	412	196.89	0.48		
	รวม	415	208.81			

จากตาราง 27 นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาต่างกัันมีทัศนะต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 28 – 33

ตาราง 28 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาจารย์ผู้สอน จำแนกสาขาวิชา เป็นรายคู่

สาขาวิชา	เทคโนโลยี เสื้อผ้า	เทคโนโลยี เคมีสิ่งทอ	ออกแบบ แฟชั่นและ สิ่งทอ	ออกแบบ ผลิตภัณฑ์ สิ่งทอ	
	\bar{X}	3.96	4.11	4.03	4.24
เทคโนโลยีเสื้อผ้า	3.96				*
เทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ	4.11				
ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ	4.03				
ออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	4.24				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาในสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า มีทักษะต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาจารย์ผู้สอน แตกต่างจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 29 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกสาขาวิชา เป็นรายคู่

สาขาวิชา	เทคโนโลยี เสื้อผ้า	เทคโนโลยี เคมีสิ่งทอ	ออกแบบ แฟชั่นและ สิ่งทอ	ออกแบบ ผลิตภัณฑ์ สิ่งทอ	
	\bar{X}	3.56	3.72	3.52	3.93
เทคโนโลยีเสื้อผ้า	3.56				*
เทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ	3.72				
ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ	3.52				*
ออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	3.93				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 29 นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาในสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการจัดการเรียนการสอน แตกต่างจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอมีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการจัดการเรียนการสอนแตกต่างจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 30 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาคารสถานที่ จำแนกสาขาวิชา เป็นรายคู่

สาขาวิชา	เทคโนโลยี เสื้อผ้า	เทคโนโลยี เคมีสิ่งทอ	ออกแบบ แฟชั่นและ สิ่งทอ	ออกแบบ ผลิตภัณฑ์ สิ่งทอ	
	\bar{X}	2.84	2.73	2.71	3.20
เทคโนโลยีเสื้อผ้า	2.84				
เทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ	2.73				
ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ	2.71				*
ออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	3.20				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาในสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอาคารสถานที่ แตกต่างจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 31 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านบริการนักศึกษา จำแนกสาขาวิชา เป็นรายคู่

สาขาวิชา	เทคโนโลยี เสื้อผ้า	เทคโนโลยี เคมีสิ่งทอ	ออกแบบ แฟชั่นและ สิ่งทอ	ออกแบบ ผลิตภัณฑ์ สิ่งทอ	
	\bar{X}	2.82	2.83	2.71	3.14
เทคโนโลยีเสื้อผ้า	2.82				
เทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ	2.83				
ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ	2.71				*
ออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	3.14				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 31 นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาในสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอมีทักษะต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านบริการนักศึกษา แตกต่างจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 32 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านกิจกรรมนักศึกษา จำแนกสาขาวิชา เป็นรายคู่

สาขาวิชา	เทคโนโลยี เสื้อผ้า	เทคโนโลยี เคมีสิ่งทอ	ออกแบบ แฟชั่นและ สิ่งทอ	ออกแบบ ผลิตภัณฑ์ สิ่งทอ	
	\bar{X}	3.19	2.94	3.03	3.57
เทคโนโลยีเสื้อผ้า	3.19				*
เทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ	2.94				*
ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ	3.03				*
ออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	3.57				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 32 นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาในสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอมีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอมีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 33 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมจำแนกสาขาวิชา เป็นรายคู่

สาขาวิชา	เทคโนโลยีเสื้อผ้า	เทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ	ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ	ออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ
	\bar{X}	3.27	3.27	3.20
เทคโนโลยีเสื้อผ้า	3.27			*
เทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ	3.27			*
ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ	3.20			*
ออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	3.62			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 33 นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาในสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอมีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมแตกต่างจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า นักศึกษาสาขาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ นักศึกษาสาขาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยเรื่องทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีความมุ่งหมาย
ในการวิจัยดังนี้

1. ศึกษาทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรม
สิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน 5
ด้าน คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริการ
นักศึกษา และด้านกิจกรรมนักศึกษา

2. เปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและใน
แต่ละด้าน 5 ด้าน จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสาขาวิชา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีที่ 1-4 ที่กำลัง
ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 416 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามทักษะของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน
ด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริการนักศึกษา และด้านกิจกรรมนักศึกษา รวมข้อคำถามทั้งหมด
จำนวน 58 ข้อ แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา
โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การศึกษาทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและใน
แต่ละรายด้าน 5 ด้าน คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่

ด้านการบริการนักศึกษา และด้านกิจกรรมนักศึกษา โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน 5 ด้าน จำแนกตามตัวแปรเพศ โดยใช้การทดสอบค่าที ส่วนตัวแปรชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสาขาวิชา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สรุปผลวิจัยได้ดังนี้

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของคณะด้านอาจารย์ผู้สอนและด้านการจัดการเรียนการสอน ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริการนักศึกษาและด้านกิจกรรมนักศึกษา นักศึกษามีความเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน 5 ด้าน จำแนกตามตัวแปรเพศ ชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสาขาวิชา พบว่า

2.1 นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงระดับปริญญาตรีมีทักษะต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของคณะเกือบทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านอาจารย์ผู้สอน ที่ไม่พบความแตกต่าง

2.2 นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกันมีทักษะต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีทักษะต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีทัศนะต่อสภาพแวดล้อมของคณะด้านการจัดการเรียน การสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริการนักศึกษา ด้านกิจกรรมนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอาจารย์ผู้สอนไม่พบความแตกต่าง

2.4 นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาต่างกันมีทัศนะต่อ สภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

จากผลการศึกษาและเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อ สภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะ อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและเป็น รายด้าน คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริการ นักศึกษา ด้านกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีทัศนะต่อสภาพแวดล้อมของ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมว่ามี ความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่าจำนวนเอกสารประกอบการสอน การ ใช้สื่ออุปกรณ์การสอนยังมีไม่เพียงพอ อีกทั้งสภาพที่ตั้งของอาคารสถานที่ภายในคณะมีการปรับปรุง ซ่อมแซมอาคารเรียนทำให้ห้องเรียนมีไม่เพียงพอ มีเสียงรบกวน ฝุ่นละออง รวมถึงการบริการ นักศึกษา เช่น ห้องพยาบาล ห้องสมุด โรงอาหาร ไม่เหมาะสมกับการใช้งาน สิ่งเหล่านี้อาจส่งผลต่อ ทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบ แฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ดังที่ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2543: 54) ได้กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้กระบวนการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงต่อผู้เรียน ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบในการเรียนรู้ คือ พฤติกรรมผู้สอน พฤติกรรมผู้เรียน อุปกรณ์การเรียน การ สอน สิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การบริหารจัดการที่กระตุ้นให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงตลอดจนงบประมาณที่มาสสนับสนุน สอดคล้องกับการศึกษาของ กิตติพร พิณิชการ (2548: 45) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ทัศนะของนิสิตที่มีต่อสภาพแวดล้อมคณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตเห็นว่าสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน ด้านกิจกรรม นิสิต ด้านบริการนิสิต ด้านอาคารสถานที่ และด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน โดยรวมมีความ เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพแวดล้อมด้านอาคาร สถานที่ ด้านการบริการนักศึกษา ด้านกิจกรรมนักศึกษา มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วน

ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอนนั้น มีความเหมาะสมในระดับมาก ผู้วิจัยขอ
นำเสนอการอภิปรายผลเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 ด้านอาคารสถานที่ การที่นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีทัศนคติที่มีต่อสภาพแวดล้อม
ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่ามี
ความเหมาะสมในระดับปานกลาง ทั้งนี้เป็นเพราะสภาพอาคารเรียน 2,4 มีการปรับปรุงอาคารเรียน
ทำให้ห้องเรียนมีไม่เพียงพอ มีเสียงรบกวน ฝุ่นละออง สภาพห้องเรียนมีไม่เพียงพอกับจำนวน
นักศึกษา อีกทั้งความไม่สะดวกต่อการใช้บริการห้องสมุด โรงอาหาร ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการ
ปรับปรุงอาคารเรียน นักศึกษาไม่ได้เข้าไปใช้บริการโรงอาหารที่อยู่ในสภาพที่ไม่สามารถให้บริการ
ได้เลย ประกอบกับห้องสมุดไม่มีเจ้าหน้าที่จบตรงสายบรรณารักษ์ทำให้การจัดเรียงหนังสือหรือการ
ดูแลบำรุงรักษาห้องสมุดไม่เหมาะสม บริเวณภายในคณะโดยรอบยังไม่สามารถใช้งานได้เพราะถูก
กั้นปิดบริเวณรอบๆ ดังที่ วิจิตร วรุตบางกูร (2524: 45) ที่กล่าวถึง สภาพแวดล้อมด้านสถานที่ว่ามี
ผลต่อการรับรู้และการพัฒนาในด้านต่างๆ ของนิสิตในมหาวิทยาลัย สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย
จะสมบูรณ์และสนับสนุนการเรียนของนักศึกษา จะต้องคำนึงถึงความสมดุลของปัจจัย 4 ประการ คือ
1) การจัดบริเวณและความงามของบริเวณ 2) อุณหภูมิ 3) แสง-สี-การมองเห็น 4) เสียง นอกเหนือ
จากนั้นยังมีองค์ประกอบที่สำคัญ เช่น สุขลักษณะ ความปลอดภัย ความสดชื่น ความสุขสบายและ
อบอุ่น บรรยากาศที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้และความรักใคร่สามัคคีกัน ถ้านิสิตเห็นว่าสภาพแวดล้อมดี
และเหมาะสมก็จะก่อให้เกิดความพึงพอใจต่อสถาบัน โดยที่จะมีความพยายามและตั้งใจศึกษาหา
ความรู้และประสบการณ์ต่างๆ อยู่ในสถาบันต่อไปจนสำเร็จการศึกษา สอดคล้องกับการศึกษาของ
พระภราดร อ่อนแก้ว (2552: 69) ได้ศึกษาเรื่องสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของ
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ในทัศนะของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีทัศนะต่อ
สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาด้านอาคารสถานที่ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราช
วิทยาลัย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ด้านการบริการนักศึกษา การที่นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีทัศนคติที่มีต่อ
สภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พระนคร ว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะการดำเนินการห้องพยาบาลที่มี
อุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการปฐมพยาบาลมีน้อยไม่เหมาะสมกับการใช้งาน เจ้าหน้าที่ดูแลการใช้บริการ
ห้องพยาบาลให้การบริการที่ล่าช้าซึ่งอาจติดขัดในส่วนของผู้ที่ดูแลห้องพยาบาลซึ่งเป็นอาจารย์ที่มี
ภาระหน้าที่การสอนแล้วยังมีภาระให้ช่วยงานสายสนับสนุน คือ ดูแลและรับผิดชอบในส่วนของการ
ใช้บริการห้องพยาบาลอีกด้วย ส่วนสภาพภายในห้องศูนย์คอมพิวเตอร์หรือระบบเครือข่าย
คอมพิวเตอร์มีปัญหาเกี่ยวกับWIFI เครือข่ายหลุดบ่อย ปัญหาเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่เข้ามาดูแลระบบ
คอมพิวเตอร์ประจำคณะ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ส่วนกลางซึ่งทำงานประจำที่เทเวศร์ เวลามีปัญหาคณะ
ต้องโทรแจ้งหรือติดต่อไป การเข้ามาดูแลดำเนินการอาจล่าช้าไปบ้างเนื่องจากสถานที่ตั้งไม่ได้อยู่ใน
พื้นที่เดียวกัน การบริการห้องสมุด ไม่มีเทคโนโลยีสำหรับการสืบค้นข้อมูลที่ทันสมัยทำให้การ
ค้นคว้าข้อมูลไม่สะดวก บุคลากรเจ้าหน้าที่ห้องสมุดจบไม่ตรงสายบรรณารักษ์ทำให้การสอบถาม

ข้อมูลในห้องสมุดไม่ได้รับข้อมูลที่ชัดเจน การบริการร้านอาหาร คณะมีการปรับปรุงอาคารเรียน 2,4 ทำให้ส่งผลกระทบต่อบริเวณพื้นที่โรงอาหารซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในพื้นที่ปรับปรุงอาคาร ดังนั้นร้านอาหารต่างๆ ในบริเวณโรงอาหารต้องทำการปิดบริการ ดังที่ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538: 7) กล่าวว่า การจัดการบริการนิตจะต้องเป็นไปเพื่อส่งเสริมพัฒนาการในทุกด้านของนิต เพื่อสร้างประสบการณ์ในการพัฒนาตนเอง โดยการจัดการที่สำคัญ เช่น บริการอาหาร บริการแนะแนว บริการสุขภาพอนามัยและบริการจัดหางาน ทั้งนี้เพื่อช่วยลดหรือจัดปัญหาต่างๆ ให้แก่นิตเพื่อช่วยให้นิตเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ ในทำนองเดียวกัน เพ็ญแข ประจวบจันทน์ และสุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2540: 20) ได้กล่าวว่า การจัดการให้แก่นิต ควรคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวนิตและความต้องการที่แท้จริงของนิต และเป้าหมายของการจัดการนั้น มิใช่เพียงแต่ให้นิตผู้รับบริการเกิดความพอใจเท่านั้น แต่ต้องรวมไปถึงการเอื้ออำนวยความสะดวกเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุดแก่นิตด้วย และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุมิตรา ชิตามร (2546: 30) ได้ศึกษาทัศนคติของนิตที่มีต่อสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมด้านการให้บริการนิตโดยรวมและทุกด้านว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ด้านกิจกรรมนักศึกษา การที่นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีทัศนคติที่มีต่อ

สภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะกิจกรรมที่จัดขึ้นและที่นักศึกษาสนใจและเข้าร่วมยังน้อย กิจกรรมนักศึกษาต้องการเข้าร่วมส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมค่ายอาสา ซึ่งนักศึกษาชอบที่จะเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวเพราะนักศึกษาเห็นว่ามีความคุ้มค่าและเป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม ซึ่งถือเป็นการช่วยเหลือผู้อื่นและทำให้นักศึกษามีการพัฒนาตนเองโดยตรง กิจกรรมทางพุทธศาสนานักศึกษายังคงไม่ค่อยให้การสนใจเข้าร่วม อาจเป็นเพราะในการจัดกิจกรรมทางพุทธศาสนาเน้นแต่การอบรมจริยธรรม คุณธรรม ประกอบกับการประชาสัมพันธ์ข้อมูลในการจัดกิจกรรมต่างๆ ยังไม่ทั่วถึง ทำให้นักศึกษาไม่สามารถรู้ข้อมูลและเข้าร่วมกิจกรรม อีกทั้งกิจกรรมนักศึกษาไม่ค่อยได้รับการสนับสนุนจากงบประมาณทางมหาวิทยาลัย โดยส่วนใหญ่จะใช้งบประมาณจากสโมสร ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักศึกษาปริญญาตรีมีทัศนคติที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ดังที่ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2527: 20-21) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาที่จัดในสถาบันอุดมศึกษา มี 5 ประการ คือ 1) กิจกรรมด้านวิชาการจัดขึ้นเพื่อแสวงหาความรู้ในด้านวิชาการอันควรได้รับการส่งเสริมให้มีอิสระทางการคิด เป็นการเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ทางวิชาการให้นักศึกษา 2) กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมเผยแพร่และรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมสนับสนุนให้นักศึกษามีความสนใจและมีโอกาสได้ศึกษาเพื่อให้มีสุนทรียภาพในศิลปะด้านต่างๆ อันไม่ขัดต่อวัฒนธรรมอันดี 3) กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ จัดทำขึ้นเพื่อให้นักศึกษาใช้เวลาในการพัฒนาตนเอง ให้พร้อมเพื่อทำประโยชน์ต่อสังคม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ นำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม และปลูกฝังให้นักศึกษาได้

ตระหนักในภาระหน้าที่ และความรับผิดชอบที่จะต้องมีส่วนอันจะเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติ 4) กิจกรรมด้านกีฬา จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพพลานามัย การพัฒนาตนเอง และเป็นการฝึกให้นักศึกษามีน้ำใจนักกีฬา 5) กิจกรรมด้านนันทนาการ จัดขึ้นเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินเพื่อพัฒนาจิตใจ อารมณ์ และสังคมให้นักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติพร พิณิชการ (2548: 45) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะของนิสิตที่มีต่อสภาพแวดล้อมคณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตเห็นว่าสภาพแวดล้อมด้านกิจกรรมนิสิตของคณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

1.4 ด้านอาจารย์ผู้สอน การที่นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีทักษะที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก อาจเป็นเพราะอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญชำนาญในวิชาที่สอน สามารถถ่ายทอดความรู้ในเนื้อหาวิชาต่างๆ ที่สอนให้นักศึกษาได้รับความรู้ความเข้าใจ ได้เป็นอย่างดี และยังเป็นผู้ที่ชี้แนะแนวทาง อบรมสั่งสอนให้นักศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ รวมทั้งอาจารย์เป็นแบบอย่างครูที่ดีให้แก่นักศึกษาและดำรงตนอยู่ในคุณธรรมจริยธรรม ดังที่ สุวพร ตั้งสมรพงษ์ (2542: 78-79) กล่าวว่า อาจารย์ควรมีความเข้าใจในเรื่องพัฒนาการของนิสิต ใจกว้าง ไม่แบ่งแยกระหว่างวิชาการและกิจกรรม เปิดโอกาสให้นิสิตได้ทำกิจกรรมที่หลากหลายตามความสามารถ ความสนใจ ความถนัด ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนในห้องเรียนเพื่อพัฒนาการให้แก่ นิสิต ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ พระอโนชา สิมพา(2553: 84) ซึ่งได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง ทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ในทัศนะของพระนักศึกษ พบว่าสภาพแวดล้อมด้านอาจารย์ผู้สอนโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก

1.5 ด้านการจัดการเรียนการสอน การที่นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีทักษะที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก อาจเป็นเพราะเนื้อหาแต่ละรายวิชาที่จัดให้เรียนแต่ละภาคเรียนมีความสัมพันธ์กัน ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนมีสภาพพร้อมใช้งานพอเพียงต่อความต้องการของนักศึกษา นักศึกษาสามารถค้นคว้าข้อมูลจากอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนที่ทันสมัย ส่วนการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนได้มีการสอดแทรกความรู้ด้านจริยธรรม คุณธรรมให้แก่ นักศึกษา สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองหรือพยายามให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองซึ่งทำให้นักศึกษารู้จักคิด วิเคราะห์ แก้ไขปัญหา จึงทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่มีทักษะที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ดังที่ สุวพร ตั้งสมรพงษ์ (2542: 77) ที่กล่าวว่า สภาพแวดล้อมด้านการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน พฤติกรรมการสอนของอาจารย์รวมทั้งการใช้สื่อต่างๆ ในการสอน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนต้อง

สอดคล้องกันอย่างเหมาะสม ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนได้รับความรู้และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้ ส่งผลให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในด้านการเรียน รวมทั้งการพัฒนาแนวคิดและอุดมการณ์ต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นในตนเองได้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ทิพย์วรรณ หันหาบุญ (2544: 42) ที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง สภาพแวดล้อมทางวิชาการของการจัดการศึกษาในหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต คณะทรัพยากรชีวภาพและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ตามความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า สภาพแวดล้อมด้านการจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละด้าน 5 ด้าน จำแนกตามตัวแปรเพศ ชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสาขาวิชา ผลการเปรียบเทียบ พบว่า

2.1 นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง มีทัศนะที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริการนักศึกษา ด้านกิจกรรมนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านอาจารย์ผู้สอน ไม่แตกต่างกัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริการนักศึกษา ด้านกิจกรรมนักศึกษา จากการศึกษาค้นคว้า นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมีทัศนะต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาของคณะส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงและโดยธรรมชาติเพศหญิงจะมีความสนใจใส่ใจรายละเอียดในเรื่องสภาพแวดล้อม จึงมีความคาดหวังต่อสิ่งต่างๆ มากกว่าเพศชาย เนื่องจากสภาพสังคมและการอบรมเลี้ยงดูทำให้นักศึกษาหญิงมีความวิตกกังวล ความรู้สึกไม่สบายใจกับเรื่องเล็กๆ น้อยๆ เพราะมีความละเอียดอ่อนมากกว่านักศึกษาชาย ซึ่งนักศึกษาหญิงจะมองสภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ในคณะไม่เอื้อต่อการศึกษเล่าเรียนในปัจจุบันอาจพิจารณาว่าบรรยากาศและเสียงเครื่องจักร ฝุ่นละออง ทำให้นักศึกษาหญิงรู้สึกวิตกกังวลในความปลอดภัย ส่วนในเรื่องการจัดการเรียนการสอน นั้น คณะฯ เปิดการเรียนการสอนเฉพาะทางด้านอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นมาเป็นระยะเวลายาวนานทำให้มีการปรับปรุงหลักสูตรต่อเนื่อง อีกทั้งคณะเน้นการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองซึ่งนักศึกษาชายจะมีความถนัดในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ทางด้านอุตสาหกรรมสิ่งทอมากกว่านักศึกษาหญิงทำให้นักศึกษาหญิงอาจจะต้องต้องการความช่วยเหลือและต้องการคำปรึกษาจากผู้สอนมากกว่า อีกทั้งนักศึกษาหญิงมีความสนใจและใส่ใจในเรื่องการเรียนมากกว่านักศึกษาชายจึงมีความต้องการให้คณะจัดสื่อการเรียนการสอนให้มีสภาพพร้อมใช้งานและต้องการให้คณะเชิญวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้แก่นักศึกษาที่จะสามารถ

ช่วยเหลือและส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาให้มากกว่าที่เป็นอยู่ ส่วนในเรื่องการบริการนักศึกษานั้น คณะฯ ได้จัดบริการต่าง ๆ ไว้เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ซึ่งนักศึกษาอาจเกิดมีมุมมองแตกต่างกัน เพราะการบริการนักศึกษาอาจจะมองจากผลสืบเนื่องจากการปรับปรุงอาคารเรียนส่วนหนึ่งที่ทำให้ไม่ได้รับความสะดวกสบายในการรับบริการ ซึ่งนักศึกษาหญิงอาจต้องการความสะดวกสบาย อำนวยความสะดวกด้านการบริการมากกว่านักศึกษาชาย จึงมีความต้องการให้คณะจัดบริการด้านต่าง ๆ เช่น การจัดบริการห้องสมุดให้มีบริการเทคโนโลยีสำหรับสืบค้นที่ทันสมัย ห้องพยาบาลให้เพียงพอเหมาะสมและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่จะสามารถให้นักศึกษาได้รับการบริการสะดวกสบาย และในเรื่องกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางคณะจัดให้มีขึ้นนั้น บางกิจกรรมเป็นส่วนของนักศึกษาเพศชายสนใจและเข้าร่วมมากกว่า เช่น กิจกรรมค่ายอาสา แต่บางกิจกรรมนักศึกษาทั้งเพศชาย เพศหญิง เป็นผู้ช่วยกันจัด เช่น กิจกรรมวันไหว้ครู กิจกรรมกีฬาสี ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะแตกต่างกัน ดังที่ เอนกกุล กริแสง (2522: 113) กล่าวว่า ความแตกต่างในเรื่องของเพศเป็นสาเหตุให้คนเรามีความแตกต่างกันในเรื่องของการเรียนรู้ ทักษะ ทัศนคติ ความสนใจ และการแสดงพฤติกรรม ซึ่งเพศชายหรือเพศหญิงก็สามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้เท่าเทียมกันแต่จะมีทัศนคติหรือความสนใจในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ไม่เหมือนกันเพราะการอบรมเลี้ยงดูและขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับจำเนียร ช่วงโชติ (2532: 188-189) กล่าวว่า เพศหญิงจะให้ความสนใจต่อสิ่งแวดล้อมและจะมีทักษะการรับรู้มากกว่าเพศชาย ส่วนเพศชายจะให้ความสนใจในเรื่องของตนเองมากกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพัชรา บุญมานำและสมควร ทรัพย์บำรุง (2550: 56) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต โดยรวมและเป็นรายด้าน ในด้านอาคารสถานที่ ด้านกิจกรรมนักศึกษา ด้านการบริการนักศึกษา และด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนสภาพแวดล้อมในการจัดการศึกษาด้านอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาชายและหญิงมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

2.1.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าอาจารย์ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญ ชำนาญในวิชาที่สอน มีเทคนิคการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ ความเอาใจใส่ผู้เรียน คอยชี้แนะแนวทางให้ผู้เรียนตั้งแต่การเข้าศึกษาจนกระทั่งจบการศึกษามีความเหมาะสม อาจารย์ผู้สอนมีการพัฒนาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ เป็นแบบอย่างครูที่ดีให้นักศึกษามีความเหมาะสม จึงทำให้นักศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิง มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมด้านอาจารย์ผู้สอนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด (2541: 1-2) ได้กล่าวว่าสังคมมนุษย์เป็นสังคมที่ต้องอาศัยการเรียนรู้เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพมนุษย์ได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ต่อการดำรงชีวิต การเรียนรู้ของมนุษย์จำเป็นต้องอาศัยการสอน ผู้สอนต้องพัฒนาการ

สอนของตนให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ผู้สอนที่ทำการพัฒนาการสอนของตนอยู่เสมอ จึงเป็นผู้ที่ทำหน้าที่อย่างสมบูรณ์สมควรได้รับการยกย่องเชิดชูซึ่งจะบังเกิดผลดีแก่ผู้เรียนที่เป็นลูกศิษย์ของตน ผลดีต่อท้องถิ่น สังคม และประเทศชาติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พระภราดร อ่อนแก้ว (2552: 82) ซึ่งได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยในทัศนะของนักศึกษา ในทัศนะของพระนักศึกษ พบว่า พระนักศึกษามีสถานภาพต่างกัน มีทัศนะต่อสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยโดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกัน มีทัศนะที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและในแต่ละรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เพิ่งผ่านการสอบเข้ามาในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ยังไม่เคยมีประสบการณ์ด้านการเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ประกอบกับการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับอาจารย์ เพื่อน นักศึกษา รุ่นพี่ ยังมีไม่มากนักทำให้เวลาต้องการสอบถามข้อมูลในเรื่องต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการศึกษา การลงทะเบียนเรียน การค้นคว้าข้อมูล หรือเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในคณะส่วนใหญ่ นักศึกษาปีที่ 1 จะมีความสนใจ กระตือรือร้น มีความรู้สึกตื่นเต้นและพร้อมที่จะเข้าหาอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา และพร้อมที่จะเปิดรับสิ่งใหม่ๆ พร้อมที่จะเรียนรู้กับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงจากสภาพแวดล้อมเดิมในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป แต่สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 3 4 ซึ่งเข้ามาศึกษาในคณะระยะหนึ่งแล้ว ได้ผ่านการเรียนรู้กับสภาพแวดล้อม เรียนรู้จากอาจารย์ เพื่อน รุ่นพี่ จึงมีโอกาสดูแลเปลี่ยนความคิดเห็นในการศึกษามาพอสมควรมีการปรับตัวเข้ามาวัฒนธรรมในคณะชั้นปีที่ 2 จะรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่ขึ้นเริ่มมีความคิดเห็นขัดแย้งและกล้าแสดงออกมากขึ้น นักศึกษาบางคนเริ่มที่จะไม่เคารพกฎระเบียบไม่เชื่อฟังอาจารย์ผู้สอนมากขึ้น นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ผ่านประสบการณ์ในการเรียนสามารถปรับตัวกับการเรียนในคณะได้ดีกว่าและเป็นผู้ที่ใกล้จบการศึกษาจึงมีความคิดความอ่านที่เป็นผู้ใหญ่มีการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองและรับผิดชอบตนเองได้ดีกว่า จึงเป็นสาเหตุให้นักศึกษาชั้นปีที่ต่างกันมีทัศนะที่มีต่อสภาพแวดล้อมด้านผู้สอนแตกต่างกัน ส่วนในเรื่องด้านการจัดการเรียนการสอน นั้น นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เป็นชั้นปีที่เรียนตามเนื้อหาแต่ละรายวิชาที่จัดให้เรียนในหมวดวิชาพื้นฐาน และตั้งใจที่จะเรียนรู้กับสื่อ อุปกรณ์ กิจกรรมด้านการเรียนการสอนเพื่อที่จะพยายามให้ตนเองมีความรู้พื้นฐานในระดับต้นแต่สำหรับชั้นปีที่ 2 3 4 เป็นชั้นปีที่เริ่มมีการเรียนการสอนรายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะมากขึ้น ซึ่งเป็นหมวดวิชาเฉพาะของแต่ละสาขาวิชาเฉพาะทาง ซึ่งนักศึกษาอาจรู้สึกได้รับความรู้ใหม่ เนื้อหาลึกซึ้งและต้องการให้ได้ประสบการณ์นอกชั้นเรียนเพื่อให้นักศึกษาได้รู้จักฝึกคิดวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาต่างๆ ด้วยตนเองมากขึ้น ส่วนในเรื่องด้านอาคารสถานที่ นั้น นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เพิ่งเข้ามาศึกษาในคณะอาจจะมองว่าสถานที่ในคณะคับแคบพื้นที่ใช้สอยจำกัด ต้องเรียนรู้กับสภาพแวดล้อมในอาคาร ห้องต่างๆ มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 3 4 ที่มีประสบการณ์การเรียนรู้อาคารสถานที่มาระยะหนึ่งแล้ว เริ่มชินกับ

บริเวณภายในคณะและมีความคิดเห็นและกล้าที่จะแสดงออก แนะนำ หรือให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงอาคารต้องการให้มีการปรับปรุงอาคารให้ดีกว่าปัจจุบันมากกว่าที่เป็นอยู่ ส่วนด้านการบริการนักศึกษา นั้น นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมทางด้านการบริการนักศึกษาต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 3 4 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 2 3 4 เป็นผู้ที่ใช้เวลาในการศึกษาอยู่ในคณะนานกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้เห็นการบริการในด้านต่างๆ เช่น การบริการห้องสมุด โรงอาหาร ห้องพยาบาล ห้องคอมพิวเตอร์ ยังไม่เหมาะสมต่อการใช้งานอีกทั้งในการปรับปรุงอาคารเรียน 2,4 ทำให้ส่งผลกระทบต่อด้านบริการแก่นักศึกษามีไม่เพียงพอต่อการใช้บริการและมีความต้องการให้คณะจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในเรื่องการให้บริการเพิ่มมากขึ้นกว่านี้ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เข้ามาศึกษาในคณะในระยะเวลาไม่นานทำให้การมองเห็นปัญหาด้านการบริการนักศึกษาไม่มาก เพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีประสบการณ์ในการใช้งานน้อยส่วนในเรื่องด้านกิจกรรมนักศึกษา นั้น นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมทางด้านกิจกรรมนักศึกษาต่างจากชั้นปีที่ 2 3 4 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกันมีวุฒิภาวะ การปรับตัว ประสบการณ์แตกต่างกัน นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เป็นนักศึกษาเข้าใหม่ประสบการณ์น้อย เมื่อทางคณะจัดกิจกรรมนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จะเห็นความสำคัญและจะเข้าร่วมกิจกรรมเสมอ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 3 4 มีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมมาพอสมควรและนักศึกษาจะเลือกกิจกรรมที่ต้องการเข้าร่วมมากขึ้นซึ่งจะเลือกกิจกรรมที่สนใจชอบและเห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมก็จะเข้าร่วมกิจกรรมจึงทำให้นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกันมีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะ อุดสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครแตกต่างกัน ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530: 43) ได้กล่าวว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 จะรู้สึกตื่นเต้น สนใจต่อทุก ๆ สิ่งรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมการเรียนหรือกิจกรรมสังคมในมหาวิทยาลัย มีความตั้งใจในการศึกษาและพร้อมที่จะปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัย ส่วนนิสิตชั้นปีที่ 2 จะรู้สึกว่าเป็นตนเองเป็นผู้ใหญ่ขึ้น เริ่มมีความคิดเห็นขัดแย้งและเป็นปฏิปักษ์ต่อมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับการศึกษาของ กิตติพร พิณิชการ (2548: 55) ได้ศึกษาทัศนคติของนิสิตที่มีต่อสภาพแวดล้อมคณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในแต่ละด้านและโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะ อุดสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริการนักศึกษา ด้านกิจกรรมนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านอาจารย์ผู้สอน ไม่แตกต่างกัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.3.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริการนักศึกษา ด้านกิจกรรมนักศึกษา จากการศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติ

ต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอาจไม่มีความมั่นใจในตนเอง เพราะกังวลในเรื่องของผลการเรียนที่ต่ำไม่มีความคิดเห็นหรือสนใจในสภาพแวดล้อมของคณะ นักศึกษาไม่ค่อยสนใจเรียนรู้ที่จะพัฒนาตนเองไม่สามารถบริหารเวลาการเรียนหรือเข้าร่วมกิจกรรมได้ นอกจากนี้อาจจะให้ความสนใจสภาพแวดล้อมภายนอกของคณะมากกว่าในคณะ ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางเป็นนักศึกษาที่มีความสนใจสภาพแวดล้อมภายในคณะ สนใจและตั้งใจในการเรียนและการมีส่วนร่วมกิจกรรมต่างๆ ภายในคณะไปพร้อมๆ กันได้ โดยสามารถบริหารเวลาการเรียนและการเข้าร่วมกิจกรรมได้พอควร มีวิธีการเรียนพยายามให้ตัวเองทำความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน มีการปรับตัวกับสภาพแวดล้อมได้พอควร มีความรับผิดชอบพอสมควร ทำให้การเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมไปด้วยกันได้ ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เป็นนักศึกษาที่มีไหวพริบ สนใจสภาพแวดล้อมภายในคณะ ตั้งใจเรียน รู้จักคิดวิเคราะห์แก้ไขปัญหาไม่ว่าจะเรื่องเรียนหรือกิจกรรมต่างๆ สามารถบริหารเวลาเรียนและการเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม นักศึกษาสนใจเรียนใฝ่เรียนรู้ชอบศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง ปรับตัวมีความรับผิดชอบได้ดีด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันจึงมีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริการนักศึกษา ด้านกิจกรรมนักศึกษา แตกต่างกัน ดังที่ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538ก: 13) ได้กล่าวว่านักศึกษาแต่ละคนมีความแตกต่างกันมากทั้งทางด้านภูมิหลัง ลักษณะที่มองเห็นภายนอก เช่น รูปร่าง หน้าตา ลักษณะที่อยู่ภายในตัวนักศึกษา ได้แก่ ระดับสติปัญญาและเจตคติ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ย่อมมีผลต่อการพัฒนานักศึกษาโดยตรง เช่น นักศึกษาที่มีระดับสติปัญญาสูงจะสามารถเรียนรู้และเกิดพัฒนาการในด้านต่างๆ ได้ดีกว่าผู้ที่มีสติปัญญาต่ำกว่า ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พระอนิชา สิมพา (2553: 84) ซึ่งได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง ทัศนคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ในทัศนะของพระนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ด้านการบริการนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอาจารย์ผู้สอนด้านการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ และด้านกิจกรรมนักศึกษาไม่พบความแตกต่าง

2.3.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน จากการศึกษา พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสภาพแวดล้อมภายในคณะมีอาจารย์ผู้สอนคอยเอาใจใส่ผู้เรียน สนับสนุน ชี้แนะแนวทางกระตุ้นให้กำลังใจและเอื้ออำนวยความสะดวกในการศึกษาหาความรู้เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้

ไม่ว่านักศึกษาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำ ปานกลาง สูง มาขอความช่วยเหลือ คำแนะนำ ในวิชาที่เรียนหรือมาขอคำปรึกษาปัญหา ที่เข้ามาศึกษาเล่าเรียน อาจารย์ผู้สอนยินดีให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางให้แก่นักศึกษาเพื่อให้ศึกษามีกำลังใจ และสามารถช่วยนักศึกษาแก้ไขปัญหาจน จบการศึกษา นักศึกษามีความรู้สึกรู้สึกผูกพันกับอาจารย์ผู้สอน ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำ ปานกลาง สูง จึงมีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของด้านอาจารย์ผู้สอนไม่แตกต่างกัน ดังที่ อุดุลย์ วิริยเวชกุล (2541: 53) ได้กล่าวว่า คุณภาพของอาจารย์นับเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด ในการสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพตรงตามเป้าหมายวัตถุประสงค์ คุณภาพหมายรวมถึงคุณวุฒิ ประสบการณ์ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ความมีวัฒนธรรมและอารยธรรม รวมทั้งการอุทิศตนต่อ ภาระรับผิดชอบที่กำหนดไว้ด้วย เพราะว่าคุณภาพของอาจารย์ผู้สอนมีผลต่อการเรียนการสอนและ ผู้สอนจะต้องมีการพัฒนาความรู้ความสามารถ พัฒนาทักษะในการสอนให้ทันกับยุคสมัยเพื่อที่ สามารถให้นักศึกษาได้รับความรู้อย่างถูกต้องและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงทั้งความรู้ทางทฤษฎี หรือปฏิบัติ ผู้สอนที่สอนอย่างตั้งใจจริงและมีการจัดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมเตรียมเรื่องที่จะสอน ก่อน สามารถอธิบายให้นักศึกษาเข้าใจในเนื้อหาพร้อมทั้งสามารถตอบคำถามจากนิสิตได้ดี ส่งเสริมให้นักศึกษา มั่นใจคุณภาพในตัวผู้สอนได้ดีพฤติกรรมการสอนของผู้สอนมีผลต่อการเรียนของผู้เรียนสูงมาก ซึ่ง สอดคล้องกับการศึกษาของ พระอโนชา สิมพา(2553: 84) ซึ่งได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง ทัศนคติของ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต มหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ในทัศนะของพระนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิรา ลงกรณราชวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นราย ด้าน พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ด้านการบริการนักศึกษา แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการเรียนการสอน ด้านอาคาร สถานที่ และด้านกิจกรรมนักศึกษาไม่พบความแตกต่าง

2.4 นักศึกษาที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะ อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและเป็น รายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ธรรมชาติของนักศึกษาสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ กล้าแสดงออก มีความเป็นตัวของตัวเองสูง อีกทั้งนักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาออกแบบ ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมของคณะแตกต่างจากนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยี เสื้อผ้า เทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการเรียนการสอนของ สาขาออกแบบผลิตภัณฑ์จะเน้นการศึกษาที่ให้นักศึกษาวิเคราะห์และออกแบบวางแผนพัฒนา ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ฝึกฝนให้นักศึกษามีความคิดริเริ่ม ค้นคว้าให้มีความก้าวหน้าสามารถแก้ไขปัญหา และพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้นนักศึกษาสาขาออกแบบผลิตภัณฑ์จึงต้องการใช้ เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ หนังสือ ตำราที่ตรงกับสาขาวิชาทั้งภาษาไทยและต่างประเทศ ต้องการสื่อ

เทคโนโลยีที่ทันสมัย และห้องปฏิบัติการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ นอกจากนี้บริการต่างๆ ที่ทางคณะจัดให้ก็ยังไม่เพียงพอกับความต้องการและไม่ได้รับความสะดวกซึ่งอาจกระทบจากงานปรับปรุงอาคารเรียน 2, 4 ส่วนในเรื่องของกิจกรรมนักศึกษา นั้น นักศึกษาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ มีอุปนิสัยชอบความท้าทาย ชอบการทำกิจกรรม สนุกสนาน มีการเข้าร่วมกิจกรรมและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทั้งกิจกรรมภายนอกและกิจกรรมภายในคณะ เช่น กิจกรรมกีฬา กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม ด้วยเหตุนี้นักศึกษาที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน จึงมีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริการนักศึกษา ด้านกิจกรรมนักศึกษา แตกต่างกันไป ดังที่ ธิติรัตน์ บุญนุช (2525: 264) ได้กล่าวว่า นิสิตนักศึกษาแต่ละสาขาวิชามีเอกลักษณ์ของตนเอง สถาบันอุดมศึกษาต้องดูแลเอาใจใส่ในสภาพที่เขามีความเป็นเอกลักษณ์เช่นนั้น โดยการจัดบรรยากาศในมหาวิทยาลัยในสภาพที่ช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้พัฒนาตนเองได้เต็มที่ และจากงานวิจัยของ ฉันทลักษณ์ จันทร์ศรี (2547: 90) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมทางวิชาการของหลักสูตรนานาชาติคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตที่เรียนในสาขาวิชาต่างกันมีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมทางวิชาการของหลักสูตรนานาชาติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดบริการทางวิชาการ นิสิตสาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศและสาขาวิชาการบัญชี มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาทัศนคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ด้านอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาระดับปริญญาตรีเห็นด้วยกับสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในระดับมาก แต่อย่างไรก็ตาม อาจารย์ควรมีการพัฒนาปรับปรุงรูปแบบการสอนเทคนิคการสอนที่หลากหลายมากขึ้น เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจ ตั้งใจในวิชาที่เรียน ผู้สอนจะต้องมีการพัฒนาความรู้ความสามารถในสาขาวิชาที่สอนอยู่เสมอให้ทันกับยุคสมัยในปัจจุบัน เป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถเพื่อผู้เรียนจะได้รับความรู้จากผู้สอนเต็มศักยภาพโดยคณะควรส่งเสริมการพัฒนาความรู้ความสามารถให้แก่อาจารย์ผู้สอน เช่น อบรมสัมมนา ดูงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำความรู้กลับมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อไป

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน นักศึกษาระดับปริญญาตรีเห็นด้วยกับสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในระดับ

มาก แต่อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการจัดการเรียนการสอน ควรจัดอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนให้มีสภาพพร้อมใช้งานให้เหมาะสม และมีการเชิญวิทยากรจากภายนอกมาบรรยายให้กับนักศึกษาเพื่อบังคับดูความสนใจและสร้างความตื่นตัวในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษา การจัดการเรียนการสอนไม่ควรเน้นแต่ภาคทฤษฎีในห้องเรียน ควรมีการจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ หรือการเรียนนอกสถานที่ให้นักศึกษารู้จักคิด วิเคราะห์ แก้ไข

3. ด้านอาคารสถานที่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีเห็นด้วยกับสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ คณะควรมีการจัดพื้นที่บริเวณสำหรับจอดรถจักรยานยนต์ไว้สำหรับเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย ควรมีการปรับเปลี่ยนครุภัณฑ์ที่มีอายุการใช้งานเกินกว่าที่กำหนดและมีสภาพที่ไม่คุ้มต้นทุนในการซ่อมแซม ส่วนผู้ดูแลคอมพิวเตอร์ภายในคณะ ควรรับสมัครพนักงานคอมพิวเตอร์ภายในคณะในการแก้ไขปัญหา ซ่อมแซมเบื้องต้น

4. ด้านการบริการนักศึกษา นักศึกษาระดับปริญญาตรีเห็นด้วยกับสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ คณะควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้เหมาะสมและเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา เช่น ควรจัดการให้บริการของห้องสมุดให้ทันสมัย มีระบบการนำเทคโนโลยีการสืบค้นข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว เจ้าหน้าที่ห้องสมุดควรจบสายบรรณารักษ์เพื่อสามารถให้คำแนะนำให้คำปรึกษาที่เกี่ยวกับการค้นคว้าเอกสาร ตำรา ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับห้องสมุด สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ควรมีการปรับปรุงห้องพยาบาลให้อยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสมและควรให้เจ้าหน้าที่ดูแลประจำห้องพยาบาลและควรทำการประเมินผลบริการต่างๆ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

5. ด้านกิจกรรมนักศึกษา ด้านการบริการนักศึกษา นักศึกษาระดับปริญญาตรีเห็นด้วยกับสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ คณะควรจัดหาแนวทางกระตุ้นให้นักศึกษาเห็นความสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรม ควรจัดหาพื้นที่ในการทำกิจกรรมภายในคณะให้เหมาะสมและควรมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลในกิจกรรมต่างๆ ให้ทั่วถึง พร้อมทั้งให้ความรู้ ความเข้าใจให้เห็นคุณค่าของการจัดกิจกรรม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัญหาอุปสรรคในการเรียนการสอนของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. ควรทำวิจัยเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นกับคณะอื่นๆ ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

3. การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ
ออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: กระทรวงฯ.
- กิตติพร พินิจการ. (2548). *ทัศนะของนิสิตที่มีต่อสภาพแวดล้อมคณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กันยา สุวรรณแสง. (2533). *การพัฒนาบุคลากรภาพและการปรับตัว*. กรุงเทพฯ: บำรุงสาสน์.
- คณะกรรมการโครงการประกาศเกียรติคุณ มศว 60 ปี ศรีสง่ามหานคร. (2552). *ครูคือผู้เสียสละ*. กรุงเทพฯ: สันติศิริการพิมพ์.
- คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.(2555ข). *สาขาวิชาที่เปิดสอน*. สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2555, จาก <http://www.itfd.rmutp.ac.th/itfd2010/>
- คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.(2555ก). *ชั้นปีที่ศึกษา*. สืบค้นเมื่อ 2 ตุลาคม 2555, จาก <http://www.itfd.rmutp.ac.th/itfd2010/>
- จรินทร์ทิพย์ ส่วนบุญ. (2555, 9 กรกฎาคม). สัมภาษณ์โดย ปิยวรรณ สีเขียง ที่คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- จรินทร์ทิพย์ ส่วนบุญ; และวรรณวิสา รัตนะ. (2555, 10 กรกฎาคม). สัมภาษณ์โดย ปิยวรรณ สีเขียง ที่คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- จันทร์เพ็ญ หงษ์ทอง. (2545). *สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จำเนียร ช่วงโชติ. (2532). *จิตวิทยาความแตกต่าง*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จำลอง สาริกานนท์. (2555, 12 กรกฎาคม). สัมภาษณ์โดย ปิยวรรณ สีเขียง ที่คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- จุลชาติ อรรถยะนาถ. (2551). *ความพึงพอใจของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ฉันทลักษณ์ จันทร์ศรี. (2547). *สภาพแวดล้อมทางวิชาการของหลักสูตรนานาชาติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- เดโช สวานานนท์. (2512). *ปทานุกรมจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.*
- เดือนใจ เกตุษา. (2527). *รายงานการวิจัยเอกสารเรื่องประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ตามความเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.*
- ถาวร สารวิทย์. (2523). *การบริหารอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.*
- ทิพย์วรรณ หันหาบุญ. (2544). *สภาพแวดล้อมทางวิชาการของการจัดการศึกษาในหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต คณะทรัพยากรชีวภาพและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ตามความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- ทวีศักดิ์ สาสงเคราะห์; และอุทร วงศ์ปัญญา. (2555, 13 กรกฎาคม). *สัมภาษณ์โดยปิยวรรณ สีเขียง ที่คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.*
- ธิดารัตน์ บุญนุช. (2525). *พัฒนาบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- นิพนธ์ วรรณเวช. (2538). *สภาพแวดล้อมสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงในทัศนะของผู้บริหารอาจารย์ และนักศึกษา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). *การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็กการพิมพ์.*
- บุญเรียง ขจรศิลป์; และสำเนา ขจรศิลป์. (2530). *การใช้และความคิดเห็นต่อการประเมินการสอนของผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. ภาควิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- ประมวลสาระชุดวิชาการจัดการสถานศึกษา. (2550). *บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*
- ปฏิคม พงษ์ประเสริฐ. (2550). *การศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมและการบริการในโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลเมืองนครนายก. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- ปรินูญา อังสุสิงห์. (2521). *การบริหารอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม. ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*

- ผกา บุญเรือง. (2526). *เอกสารประกอบการสอนวิชา 314 กิจกรรมนักเรียน*. ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- พจนา นุ่มหันธ์. (2555, 11 กรกฎาคม). สัมภาษณ์โดย ปิยวรรณ สีเขียง ที่คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. (2524). *หลักและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2543). *รายงานการวิจัยเอกสารเรื่องการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในระดับบัณฑิตศึกษา*. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- พาณี ปรีชานนท์. (2527). *รายงานการวิจัยเอกสารเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือนอกหลักสูตรของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี.
- เพ็ญแข ประจันปัจฉิม; และสุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2540). *ความต้องการของนิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในด้านการบริการของมหาวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรรณอร อุซุภาพ. (2546). *การศึกษาดัชนีชี้วัดคุณภาพด้านการจัดการเรียนการสอนในสถาบันราชภัฏ*. คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสกลนคร.
- พัชรา บุญมานำ; และสมควร ทรัพย์บำรุง. (2550). *รายงานการวิจัยเอกสารเรื่องสภาพแวดล้อมในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- พระภราดร อ่อนแก้ว. (2552). *สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยในทัศนะของนักศึกษา*. ปริญญาโท กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พระอโนชา สิมพา. (2553). *ทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย*. ปริญญาโท กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.(2552).*รายงานการประเมินตนเองประจำปีการศึกษา 2552*. กรุงเทพฯ: งานประกันคุณภาพทางการศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น.
- _____. (2553).*รายงานการประเมินตนเองประจำปีการศึกษา 2553*. กรุงเทพฯ: งานประกันคุณภาพทางการศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น.
- _____. (2554).*รายงานการประเมินตนเองประจำปีการศึกษา 2554*. กรุงเทพฯ: งานประกันคุณภาพทางการศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น.
- มาลี จุฑา. (2544). *จิตวิทยาธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทิพย์วิสุทธิ์.
- ยุทธ ไกยวรรณ. (2550). *เทคนิคการสอนและวิธีการ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

- วาสนา ช่างม่วง; และวิโรจน์ ผดุงทศ. (2555, 11 กรกฎาคม). สัมภาษณ์โดย ปิยวรรณ สีเชียง ที่ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2530). การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์. ในเอกสาร ประกอบปฐมนิเทศนิสิตใหม่ระดับบัณฑิตศึกษาปีการศึกษา 2533. กรุงเทพฯ: สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตร วรุตบางกูร. (2524). การวางแผนผังและพัฒนาสถานศึกษา. ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิจิตร สิ้นสิริ. (2534). การอุดมศึกษาเชิงรุก. กรุงเทพฯ: เม็ดทรายพริ้นติ้ง.
- ศิริกาญจน์ จันทร์เรือง. (2543). การเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน. เชียงใหม่ : ภาควิชาการศึกษาทั่วไป คณะธุรกิจการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2527). หลักการกิจการนักศึกษา. กรุงเทพฯ: กองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- _____. (2538ก). มิติใหม่ของกิจกรรมนักศึกษาและการพัฒนานักศึกษา. มหาวิทยาลัยเกษม บัณฑิต.
- _____. (2538ข). มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2 : การพัฒนานักศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชา การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์; และบุญเรียง ขจรศิลป์. (2531). ความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้บริหาร ฝ่ายกิจการนักศึกษาเกี่ยวกับการประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ขอนแก่น เชียงใหม่ และสงขลานครินทร์. ภาควิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2548). มาตรฐานการศึกษาของชาติ. กรุงเทพฯ: สำนักงาน เลขาธิการสภาการศึกษา.
- _____. (2550). รายงานการสังเคราะห์สภาวะการณ์และปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- _____. (2552). ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2551). สรุปผลการประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 7 เรื่อง พัฒนาศาสตร์แห่งบูรณาการผ่านเครือข่ายบัณฑิตอุดมคติไทย : สู่อุตสาหกรรมทาง ปัญญา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สุชาติดา สุธรรมรักษ์. (2545). รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการ เรียนรู้ของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : การวิเคราะห์โมเดลลิสม์เรลที่มี ตัวแปรแฝง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สุนันท์ สุขสวัสดิ์. (2552). *สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลในทัศนะของนักศึกษาแพทย์*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุนทร เอี่ยมเกษมสิน. (2547). *สภาพแวดล้อมในสถาบันราชภัฏสวนดุสิต*. ตามความคิดเห็นของนักศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพล อนามัย. (2549). *การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1*. สารนิพนธ์ กศ.ม.(การบริหารการศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรัตน์ อังกรวิโรจน์. (2532). *การวิเคราะห์ตัวแปรที่จำแนกระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าและสูงกว่าระดับความสามารถเขตการศึกษา 5*.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุวพร ตั้งสมวรพงษ์. (2542, มิถุนายน). *การพัฒนาบัณฑิตในยุคโลกาภิวัตน์*. ใน *วารสารอุดมศึกษาสัมพันธ์ เรื่อง อุดมศึกษาในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: פרินต์โพร.
- สุมิตรา ชิตามร. (2546). *ทัศนะของนิสิตที่มีต่อสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- โสภณ อรุณรัตน์. (2542). *รายงานการวิจัยเอกสารเรื่องสภาพปัญหาและความต้องการในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อดุลย์ วิริยเวชกุล. (2541). *ดัชนีบ่งชี้คุณภาพบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อดุลย์ วิริยเวชกุล; และคณะ. (2541). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อัจฉรา วัฒนานรงค์. (2551). *การสอนที่มีประสิทธิภาพระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สันทวีการพิมพ์.
- อรรณพ คุณพันธ์. (2521). *การสร้างแบบสำรวจจำแนกสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทย*.
วิทยานิพนธ์ ค.ม.(บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เอกสารการสอนชุดวิชาวิทยาการการสอน. (2552). *บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์*
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- เอนกกุล กรี่แสง. (2522). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิษณุโลก: โครงการตำรา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.

Astin , Alexander W. (1993). *The College Environment*. New York : American Council on Education.

Cronbach, Lee Joseph. (1984) . *Essential of Psychological Testing*. 3rd ed. New York: Harper and Row.

Ferguson, George Andrew. (1981). *Statistical Analysis in Psychology and Education*. 5th ed. New York: McGraw-Hill.

Pace, C.R. ;& G.E. Stern. (1965). "An Approach to the Measurement of Psychological Characteristics of College Environment." *Journal of Education Psychology*. 49 : 260-277.

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ ศบ 0519.12/๒๕๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุมนวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๐ กุมภาพันธ์ 2556

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์กับข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณะศึกษาศาสตร์ทางรังสีทอและเอกแบบแพทย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เนื่องด้วย นางสาวนิยวรรณ สีเชียง ศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ทัศนคติของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะศึกษาศาสตร์ทางรังสีทอและเอกแบบแพทย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิภา สุวรรณรัตน์ และ อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิ์สุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในกรณี นี้ขอความจำเป็นที่จะขอข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอใช้สถานที่ คณะศึกษาศาสตร์ทางรังสีทอและเอกแบบแพทย์ เพื่อขอให้นักศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ สาขาวิชาเทคโนโลยีสิ่งทอ สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ และ สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ชั้นปีที่ 1 - 4 จำนวน 519 คน ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2556

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ นางสาวนิยวรรณ สีเชียง ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขออภัยเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

รองศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สิ้นศิริกุล
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเลข : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติ โทรศัทพ์ 083-978-5323

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์
อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ดร. สุวพร ตั้งสมวรพงษ์
อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ ดร. จารุวรรณ สุกุลคู
อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาภาพรรณ ยุเหล็ก
อาจารย์ประจำคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น สาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
5. อาจารย์ ดร.ไพรัตน์ ปุญญาเจริญนนท์
อาจารย์ประจำคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น สาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ
ออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อ
สภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พระนคร ใน 5 ด้าน คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่
ด้านการบริการนักศึกษา และด้านกิจกรรมนักศึกษา

ขอให้ท่านตอบข้อคำถามทุกข้อตามความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน คำตอบของท่านจะเป็น
ประโยชน์ต่อผู้บริหาร คณาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสามารถนำไปเป็นแนวทางพิจารณากำหนด
แผนการส่งเสริมพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขสภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบ
แฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่นักศึกษา
และประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป โดยแบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของ
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 5 ด้าน คือ
ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านการบริการนักศึกษา และ
ด้านกิจกรรมนักศึกษา

ผู้วิจัยขอความร่วมมือโปรดตอบข้อคำถามทุกข้อตามความเป็นจริง คำตอบของท่านจะเป็น
ประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้

นางสาวปิยวรรณ สีเชียง

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับสถานภาพที่เป็นจริงของท่านดังต่อไปนี้

1. เพศ ชาย หญิง
2. ชั้นปีที่ศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 1
 นักศึกษาชั้นปีที่ 2
 นักศึกษาชั้นปีที่ 3
 นักศึกษาชั้นปีที่ 4
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คะแนนเฉลี่ยสะสมสุดท้ายของท่านเท่ากับ
4. กลุ่มสาขาวิชา สาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า
 สาขาวิชาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ
 สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ
 สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของ

คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความในแต่ละข้อแล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่เป็นจริงของท่านโดยพิจารณาตามเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับมากที่สุด
 คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับมาก
 คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับปานกลาง
 คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับน้อย
 คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับน้อยที่สุด

สภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ และออกแบบแฟชั่น	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย มาก ที่สุด (5)	เห็น ด้วย มาก (4)	เห็น ด้วย ปาน กลาง (3)	เห็น ด้วย น้อย (2)	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด (1)
ด้านอาจารย์ผู้สอน					
1. อาจารย์ชี้แจงรายละเอียดของวิชาที่สอนแก่นักศึกษาใน ชั่วโมงแรกของการสอน					
2. อาจารย์มีการเตรียมการสอนและเอกสารการสอนก่อน เข้าสอน					
3. อาจารย์มีความรู้ ทักษะความเชี่ยวชาญ ชำนาญ ใน เนื้อหาวิชาที่สอน					
4. อาจารย์มีความรู้ ความสามารถในการใช้สื่อการเรียนการ สอน					
5. อาจารย์เป็นผู้มีประสบการณ์การสอนในรายวิชาที่สอน เป็นอย่างดี					
6. อาจารย์ใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมช่วยให้นักศึกษาเข้าใจ ได้ง่าย					
7. อาจารย์มีเทคนิคในการสอนที่จูงใจให้นักศึกษาสนใจ เรียน					
8. อาจารย์มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การสอน					
9. อาจารย์มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับความเป็นครู					
10. อาจารย์แต่งกายสุภาพเหมาะสม					
11. อาจารย์มีคุณธรรมและจริยธรรมสามารถเป็นแบบอย่าง ที่ดี					
12. อาจารย์ตรงต่อเวลาในชั่วโมงที่สอน					
13. อาจารย์ตรวจสอบผลงานของนักศึกษาทุกครั้งที่ได้ มอบหมายไป					
14. อาจารย์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำต่าง ๆ แก่นักศึกษา เมื่อนักศึกษาไม่เข้าใจหรือมาสอบถามในวิชาที่เรียน					

สภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ และออกแบบแฟชั่น	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย มาก ที่สุด (5)	เห็น ด้วย มาก (4)	เห็น ด้วย ปาน กลาง (3)	เห็น ด้วย น้อย (2)	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด (1)
ด้านการจัดการเรียนการสอน					
15. เนื้อหาแต่ละรายวิชาที่จัดให้เรียนมีความทันสมัยและ สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน					
16. เนื้อหาแต่ละรายวิชาที่จัดให้เรียนแต่ละภาคเรียนมี ความสัมพันธ์กัน					
17. อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนเพียงพอต่อจำนวน นักศึกษา					
18. อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีความทันสมัย					
19. สื่อการเรียนการสอนมีสภาพพร้อมใช้งาน					
20. มีการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาได้เรียนรู้และ ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง					
21. มีการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาฝึกคิดวิเคราะห์ และรู้จักแก้ไขปัญหาต่างๆ					
22. มีการเชิญวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้กับนักศึกษา					
23. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีการสอดแทรก ความรู้ทางด้านจริยธรรม คุณธรรมให้แก่นักศึกษา					
ด้านอาคารสถานที่					
24. อุปกรณ์การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ กระดาน คอมพิวเตอร์ จอโปรเจคเตอร์ เครื่องฉาย โปรเจคเตอร์ เป็นต้น อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน					
25. อาคารสถานที่ตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม					
26. ห้องเรียนมีเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา					
27. ห้องสมุดมีบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเข้าไปค้นคว้า					
28. ห้องสมุดมีระบบสืบค้นที่ทันสมัย					
29. ภายในคณะมีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจสำหรับนักศึกษา					
30. บริเวณโดยรอบของอาคารเรียนมีทัศนียภาพที่ เหมาะสม					

สภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ และออกแบบแฟชั่น	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย มาก ที่สุด (5)	เห็น ด้วย มาก (4)	เห็น ด้วย ปาน กลาง (3)	เห็น ด้วย น้อย (2)	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด (1)
31. ห้องเรียนมีขนาดที่เหมาะสม					
32. ห้องน้ำอยู่ในสภาพที่เหมาะสมต่อการใช้งาน					
33. อาคารโรงยิมหรือสนามกีฬาสำหรับออกกำลังกายมีสภาพพร้อมใช้งานเหมาะสม					
34. สถานที่จอดรถเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา					
ด้านการบริการนักศึกษา					
35. การจัดปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ให้ข้อมูลที่ครอบคลุมครบถ้วน					
36. ห้องพยาบาลมีอุปกรณ์ที่จำเป็นเหมาะสมกับการใช้งาน					
37. เจ้าหน้าที่ดูแลการใช้บริการห้องพยาบาลให้การบริการอย่างเหมาะสม					
38. ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยมีความทันสมัย					
39. ห้องสมุดมีจำนวนหนังสือ ตำราและเอกสารต่างๆ สำหรับการค้นคว้าที่เพียงพอ					
40. ห้องสมุดมีระบบการสืบค้นในการค้นคว้าหาเอกสารที่เข้าใจได้ง่ายสามารถค้นคว้าได้อย่างสะดวก รวดเร็ว					
41. เจ้าหน้าที่ห้องสมุดอำนวยความสะดวกในการใช้บริการอย่างเหมาะสม					
42. ศูนย์คอมพิวเตอร์มีเพียงพอกับจำนวนนักศึกษาที่เข้ารับบริการ					
43. เจ้าหน้าที่ดูแลศูนย์คอมพิวเตอร์อำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำต่อการใช้บริการ					
44. โรงอาหารและร้านอาหารมีคุณภาพเหมาะสม					
45. คณะฯ จัดสวัสดิการด้านประกันสุขภาพที่เหมาะสมให้แก่นักศึกษา					

สภาพแวดล้อมของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ และออกแบบแฟชั่น	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย มาก ที่สุด (5)	เห็น ด้วย มาก (4)	เห็น ด้วย ปาน กลาง (3)	เห็น ด้วย น้อย (2)	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด (1)
46. มีเจ้าหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาในด้าน การเรียน การหารายได้พิเศษระหว่างเรียนหรือการสมัคร งาน					
47. ทุนการศึกษาพอเพียงกับนักศึกษา					
ด้านกิจกรรมนักศึกษา					
48. คณะฯ ส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักศึกษาอย่างเท่าเทียม กัน					
49. คณะฯ จัดสรรงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษา อย่างเพียงพอ					
50. นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษา					
51. คณะฯ จัดหาพื้นที่อำนวยความสะดวกในการจัด กิจกรรมต่างๆ ของนักศึกษา					
52. อาจารย์ร่วมมือและช่วยเหลือในการทำกิจกรรมของ นักศึกษา					
53. สโมสรนักศึกษาให้การสนับสนุนประชาสัมพันธ์การจัด กิจกรรมนักศึกษาได้ทั่วถึง					
54. นักศึกษาส่วนใหญ่สนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของ ชมรม					
55. นักศึกษามีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับ การจัดกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ที่หลากหลาย					
56. กิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานักศึกษา					
57. กิจกรรมนักศึกษาช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามี ประสบการณ์ตรงในการแก้ไขปัญหา					
58. คณะฯ จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้ทางด้านสิ่งทอและ ออกแบบแฟชั่นแก่นักศึกษา					

ภาคผนวก ง

ค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

1. ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
	<u>ด้านอาจารย์ผู้สอน</u>		<u>ด้านอาคารสถานที่</u>	44	5.70
1	4.08	24	5.24	45	6.44
2	9.63	25	7.96	46	10.78
3	13.48	26	9.41	47	7.33
4	7.84	27	6.57		<u>ด้านกิจกรรมนักศึกษา</u>
5	7.42	28	10.25	48	8.54
6	6.03	29	10.33	49	5.04
7	6.03	30	12.37	50	6.10
8	10.98	31	6.51	51	7.84
9	8.52	32	4.30	52	5.98
10	9.84	33	6.53	53	4.69
11	6.03	34	3.67	54	11.16
12	5.30			55	9.58
13	8.08			56	7.41
14	7.83			57	6.76
	<u>ด้านการจัดการเรียน</u>		<u>ด้านการบริการ</u>	58	5.27
	<u>การสอน</u>		<u>นักศึกษา</u>		
15	1.74	35	3.53		
16	1.47	36	3.64		
17	3.34	37	3.28		
18	3.44	38	11.45		
19	5.31	39	8.18		
20	2.72	40	9.30		
21	2.47	41	5.21		
22	5.28	42	14.67		
23	2.90	43	11.28		

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.967

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวปิยวรรณ สีเขียง
วันเดือนปีเกิด	27 กรกฎาคม 2521
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	37 ถนนประชาชื่น แขวงวงศ์สว่าง เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร 10800
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	นักวิชาการพัสดุ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 517 ถนนนครสวรรค์ แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2531	ประถมศึกษา จาก โรงเรียนประชานิเวศน์
พ.ศ. 2537	มัธยมศึกษาตอนต้น จาก โรงเรียนเบญจมราชาอนุสรณ์
พ.ศ. 2540	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นต้น จาก มหานครพาณิชยการ
พ.ศ. 2542	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จาก โรงเรียนเทคนิควิมลบริหารธุรกิจ
พ.ศ. 2545	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) การจัดการทั่วไป จาก สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
พ.ศ. 2556	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม) การอุดมศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ